Ca

Ch

PSAUTIER

DE

DAVID, 492

PRÉCÉDÉ D'UNE

Méthode Courte et Facile

POUR BIEN APPRENDRE A LIRE LE

LATIN,

ET DES

PRIÈRES DURANT LA MESSE,

SUIVI DES

Cantiques pour tous les jours de la semaine, et des Hymnes qui se chantent dans les différens temps de l'année.

L. Gagné, Ptre

MONTREAL:

Chez E. R. Fabre & Cie., Libraires,

VIS-A-VIS LA PRISON.

....

1834.

DES PRESSES DE
LUDGER DUVERNAY,
IMPRIMERIE DE LA MINERVE,
No. 29, Rue Saint-Paul.

MÉTHODE
COURTE ET FACILE
POUR BIEN APPRENDRE A LIRE
LE LATIN, &c.

SAVOIR bien lire le Latin, c'est prononcer les syllabes et les mots de cette langue suivant les règles qui lui sont propres. Avant d'entrer dans le détail de ces règles, il faut remarquer ce qui suit :

1°.—En Latin comme en Français il y a deux sortes de lettres, les voyelles et les consonnes.

Les voyelles sont *a*, *e*, *i*, *o*, *u*, *y*. On les appelle voyelles, parce que seules elles forment un son, une voix.

Les consonnes sont *b*, *c*, *d*, *f*, *g*, *j*, *k*, *l*, *m*, *n*, *p*, *q*, *r*, *s*, *t*, *v*, *x*, *z*. Ces lettres s'appellent consonnes, parce qu'elles ne forment un son qu'avec le secours des voyelles : *ba*, *be*, *bi*, *bo*, *bu* ; *ca*, *ce*, *ci*, *co*, *cu*, &c.

2°.—Il y a en Français trois sortes d'*e* ; l'*e* muet dont le son est sourd et peu sensible, comme à la fin de ces mots *monde*, *prudence*. L'*e* fermé sur lequel on met ce signe (´) qu'on appelle accent aigu. Cet *e* se nomme *e* fermé, parce qu'on le prononce, la bouche presque fermée. Enfin l'*e* ouvert, ainsi nommé, parce qu'on le prononce en appuyant dessus et en desserrant les dents. On le distingue par ce signe (`) qu'on met dessus, et qu'on appelle accent grave. Ainsi dans *bonté e* est un *e* fermé, et dans *procès e* est un *e* ouvert.

Maintenant entrons dans le détail des règles de la prononciation du Latin.

1°.—Il n'y a point d'*e* muet en Latin ; tous les *e* se prononcent comme s'il y avait un accent aigu dessus.— Ainsi *Deus meus* doivent se prononcer comme s'il y avait un accent aigu sur l'*e* : *Déus méus*.

2°.—On appelle diphthongue l'union de deux ou plusieurs voyelles qui ne forment qu'un son. Ainsi *æ*, *œ* sont des diphthongues ainsi que *au*, *eu*, *ua*, *ue*, *ui* dans certains mots. Mais comment reconnaître ces diphthongues? Voici les règles à suivre.

1°.—Les diphthongues *æ*, *œ* sont faciles à reconnaître; il suffit de les voir; et pour savoir les prononcer, c'est assez de dire que partout où se trouvent *æ*, *œ*, ils se prononcent comme l'*e* fermé en Français dans *bonté*. Ainsi *causæ*, *pœna* se prononcent comme s'ils étaient écrits *causé*, *péna*.

2°.—Lorsque dans le même mot *a* est immédiatement suivi de *u* et d'une consonne, alors *au* fait diphthongue et se prononce comme *au* dans les mots français *fraude*, *cause*, ou comme *ô* avec l'accent circonflexe dans le mot français *côte*. Ainsi *gau* dans *gaudere* se prononce comme *gau* dans le mot français *gaucherie*, *au* dans *auferre* comme dans le mot français *audace*, *lau* dans *laudare* comme *lau* dans le mot français *laudes*; ou encore ces mots se prononcent comme s'ils étaient écrits de la sorte: *gôdere*, *ôferre*, *lôdare*.

Mais si après *u* il n'y a point de consonne et qu'il se trouve à la fin d'un mot, *u* alors se prononce séparément de *a* comme s'il y avait un tréma dessus, ainsi qu'il y en a un sur *u* dans le mot français *ambiguïté* qu'on prononce ainsi: *am-bi-gû-i-té*, faisant entendre cinq syllabes, et non pas *am-bi-gui-té*, comme si ce mot n'avait que quatre syllabes. Ainsi *u*, dans le mot Latin *Ragau* doit se prononcer séparément de l'*a* qui le précède: *Ra-ga-u*, faisant entendre trois sons ou trois syllabes, et non pas *Ra-gau*, comme s'il n'y avait en ce mot que deux syllabes. Pareillement *u* suivi d'une consonne à la fin du mot se prononce séparément de *a* qui le précède, et se joint à la consonne qui le suit: *Archela-us*, *Vincesla-um*. On excepte de cette règle *fraus*, *laus*, *glaux*, *aut*, *haut*, *haud* où *au* quoique suivi d'une consonne finale fait diphthongue.

3°.—Lorsque dans le même mot *e* est immédiatement suivi de *u*, et d'une ou deux syllabes, *eu* fait alors diphthongue et se prononce comme *eu* dans les mots français

feu, *lieu*. Ainsi dans les mots Latins *Euphrates*, *leuca*, *euge*, *eu* est diphthongue, et l'on doit prononcer ces mots de la sorte : *Eu-phra-tes*, *leu-ca*, *eu-ge*, et non pas *E-u-phra-tes*, *le-u-ca*, *e-u-ge*. Dans les monosyllabes *heu*, *heus*, *ceu*, *seu*, et dans *cheu*, *eu* suit la même règle.—Partout ailleurs *e* se prononce séparément de l'*u* qui le suit. Ainsi l'on doit dire : *De-us*, *ur-ce-us*, et non pas *Deus*, *ur-ceus*.

4°.—Lorsque *g* précédé d'une consonne est suivi de *ua*, *ue*, *ui* dans le même mot, *gua*, *gue*, *gui* font diphthongue : *gua* se prononce comme dans le nom propre de l'île qu'on appelle *Guadeloupe* ; *gui* comme dans le mot français *éguille*, et *gue* comme dans le nom propre du royaume de *Zanguébar*.

Ainsi l'on prononce :—

gua		lingua		gua		Guadeloupe
gue	dans	pinguedo	comme	gue	dans	Zanguébar
gui		bilinguis		gui		éguille

Mais *guo* se prononce comme s'il y avait seulement *go* ; lorsque devant il y a une consonne et qu'après il y a un *r* seul ou suivi de quelque voyelle. Ainsi *languor*, *languores* se prononce comme s'ils étaient écrits *langor*, *langores*.

Mais lorsque *gu* est précédé d'une voyelle, jamais il ne fait diphthongue avec la voyelle simple ou double qui le suit. Ainsi *a*, *æ*, *e*, *i*, *o*, ne font point diphthongue avec *gu* dans *exigua*, *exiguæ*, *exigue*, *exigui*, *exiguo* ; mais ils se doivent prononcer séparément de *gu* : *exigu-a*, *exigu-æ*, *exigu-e*, *exigu-i*, *exi-gu-o*.

La même règle a lieu, lorsque *gu* est précédé de la consonne *r* ou suivi de *erunt*. Ainsi l'on doit dire *ar-gu-i-mus*, *lan-gu-e-runt*, &c.

5°.—Dans les mots où *g* est suivi de *m*, *n*, il se prononce comme dans les mots français *augmenter*, *augmentation*. Ainsi le g doit être senti dans la prononciation de *cognitus*, *figmentum*.

6°.—A la fin des mots, *d*, *t* se prononcent comme s'ils étaient suivis d'un *e* muet. Ainsi dans les exemples suivans on prononce :—

ad	dans	Joad	comme	ade	dans	salade
ed		Lamed		ède		remède
id		David		ide		humide
od		aliquod		ode		mode
ud		aliud		ude		rude

at	dans	amat	comme	ate	dans	patate
et		tenet		ète		comète
it		legit		ite		guérite
ot		aliquot		ote		compote
ut		sicut		ute		brute
ant		legant		ante		constante
ent		legent		inte		pinte
int		legerint		inte		pinte
unt		legunt		onte		conte

7°. A la fin des mots *s* précédé de *a*, *e*, *i*, *o*, *u*, *y*, se prononce *sse*. Ainsi l'on prononce—

as	dans	palmas	comme	asse	dans	classe
es		vulpes		esse		messe
is		civis		isse		écrevisse
ys		atys		isse		écrevisse
os		ventos		osse		fosse
us		corvus		usse		prusse

Mais *s* précédé de *an*, *en*, *on*, *er*, *or*, *ur*, se prononce comme *ce*. Ainsi l'on prononce—

ans	dans	amans	comme	ance	dans	balance
ens		prudens		ince		province
ons		insons		once		annonce
ers		camers		erce		commerce
urs		tiburs		urce		curce

Dans les mots où *s* est précédé de *ep*, *yp*, *op*, *irp*, *urb*, il se prononce aussi *ce*. Ainsi *princeps*, *gryps*, *inops*, *stirps*, *urbs* se prononcent comme s'ils étaient écrits *princepce*, *grypce*, *inopce*, *stirpce*, *urbce*.

8°. A la fin des mots, *m*, *n* précédés de *a*, *e*, *i*, *o*, *u*, se prononcent comme s'il y avait un *e* muet après. Ainsi l'on prononce—

am	dans	vitam	comme	ame	dans	madame
em		vulpem		ème		deuxième
im		passim		ime		maxime
om		Melchom		ome		Rome
um		campum		ôme		Rome
an		forsitan		ane		soutane
en		lumen		ène		énergumène
in		dein		ine		farine
on		aaron		one		Babylone
un		nun		une		lune

Dans le même mot lorsque *un* est précédé de *c*, *h*, *n*, *t*, et suivi de *c* seul ou de *ct* suivi de quelque voyelle ou syllable, il se prononce comme *un* dans le mot français *chacun*. Ainsi on prononce *incunctanter*, *hunc*, *nunc*, *tunc*, &c. et non pas *inconctanter*, *honc*, *nonc*, *tonc* &c. Pareillement *un* dans le même mot suivi de *n* avec quelque voyelle ou syllable, se prononce *un* et non pas *on* : *Hunnus*, *grunnitus et non Honnus*, *gronnitus*.

9°. Dans le même mot *im*, *in* suivis d'une consonne autre que *m* ou *n* se prononcent de la même manière que dans les mots français *importance*, *intendance*. Mais *im*, *in* suivis dans le même mot de *m*, *n* se prononcent comme dans les mots français *immensité*, *hymne*, *innombrable*, *innovation*.

10°. Lorsque *am*, *em*, *an*, *en* sont suivis dans le même mot de *m*, *n*, *r*, ils se prononcent de la même manière que s'ils étaient à la fin d'un mot. Ainsi *Ammon*, *Mammon*, *Emmanuel*, *annon*, *Ennodius* doivent se prononcer comme s'ils étaient écrits *Ame*mon, *Mame*mon, *Eme*manuel, *ane*non, *Ene*nodius ; ou bien encore *am* se prononce comme dans le mot français *amnistie*, *em* comme dans le mot français *dilemme*, *an* comme dans le mot français *anniversaire*, et *en* comme dans le mot français *ennemi*.

Mais *am*, *um* suivis dans le même mot d'une consonne autre que *m*, *n*, *r*, se prononcent comme dans les mots français *champ*, *ombre* : *campus*, *umbra* : mais *Amramides*, *alumnus*, &c.

11°. En latin *en* non suivi de *n* se prononce *in* comme dans le mot français *sapin*. Ainsi *potentatus* se prononce

comme s'il était écrit *potimtatus*. Pareillement *en* suivi dans le même mot d'une consonne autre que *m* ou *n* se prononce comme *in* dans le mot français *impolitesse*. Ainsi *tempus* doit se prononcer comme s'il était écrit *timpus*. Cependant *en*, *an*, *un*, conservent leur prononciation dans les mots composés : *unumquemque* et non *unonquinque*.

12°. *Ch* en latin se prononce comme *k*. On dit *Melchisedec* comme s'il était écrit *Melkisedec*.

13°. En latin comme en français *s* entre deux voyelles dans le même mot se prononce comme *z* : *misit* comme s'il y avait *z*, *mizit*. Mais *s* précédé d'une consonne et suivi d'une voyelle dans le même mot conserve sa prononciation : *mensis* et non *menzis*. Quoique précédé d'une voyelle, *s* conserve aussi sa prononciation dans *præsigno*, *præsignifico*, *præsignis*, *præsolidus*, *præsudare*, *desudare*, *præsolutus*, *præsolus*, *præsulsus*, *præsumere*, *prosocer*, *prosocerus*, *præsideo*, *dissecare*, *resecare*, *resalutare*, *antesignanus*, *desuetus*, *desuescere*, *desomnis*, &c. Mais *s* précédé de *tran* dans le même mot se prononce *z* : *transitus*, comme s'il y avait *tranzitus*.

14°. Lorsque dans le même mot *t* est précédé d'une consonne ou d'une voyelle et suivi de *ia*, *ie*, *ii*, *io*, *iu*, il se prononce *c* comme en français dans les mots *patience*, *abbatial*, *minutie*, *action*, &c. Ainsi dans les mots latins suivans, *t* doit se prononcer *c* : *potentia*, *glutiet*, *potentiis*, *potentius*, *contentio*.

Cependant *t* précédé de *s*, *x* ou suivi de *h* avec une autre voyelle ou syllabe conserve sa prononciation comme en français *mistio*, *pastio*, *apathia*, et non pas *miscio*, *pascio*, *apacia*.

15°. Dans *circum* *um* se prononce *ome* partout où il se trouve : *circumdare* et non pas *circondare*.

16°. *Qu* suivi dans le même mot de *a*, *e*, *i*, *o*, se prononce—

qua	dans	aliqua	comme	qua	dans	quadrupède
que		quoque		qué		Quérimonie
qui		aliqui		qui		quiétisme
quo		aliquo		quo		quotidien

17°. Quand dans le même mot *s* est précédé d'une ou de deux consonnes et suivi d'une voyelle, il se prononce séparément de la voyelle qui le suit. Exemple : [illegible], [illegible], circumspice, [illegible], et non pas [illegible], [illegible], [illegible].

18°. A la fin des mots *m* se prononce comme s'il y avait un *e* muet après. Ainsi *caput*, *forum*, *ferunt* se prononcent comme s'ils étaient écrits *capute*, *forume*, *ferunte*.

19°. A la fin des mots *r* se fait toujours sentir comme on le fait sentir dans la fin du mot français *amer* ; *[illegible] amer*. Ainsi dans *color*, *decor* on doit de même faire sentir l'*r*.

Lectures pour servir d'exercice sur les règles qu'on vient de développer.

Murmuratio Israelitarum apud Pharan contra exploratores.

1. Quum cuncta Judæorum multitudo pervenisset ad locum qui nomen erat Pharan, à Moyse missus est inde Josue, filius Nun, cum undecim viris qui terram explorarent quam ipsis promiserat Dominus. Reversi exploratores regionem eam dixerunt à viris adeò fortibus esse possessam ut illam obtinere numquam possent. Quæ cùm audisset multitudo, murmuraverunt omnes contra Moysen et Aaron, dicentes : Utinam mortui fuissemus in Ægypto. Revertamur in Ægyptum ; potius enim est nobis illuc in regionem redire quàm hic perire. Quibus auditis, Moyses et Aaron proni ceciderunt in terram coram multitudine filiorum Israel.

2. At verò Josue, filius Nun, et Caleb qui cum his lustraverat terram, sciderunt vestimenta sua atque dixerunt cunctorum Israelitarum multitudini : Nolite rebelles esse adversus Dominum Deum vestrum ; si enim propitius nobis fuerit Dominus Deus, bene poterimus obtinere terram. Ne timeatis hujus regionis populos de quibus loquuntur utpote gigantibus ; quia sicut panem, ita possumus eos devorare. Recessit ab illis omne præsidium ; Dominus nobiscum est ; nolite itaque metuere.

3. Non tamen tacuit vociferantium turba ; cumque clamaret atque lapidibus vellet duos homines illos oppr-

mere, apparuit gloria Domini Dei super tectum fœderis cunctis filiis Israel. Tuncque dixit Dominus ad Moysen: Usquequò detrahet mihi populus iste? Quousque non credent mihi? Feriam igitur illos atque percutiam pestilentiâ; tu autem servaberis, erisque princeps super gentem magnam atque fortiorem quàm hæc est.

4. Ne, quæso, Domine Deus meus, ait Moyses, rebelles istos percutias; eorum enim internecionem audient Ægyptii de quorum medio eduxisti, dicentque quòd occideris tantam multitudinem quasi unum hominem, quia non poteras introducere in terram eam quam eorum patribus ipsisque promiseras te daturum esse aliquandò.— Domine, qui es patiens, auferens iniquitatem et scelera, nullumque innoxium derelinquens, dimitte, quæso, peccatum hoc linguæ eorum secundùm magnam propitiationem tuam. Dimisi, inquit Dominus Deus; attamen omnium hominum qui per decem vias non obedierunt voci meæ, cadavera jacebunt mortua in hâc solitudine, sed anteà vagi eritis quadraginta annos in deserto; vivet autem Caleb, et Josue, filius Nun, qui ambo terram circuiverunt, et illi non detraxerunt. Hæc à me cognita dic rebellibus.

5. Quoniam petivistis mori in deserto, ait Moyses congregatis Israelitis, omnium vestrûm jacebunt hìc cadavera: indigni estis qui terram intretis promissam. Filii verò vestri cum Caleb et Josue introibunt, eam nec eos prohibere poterunt Amalecites ac Chananæus quos reformidatis. Quibus auditis, visus est cunctus populus mœrens atque lugens; diei lux ipsi non erat jucunda; nons ejus conscientia semper eum arguebat. Parati sumus ascendere ad locum seu terram quam promisit nobis Dominus, una vox hæc erupit lugentium atque pœnitentium. Nolite hinc transire ad locum seu terram promissam, ait iis Moyses; Dominus enim non erit vobis propitius: Amalecites et Chananæus sunt ante vos; corruetis eorum gladio in pœnam inobedientiæ vestræ. Veruntamen viribus suis fidentes accederunt. Descenditque Amalecites atque Chananæus, qui habitabat in monte, percutiensque persecutus est eos: pugna non cessit in prosperum, sicut dixerat anteà Moyses.

PRIÈRES DURANT
LA
MESSE.

En entrant dans l'Église.

Que ce lieu est terrible, et vénérable! C'est ici la maison de Dieu, et la porte du Ciel.

Faites, Seigneur, que je sois dans le respect, et que je tremble à la vue de votre sanctuaire.

En prenant de l'Eau bénite, il faut faire le signe de la Croix, et dire:

Mon Dieu, répandez en moi l'eau de votre grâce, pour me purifier de plus en plus, afin que les adorations que je viens vous présenter, vous soient agréables.

Avant que la Messe soit commencée.

Je viens, ô mon Dieu! pour assister au saint Sacrifice; donnez-moi votre grâce afin que j'y assiste avec une foi vive, un amour ardent, et une humilité profonde.

Lorsque le Prêtre est au bas de l'Autel.

J'ai péché, ô mon Dieu! Je ne suis pas digne de lever les yeux au Ciel, ni de regarder votre autel pour vous adorer, mais que tous les Saints vous prient pour moi!—Je vous demande grâce, ô mon Dieu tout-puissant! faites-moi miséricorde, et m'accordez le pardon de mes péchés, par Jésus-Christ notre Seigneur.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritûs sancti. Amen.

Introibo ad altare Dei.

R. Ad Deum qui lætificat juventutem meam.

Judica me, Deus, et discerne causam meam de gente non sanctâ : ab homine iniquo et doloso erue me.

R. Quia tu es, Deus, fortitudo mea : quare me repulisti ? et quare tristis incedo, dum affligit me inimicus ?

Emitte lucem tuam et veritatem tuam : ipsa me deduxerunt et adduxerunt in montem sanctum tuum et in tabernacula tua.

R. Et introibo ad altare Dei, ad Deum qui lætificat juventutem meam.

Confitebor tibi in citharâ, Deus, Deus meus : quare tristis es, anima mea, et quare conturbas me ?

R. Spera in Deo quoniam adhuc confitebor illi : salutare vultûs mei, et Deus meus.

Gloria Patri, &c.

Je m'approcherai de l'autel de Dieu.

R. Du Dieu qui remplit ma jeunesse de joie.

Jugez-moi, mon Dieu, et ne me traitez pas, comme vous traitez les impies :— délivrez-moi de l'homme injuste et trompeur.

R. Car, c'est vous, mon Dieu, qui êtes ma force :— pourquoi vous éloignez-vous de moi ? et pourquoi me laissez-vous dans la tristesse, sous l'oppression de mes ennemis.

Répandez sur moi votre lumière, et votre vérité :— qu'elles me conduisent à votre montagne sainte, et qu'elles me fassent entrer jusques dans votre sanctuaire.

R. Et je m'approcherai de l'autel de Dieu, du Dieu qui remplit ma jeunesse de joie.

Je chanterai vos louanges sur la harpe, mon Seigneur, et mon Dieu : pourquoi vous affliger, ô mon âme, et me jeter dans le trouble ?

R. Espérez en Dieu, car je le louerai encore : c'est lui qui est mon Sauveur, et mon Dieu.

Gloire au Père, &c.

R. Aujourd'hui, et toujours, et dans tous les siècles, comme dès le commencement, et dans toute l'éternité. Ainsi soit-il.

Je m'approcherai de l'autel de Dieu.

R. Du Dieu qui remplit ma jeunesse de joie.

Notre secours est dans le nom du Seigneur.

R. Qui a fait le ciel et la terre.

R. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in saecula saeculorum. Amen.

Introibo ad altare Dei.

R. Ad Deum qui laetificat juventutem meam.

Adjutorium nostrum in nomine Domini.

R. Qui fecit coelum et terram.

Après le Confiteor du Prêtre, les Assistans répondent :

Que Dieu tout-puissant ait pitié de vous; et qu'après vous avoir pardonné vos péchés, il vous conduise à la vie éternelle.

R. Ainsi soit-il.

Misereatur tui omnipotens Deus, et, dimissis peccatis tuis, perducat te ad vitam aeternam.

R. Amen.

Je confesse à Dieu, tout-puissant, à la bienheureuse Marie toujours Vierge, à saint Michel Archange, à saint Jean-Baptiste, aux Apôtres, saint Pierre et saint Paul, à tous les Saints, et à vous, mon Père, que j'ai beaucoup péché en pensées, en paroles et en actions, par ma faute, par ma faute, par ma très-grande faute. C'est pourquoi je supplie la bienheureuse, Marie toujours Vierge, saint Michel Archange, st. Jean-Baptiste, les Apôtres saint

Confiteor Deo omnipotenti, beatae Mariae semper Virgini, beato Michaeli Archangelo, beato Joanni Baptistae, sanctis Apostolis Petro et Paulo, omnibus Sanctis, et tibi, Pater, quia peccavi nimis cogitatione, verbo et opere; meâ culpâ, meâ culpâ, meâ maximâ culpâ. Ideo precor beatam Mariam semper Virginem, beatum Michaelem Archangelum, beatum Joannem Babtistam, sanctos Apostolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et

te, Pater, orare pro me, ad Dominum Deum nostrum.

Misereatur vestri omnipotens Deus, et, dimissis peccatis vestris, perducat vos ad vitam æternam.

R. Amen.

Indulgentiam, absolutionem, et remissionem peccatorum nostrorum tribuat nobis omnipotens, et misericors Domiuus.

R. Amen.

Deus, tu conversus vivificabis nos ; R. Et plebs tua lætabitur in te.

Ostende nobis, Domine, misericordiam tuam ; R. Et salutare tuum da nobis.

Domine, exaudi orationem meam ; R. Et clamor meus ad te veniat.

Dominus vobiscum ; R. Et cum spiritu tuo.

Pierre et saint Paul, tous les Saints, et vous, mon Pere, de prier pour moi le Seigneur notre Dieu.

Que Dieu tout-puissant ait pitié de vous ; et, qu'après vous avoir pardonné vos péchés, il vous conduise à la vie éternelle.

R. Ainsi soit-il.

Que le Seigneur tout-puissant et miséricordieux, nous accorde le pardon, l'absolution et la rémission de nos péchés.

R. Ainsi soit-il.

O Dieu, tournez vos regards vers nous, et vous nous donnerez une nouvelle vie ; R. Et votre peuple se réjouira en vous.

Seigneur, faites-nous sentir les effets de votre miséricorde ; R. Et accordez-nous le salut qui vient de vous.

Seigneur, daignez écouter ma prière ; R. Et que mes cris s'élèvent jusqu'à vous.

Le Seigneur soit avec vous ; R. Et avec votre esprit.

Quand le Prêtre est monté à l'Autel.

Père céleste qui êtes Dieu, ayez pitié de nous. Fils Rédempteur du monde, qui êtes Dieu, ayez pitié de nous. Esprit Saint, qui êtes Dieu, ayez pitié de nous.

GLORIA in excelsis Deo, et in terrâ pax homi-

GLOIRE à Dieu dans le ciel, et paix sur la

terre aux hommes de bonne volonté. Nous vous louons. Nous vous bénissons. Nous vous adorons. Nous vous glorifions. Nous vous rendons grâce dans la vue de votre gloire infinie. Seigneur Dieu, Roi du ciel; Dieu père tout-puissant, Seigneur Jesus-Christ, Fils unique de Dieu. Agneau de Dieu. Fils du Père.—Vous qui effacez les péchés du monde, ayez pitié de nous. Vous qui effacez les péchés du monde, recevez notre prière. Vous qui êtes assis à la droite du Père, ayez pitié de nous. Car vous seul, êtes Saint. Vous seul, êtes Seigneur. Vous seul, êtes très-haut, ô Jésus-Christ. Avec le St.-Esprit, dans la gloire de Dieu le Père. Ainsi soit-il.

nibus bonæ voluntatis.——Laudamus te. Benedicimus te. Adoramus te.——Glorificamus te. Gratias agimus tibi, propter magnam gloriam tuam. Domine Deus, rex cœlestis, Deus Pater omnipotens;—Domine Fili unigenite Jesu Christe.——Domine Deus, Agnus Dei, Filius Patris. Qui tollis peccata mundi, miserere nobis. Qui tollis peccata mundi, suscipe deprecationem nostram. Qui sedes ad dexteram Patris, miserere nobis. Quoniam tu solus, Sanctus. Tu solus, Dominus. Tu solus, altissimus, Jesu Christe.—Cum sancto Spiritu, in gloria Dei Patris. Amen.

Pendant les Oraisons.

Dieu tout-puissant, faites-nous la grâce d'avoir l'esprit si fortement rempli de telles pensées, que toutes nos paroles et nos actions ne tendent qu'à vous plaire; par Jésus-Christ nôtre Seigneur.

A l'Epître.

O mon Dieu! faites-moi la grâce d'aimer votre sainte parole, d'en apprendre les vérités, et d'en pratiquer les préceptes, dès mon enfance.

Initium vel Sequentia sancti Evangelii secundùm N.

℟. Gloria tibi, Domine.

Commencement ou Suite du saint Evangile selon saint N.

℟. Gloire soit à vous, Seigneur.

Pendant l'Evangile.

Seigneur, bénissez mon esprit, ma bouche et mon cœur, de sorte que mes pensées, mes paroles et mes actions soient réglées par votre Evangile; et que je sois prêt à marcher dans la voie des Saints Commandemens qu'il contient.

A la fin de l'Evangile, on répond:

Laus tibi, Christe.

Credo in unum Deum, Patrem omnipotentem, factorem cœli et terræ, visibilium omnium, et invisibilium: Et in unum Dominum Jesum Christum, Filium Dei unigenitum, et ex Patre natum ante omnia secula: Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero; Genitum, non factum, consubstantialem Patri, per quem omnia facta sunt. Qui, propter nos homines, et propter nostram salutem, descendit de cœlis. Et incarnatus est de spiritu sancto ex Maria Virgine, et HOMO FACTUS EST. Crucifixus etiam, pro nobis sub Pontio Pilato: passus, et

Je crois en un seul Dieu, le Père tout-puissant, qui a fait le ciel et la terre, et toutes les choses visibles et invisibles; Et en un seul Seigneur Jésus-Christ, Fils unique de Dieu: qui est né du Père, avant tous les siècles. Dieu de Dieu, lumière de lumière, vrai Dieu du vrai Dieu: Qui n'a pas été fait, mais engendré, consubtantiel au Père, par lequel toutes choses ont été faites. Qui est descendu des cieux, pour nous hommes *misérables*, et pour notre salut. Et a été incarné, *en prenant chair* de la Vierge Marie par l'opération du Saint-Esprit, et a été FAIT HOMME. Qui

a été aussi crucifié pour nous, sous Ponce Pilate ; qui a souffert ; qui a été mis dans le sépulcre. Qui est réssuscité, le troisième jour, selon les écritures. Qui est monté au Ciel ; qui est assis à la droite du Père : qui viendra de nouveau, plein de gloire, juger les vivans et les morts, et dont le règne n'aura point de fin.

Je crois au Saint-Esprit, qui est aussi Seigneur, et qui donne la vie : Qui procède du Père et du Fils : Qui est adoré et glorifié, conjointement avec le Père et le Fils : Qui a parlé par les prophètes.

Je crois l'Eglise qui est une sainte, Catholique et Apostolique. Je confesse, qu'il y a un Baptême, pour la rémission des péchés ; et j'attends la résurrection des morts, et la vie du siècle à venir. Ainsi soit-il.

sepultus est. Et resurrexit, tertiâ die, secundùm Scripturas. Et ascendit in cœlum ; sedet ad dexteram Patris. Et iterùm venturus est, cum gloriâ, judicare vivos et mortuos, cujus regni non erit finis.

Et in Spiritum sanctum, Dominum, et vivificantem : Qui ex Patre Filioque procedit : Qui cum Patre et Filio, simul adoratur et conglorificatur : Qui locutus est per Prophetas.

Et unam, sanctam, Catholicam et Apostolicam Ecclesiam. Confiteor unum Baptisma, in remissionem peccatorum ; et expecto resurrectionem, mortuorum, et vitam venturi seculi.—Amen.

A l'Offrande.

O Dieu, qui dites dans votre parole : *Donnez-moi votre cœur* : je vous offre le mien, en même temps que le Prêtre vous offre ce pain et ce vin ; je vous offre aussi mon corps ; faites que ce corps et cette âme soient une hostie vivante, sainte, et agréable à vos yeux.

Lorsque le Prêtre se lave les doigts.

Lavez-moi, Seigneur, dans le sang de l'agneau sans tache, pour effacer de mon corps, et de mon âme, les moindres taches de péché.

À l'Orate Fratres.

R. Suscipiat Dominus hoc sacrificium de manibus tuis, ad laudem et gloriam nominis sui, ad utilitatem quoque nostram, totiusque Ecclesiæ suæ sanctæ.	R. Que le Seigneur reçoive de vos mains ce sacrifice, pour l'honneur et la gloire de son nom, pour notre utilité particulière, et pour le bien de toute son église sainte.

À l'Oraison qu'on appelle Secrète.

Le Prêtre vous demande, ô mon Dieu, la sanctification des dons qu'il vous a offerts ; et moi, je vous demande ma propre sanctification, afin de vous offrir dignement ces dons, et de m'offrir moi-même avec eux à votre divine majesté ; par notre Seigneur Jésus-Christ votre Fils, qui étant Dieu, vit et règne avec vous, en l'unité du Saint-Esprit.

À la Préface.

Per omnia sæcula sæculorum. R. Amen.	Dans tous les siècles des siècles. R. Ainsi soit-il.
Dominus vobiscum, R. Et cum spiritu tuo.	Le Seigneur soit avec vous. R. Et avec votre esprit.
Sursum corda. R. Habemus ad Dominum.	Elevez vos cœurs. R. Nous les élevons vers le Seigneur.
Gratias agamus Domino Deo nostro. R. Dignum et justum est.	Rendons grâces au Seigneur notre Dieu. R. Il est juste et raisonnable de le faire.

Oui, sans doute, il est bien juste et raisonnable, il n'y a rien pour nous de plus avantageux, et de plus salutaire, que de vous rendre grâces en tout temps et en tout lieu, Seigneur qui êtes saint, Père tout-puissant, Dieu éternel. Il est juste de vous glorifier par Jésus-Christ, Notre Seigneur, puisqu'il est le Grand Prêtre, qui, par le sacrifice dont nous allons renouveler la mémoire, a rendu les hommes capables de vous honorer. C'est par lui que tous les esprits bienheureux qui sont dans le Ciel, révèrent votre majesté. Permettez-nous de joindre nos voix aux leurs, et de dire comme eux avec un profond respect.

Saint, Saint, Saint est le Seigneur, le Dieu des armées. Le ciel et la terre sont remplis de votre gloire. Hosanna, *salut et gloire*, au plus haut des cieux.

Béni soit celui qui vient au nom du Seigneur. Hosanna, *salut et gloire*, au plus haut des cieux.

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus, Deus sabaoth. Pleni sunt cœli et terra, gloriâ tuâ. Hosanna in excelsis.

Benedictus qui venit in nomine Domini. Hosanna in excelsis.

Après le Sanctus.

Mon Dieu défendez votre Eglise, contre tous ses ennemis visibles et invisibles; conduisez par votre grace notre Saint Père le Pape, Monseigneur notre Evêque, et les autres Pasteurs à qui vous avez confié le soin des âmes. Conservez le Roi, bénissez mes parens, mes bienfaiteurs et mes amis, et particulièrement *tel et tel.*

Il faut penser ici aux personnes pour qui l'on est obligé de prier.

Avant la Consécration.

Nous vous prions, Seigneur, que, votre juste colère étant apaisée, vous receviez favorablement l'offrande que nous allons vous présenter. Donnez-nous la paix, pendant le reste de nos jours, et mettez-nous au nombre de vos élus.

A l'élévation de la Sainte Hostie.

Mon Seigneur et mon Dieu, Jésus fils de David; Christ, Fils du Dieu vivant, je vous adore: je crois fermement que vous êtes présent au saint Sacrement de l'autel. J'espère que vous me ferez miséricorde, et que vous me donnerez votre grâce, en cette vie, et votre gloire en l'autre. Faites-moi la grâce de vous aimer de tout mon cœur, et de plutôt mourir, que de vous offenser.

A l'élévation du Calice.

O précieux sang qui avez été répandu pour nous sur la Croix, je vous adore: je vous crois véritablement dans ce Calice; je suis prêt à répandre mon sang pour l'honneur de vous. Guérissez-moi, purifiez-moi, sanctifiez-moi.

Après l'Elévation.

Faites-moi la grâce, ô mon Dieu, de me souvenir toujours que ce corps sacré qui est maintenant présent sur l'autel, à été livré à la

mort; et que ce divin sang, qui est dans le précieux calice, a été répandu pour mon salut, afin que je vous serve toute ma vie, avec ardeur. Souvenez-vous aussi de cette mort, afin que vous me pardonniez mes péchés avec miséricorde.

Au memento pour les Morts.

Souvenez-vous, Seigneur, de vos serviteurs, et de vos servantes, qui sont morts dans la foi, et qui dorment du sommeil de la paix, et particulièrement de *tel et tel.*

Il faut penser ici aux morts, pour qui l'on est obligé de prier.

Pardonnez-leur, ô mon Dieu, le reste de leurs péchés, et leur accordez votre saint Paradis, afin qu'ils se reposent parfaitement de leurs travaux et de leurs peines.

Au nobis quoque peccatoribus.

Seigneur, ayez pitié de moi qui suis un misérable pécheur; et daignez, nonobstant, mon indignité, m'accorder un repos éternel avec tous vos Saints.

A la seconde élévation.

Mon Dieu, recevez cette offrande du Corps, et du Sang de votre Fils, et rendez-moi participant de sa mort. Père céleste, avec lui, par lui, et en lui, vous appartient toute la gloire et la louange.

Per omnia sæcula sæculorum. R. Amen.

OREMUS.

Præceptis salutaribus moniti, et divinâ institutione formati, audemus dicere :

PATER noster qui es in cœlis : sanctificetur nomen tuum : adveniat regnum tuum : fiat voluntas tua, sicut in cœlo et in terrâ : panem nostrum quotidianum da nobis hodiè : et dimitte nobis debita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris ; et ne nos inducas in tentationem ; R. Sed libera nos à malo.——

Amen.

Dans tous les siècles des siècles. R. Ainsi soit-il.

PRIONS.

Etant avertis par le commandement salutaire de Jésus-Christ, et conduits par la leçon divine qu'il nous a laissée, nous osons dire :

NOTRE Père, qui êtes aux cieux : que votre nom soit sanctifié : que votre règne arrive : que votre volonté soit faite en la terre comme au ciel : donnez-nous aujourd'hui notre pain de chaque jour, et pardonnez-nous nos offenses, comme nous pardonnons à ceux qui nous ont offensés : et ne nous laissez point succomber à la tentation ; R. Mais délivrez-nous du mal. Ainsi soit-il.

Après le Pater.

SEIGNEUR, délivrez-nous, par votre bonté, de tous les maux passés, présens et à venir ; et assistez-nous du secours de votre miséricorde, afin que nous ne soyons jamais esclaves du péché.

Per omnia sæcula sæculorum. R. Amen.

Pax Domini sit semper vobiscum. R. Et cum spiritu tuo.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, miserere nobis.

Dans tous les siècles des siècles. R. Ainsi soit-il.

Que la paix du Seigneur soit avec vous. R. Et avec votre esprit.

Agneau de Dieu, qui effacez les péchés du monde, ayez pitié de nous.

Agneau de Dieu, qui effacez les péchés du monde, ayez pitié de nous.

Agneau de Dieu, qui effacez les péchés du monde, donnez-nous la paix.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, miserere nobis.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, dona nobis pacem.

Au Domine non sum dignus.

Seigneur, je ne mérite pas que vous entriez dans mon cœur ; mais vous pouvez me délivrer de mes iniquités : dites seulement une parole, et mon âme sera guérie.

O mon doux Jésus ! qui désirez si ardemment de vous unir à nous, je vous ouvre mon cœur, pour vous y recevoir comme mon Sauveur et mon Dieu.

Lorsque le Prêtre Communie.

Que votre corps, ô mon divin rédempteur, et votre sang précieux purifient mon corps et mon âme ; qu'ils me fortifient et me nourissent sur la terre jusqu'à ce que je sois rassasié de votre présence dans le ciel.

Après la Communion.

Que rendrai-je au Seigneur, pour toutes les grâces qu'il m'a faites ? Je prendrai le calice du salut, et j'invoquerai son saint nom.

Aux dernières Oraisons.

Mon Dieu, ne laissez pas rentrer dans mon âme le péché que vous y avez détruit par le baptême ; que J. C. mon Sauveur vive toujours en moi, et que je sente sa divine présence, en faisant des actions conformes à celles qu'il a faites, lorsqu'il était sur la terre.

Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo.	Le Seigneur soit avec vous. ℟. Et avec votre esprit.
Ite, Missa est, *ou* Benedicamus Domino. ℟. Deo gratias.	Allez, la Messe est finie. *ou*, Bénissons le Seigneur, ℟. Rendons grâces à Dieu.

A la Bénédiction.

Que Dieu tout-puissant nous bénisse, le Père, le Fils, et le Saint Esprit. Ainsi soit-il.

A l'Evangile selon St. Jean.

Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo.	LeSeigneur soit avec vous. ℟. Et avec votre esprit.
Initium sancti Evangelii secundùm Joannem.	Commencement du saint Evangile selon Saint Jean.
℟. Gloria tibi, Domine.	℟. Gloire soit à vous, Seigneur.

Jesus mon Sauveur, vous êtes Fils unique de Dieu, et Dieu comme le Père et le Saint Esprit. Cependant, pour nous sauver, vous êtes venu au monde, vous avez souffert la mort, vous vous rendez présent sur le Saint Autel. O que vous nous aimez parfaitement ! faites-moi la grace de vous aimer de tout mon cœur, et de vous servir tous les jours de ma vie.

Oraison après la Messe.

Seigneur Jésus, qui avez dit : *Laissez venir à moi les enfans ;* je suis venu aujourd'hui, près de votre saint autel, où je savais que vous vouliez venir, et j'ai eu la consolation de vous y voir. Que je ne m'en retourne pas, ô mon Dieu, sans ressentir les effets de votre sainte bénédiction. Renvoyez maintenant votre serviteur en paix,—puisque mes yeux ont vu mon Sauveur. Bénissez-moi de telle sorte que, pendant les jours de ma jeunesse, et pendant tout le cours de ma vie, je me souvienne de vous qui êtes mon Créateur et mon Rédempteur ; et que je prenne bien garde de ne vous offenser jamais, ô Jésus mon Sauveur, qui êtes aussi mon Dieu

Psautier de David.

Psaume 1.

BEATUS vir qui non abiit in consilio impiorum, et in viâ peccatorum non stetit, * et in cathedrâ pestilentiæ non sedit.

Sed in lege Domini voluntas ejus, * et in lege ejus meditabitur, die ac nocte.

Et erit tanquam lignum quod plantatum est secùs decursus aquarum, * quod fructum suum dabit in tempore suo;

Et folium ejus non defluet, * et omnia quæcumque faciet, prosperabuntur.

Non sic impii, non sic: * sed tanquam pulvis quem projicit ventus à facie terræ.

Ideò non resurgent impii in judicio, * neque peccatores in concilio justorum.

Quoniam novit Dominus viam justorum, * et iter impiorum peribit.

Psaume 2.

QUARE fremuerunt gentes, * et populi meditati sunt inania?

Astiterunt reges terræ, et principes convenerunt in unum, * adversùs Dominum, et adversùs Christum ejus.

Dirumpamus vincula eorum, * et projiciamus à nobis jugum ipsorum.

Qui habitat in cœlis, irridebit eos, * et Dominus subsannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in irâ suâ, * et in furore suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dominus dixit ad me : * Filius meus es tu ; ego hodiè genui te.

Postula à me, et dabo tibi gentes hæreditatem tuam, * et possessionem tuam terminos terræ.

Reges eos in virgâ ferreâ, * et tanquam vas figuli confringes eos.

Et nunc, Reges, intelligite, * erudimini, qui judicatis terram :

Servite Domino in timore, * et exultate ei cum tremore :

Apprehendite disciplinam, nequandò irascatur Dominus, * et pereatis de viâ justi.

Cùm exarserit in brevi irâ ejus, * beati omnes qui confidunt in eo.

Psaume 3.

DOMINE, quid multiplicati sunt, qui tribulant me ? * multi insurgunt adversùm me.

Multi dicunt animæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Domine, susceptor meus es, * gloria mea, et exaltans caput meum.

Voce meâ ad Dominum clamavi, * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporatus sum; * et exsurrexi, quia Dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me: * exsurge, Domine: salvum me fac, Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causâ, * dentes peccatorum contrivisti.

Domini est salus, * et super populum tuum benedictio tua.

Psaume 4.

CUM invocarem, exaudivit me Deus justitiæ meæ, * in tribulatione dilatâsti mihi.

Miserere meî, * et exaudi orationem meam.

Filii hominum, usquequò gravi corde? * ut quid diligitis vanitatem, et quæritis mendacium.

Et scitote quoniam mirificavit Dominus Sanctum suum: * Dominus exaudiet me, cùm clamavero ad eum.

Irascimini, et nolite peccare: * quæ dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium justitiæ, et sperate in Domino: * multi dicunt: quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultûs tui, Domine; * dedisti lætitiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini, et olei sui, * multiplicati sunt.

In pace in idipsum dormiam, * et requiescam.

Quoniam tu, Domine, * singulariter in spe constituisti me.

Psaume 5.

VERBA mea auribus percipe, Domine; * intellige clamorem meum.

Intende voci orationis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quoniam ad te orabo, Domine, * manè exaudies vocem meam.

Manè astabo tibi, et videbo; * quoniam non Deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitabit juxta te malignus, * neque permanebunt injusti antè oculos tuos.

Odisti omnes qui operantur iniquitatem, * perdes omnes qui loquuntur mendacium.

Virum sanguinum et dolosum, abominabitur Dominus; * Ego autem, in multitudine misericordiæ tuæ.

Introibo in domum tuam; * adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo.

Domine, deduc me in justitiâ tuâ, * propter inimicos meos dirige in conspectu tuo, viam meam.

Quoniam non est in ore eorum veritas, * cor eorum vanum est.

Sepulchrum patens est guttur eorum; linguis suis dolosè agebant: * judica illos, Deus.

Decidant à cogitationibus suis: secundùm multitudinem impietatum eorum expelle eos, * quoniam irritaverunt te, Domine.

Et lætentur omnes qui sperant in te: * in æternum exultabunt, et habitabis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes qui diligunt nomen tuum, * quoniam tu benedices justo.

Domine, ut scuto bonæ voluntatis tuæ coronâsti nos.

Psaume 6.

DOMINE, ne in furore tuo arguas me: * neque in irâ tuâ corripias me.

Miserere mei, Domine, quoniam infirmus sum: * sana me, Domine, quoniam conturbata sunt ossa mea.

Et anima mea turbata est valdè, * sed tu, Domine, usquequò?

Convertere, Domine, et eripe animam meam: * salvum me fac propter misericordiam tuam.

Quoniam non est in morte, qui memor sit tuî: * in inferno autem quis confitebitur tibi?

Laboravi in gemitu meo, lavabo per singulas noctes lectum meum, * lacrymis meis stratum meum rigabo.

Turbatus est à furore occulus meus; * inveteravi inter omnes inimicos meos.

Discedite à me, omnes qui operamini iniquitatem, * quoniam exaudivit Dominus vocem fletûs mei.

Exaudivit Dominus deprecationem meam; * Dominus orationem meam suscepit.

Erubescant et conturbentur vehementer omnes inimici mei; * convertantur et erubescant valdè velociter.

Psaume 7.

DOMINE Deus meus, in te speravi, * salvum me fac ex omnibus persequentibus me, et libera me.

Nequandò rapiat ut leo animam meam, * dùm non est qui redimat, neque qui salvum faciat.

Domine Deus meus, si feci istud, * si est iniquitas in manibus meis ;

Si reddidi retribuentibus mihi mala, * decidam meritò ab inimicis meis inanis.

Persequatur inimicus animam meam, et comprehendat, et conculcet in terrâ vitam meam, * et gloriam meam in pulverem deducat.

Exsurge, Domine, in irâ tuâ, * et exaltare in finibus inimicorum meorum.

Et exsurge, Domine Deus meus, * in præcepto quod mandâsti.

Et synagoga populorum circumdabit te ; et propter hanc in altum ingredere.

Dominus judicat populos. Judica me, Domine, secundùm justitiam meam, * et secundùm innocentiam meam super me.

Consumetur nequitia peccatorum ; et diriges justum, * scrutans corda et renes, Deus,

Justum adjutorium meum à Domino, * qui salvos facit rectos corde.

Psaume 8.

DEUS, judex justus, fortis et patiens ; * numquid irascitur per singulos dies ?

Nisi conversi fueritis, gladium suum vibrabit : * arcum suum tetendit, et paravit illum.

Et in eo paravit vasa mortis : * sagittas suas ardentibus effecit.

Ecce parturiit injustitiam : * concepit dolorem, et peperit iniquitatem.

Lacum aperuit, et effodit eum : et incidit in foveam quam fecit.

Convertetur dolor ejus in caput ejus : * et in verticem ipsius iniquitas ejus descendet.

Confitebor Domino secundùm justitiam ejus, * et psallam nomini Domini altissimi.

Psaume 9.

DOMINE Dominus noster, * quàm admirabile est nomen tuum in universâ terrâ !

Quoniam elevata est magnificentia tua * super cœlos.

Ex ore infantium et lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos ; * ut destruas inimicum et ultorem.

Quoniam videbo cœlos tuos, opera digitorum tuorum, * lunam et stellas, quæ tu fundâsti.

Quid est homo, quòd memor es ejus ; * aut filius hominis, quoniam visitas eum !

Minuisti eum paulò-minùs ab Angelis ; gloriâ et honore coronâsti eum, * et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Omnia subjecisti sub pedibus ejus, * oves et boves universas, insuper et pecora campi.

Volucres cœli, et pisces maris, * qui perambulant semitas maris.

Domine Dominus noster, * quàm admirabile est nomen tuum in universâ terrâ.

Psaume 10.

CONFITEBOR tibi, Domine, in toto corde meo, * narrabo omnia mirabilia tua.

Lætabor et exultabo in te : * psallam nomini tuo, Altissime.

In convertendo inimicum meum retrorsùm, * infirmabuntur et peribunt à facie tuâ.

Quoniam fecisti judicium meum et causam meam : * sedisti super thronum, qui judicas justitiam.

Increpâsti gentes, et periit impius : * nomen eorum delesti in æternum, et in seculum seculi.

Inimici defecerunt frameæ in finem ; * et civitates eorum destruxisti.

Periit memoria eorum cum sonitu, * et Dominus in æternum permanet.

Paravit in judicio thronum suum, * et ipse judicabit orbem terræ in æquitate, judicabit populos in justitiâ.

Et factus est Dominus refugium pauperi, * adjutor in opportunitatibus, in tribulatione.

Et sperent in te qui noverunt nomen tuum ; * quoniam non dereliquisti quærentes te, Domine.

Psallite Domino qui habitat in Sion : * annuntiate inter gentes studia ejus.

Quoniam requirens sanguinem eorum recordatus est, * non est oblitus clamorem pauperum.

MISERERE meî, Domine : * vide humilitatem meam de inimicis meis.

Qui exaltas me de portis mortis, * ut annuntiem omnes laudationes tuas in portis filiæ Sion.

Exultabo in salutari tuo : * infixæ sunt gentes in interitu quem fecerunt :

In laqueo isto quem absconderunt, * comprehensus est pes eorum,

Cognoscetur Dominus judicia faciens, * in operibus manuum suarum comprehensus est peccator.

Convertantur peccatores in infernum, * omnes gentes quæ obliviscuntur Deum.

Quoniam non in finem oblivio erit pauperis, * patientia pauperum non peribit in finem.

Exsurge, Domine, non confortetur homo ; * judicentur gentes in conspectu tuo.

Constitue, Domine, Legislatorem super eos, * ut sciant gentes quoniam homines sunt.

UT quid, Domine, recessisti longè, * despicis in opportunitatibus, in tribulatione ?

Dùm superbit impius, incenditur pauper : * comprehenduntur in consiliis quibus cogitant.

Quoniam laudatur peccator in desideriis animæ suæ, * et iniquus benedicitur.

Exacerbavit Dominum peccator ; * secundùm multitudinem iræ suæ non quæret.

Non est Deus in conspectu ejus : * inquinatæ sunt viæ illius in omni tempore.

Auferuntur judicia tua à facie ejus ; * omnium inimicorum suorum dominabitur.

Dixit enim in corde suo : * Non movebor à generatione in generationem sine malo.

Cujus maledictione os plenum est ; et amaritudine, et dolo, * sub linguâ ejus labor et dolor.

Sedet in insidiis cum divitibus in occultis * ut interficiat innocentem.

Oculi ejus in pauperem respiciunt; * insidiatur in abscondito quasi leo in speluncâ suâ.

Insidiatur, ut rapiat pauperem, * rapere pauperem, dùm attrahit eum.

In laqueo suo humiliabit eum, * inclinabit se, et cadet, cùm dominatus fuerit pauperum.

Dixit enim in corde suo: Oblitus est Deus: * avertit faciem suam, ne videat in finem.

Exsurge, Domine Deus; exaltetur manus tua, * ne obliviscaris pauperum.

Propter quid irritavit impius Deum? * dixit enim in corde suo: Non requiret.

Vides quoniam tu laborem et dolorem consideras, * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelictus est pauper: * orphano tu eris adjutor.

Contere brachium peccatoris et maligni: * quæretur peccatum illius, et non invenietur.

Dominus regnabit in æternum, et in seculum seculi: * peribitis, gentes, de terrâ illius.

Desiderium pauperum exaudivit Dominus; * præparationem cordis eorum audivit auris tua:

Judicare pupillo et humili, * ut non apponat ultrà magnificare se homo super terram.

Psaume 11.

IN Domino confido: * quomodò dicitis animæ meæ: Transmigra in montem sicut passer?

Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum, paraverunt sagittas suas in pharetrâ, * ut sagittent in obscuro rectos corde.

Quoniam quæ perfecisti, destruxerunt; * justus autem quid fecit?

Dominus in templo sancto suo: * Dominus in cœlo sedes ejus.

Oculi ejus in pauperem respiciunt; palpebræ ejus interrogant filios hominum.

Dominus interrogat justum et impium: * qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam.

Pluet super peccatores laqueos; * ignis, et sulphur, et spiritus procellarum, par calicis eorum.

Quoniam justus Dominus, et justitiam dilexit, * æquitatem vidit vultus ejus.

Psaume 12.

SALVUM me fac, Domine, quoniam defecit sanctus, * quoniam diminutæ sunt veritates à filiis hominum.

Vana locuti sunt unusquisque ad proximum suum; * labia dolosa in corde et corde locuti sunt.

Disperdat Dominus universa labia dolosa, * et linguam magniloquam;

Qui dixerunt: Linguam nostram magnificabimus, labia nostra à nobis sunt; * quis noster Dominus est?

Propter miseriam inopum et gemitum pauperum, * nunc exsurgam, dicit Dominus.

Ponam in salutari; * fiducialiter agam in eo.

Eloquia Domini, eloquia casta; * argentum igne examinatum, probatum terræ, purgatum septuplum.

Tu, Domine, servabis nos, et custodies nos, * à generatione hâc in æternum.

In circuitu impii ambulant : * secundùm altitudinem tuam multiplicâsti filios hominum.

Psaume 13.

USQUEQUO, Domine, oblivisceris me in finem ? * usquequò avertis faciem tuam à me ?

Quamdiù ponam consilia in animâ meâ * dolorem in corde meo per diem ?

Usquequò exaltabitur inimicus meus super me ? * respice, et exaudi me, Domine Deus meus.

Illumina oculos meos, ne unquam obdormiam in morte; nequandò dicat inimicus meus : * Prævalui adversùs eum.

Qui tribulant me, exultabunt, si motus fuero ; * ego autem in misericordiâ tuâ speravi.

Exultabit cor meum in salutari tuo : cantabo Domino qui bona tribuit mihi : * et psallam nomini Domini altissimi.

Psaume 14.

DIXIT insipiens in corde suo : * Non est Deus.

Corrupti sunt et abominabiles facti sunt in studiis suis : * non est qui faciat bonum, non est usque ad unum.

Dominus de cœlo prospexit super filios hominum, * ut videat si est intelligens, aut requirens Deum.

Omnes declinaverunt, simul inutiles facti sunt: non est qui faciat bonum, non est usque ad unum.

Sepulchrum patens est guttur eorum; linguis suis dolosè agebant: venenum aspidum sub labiis eorum.

Quorum os maledictione et amaritudine plenum est: veloces pedes eorum ad effundendum sanguinem.

Contritio et infelicitas in viis eorum, et viam pacis non cognoverunt: non est timor Dei antè oculos eorum.

Nonne cognoscent omnes qui operantur iniquitatem, qui devorant plebem meam sicut escam panis?

Dominum non invocaverunt: illic trepidaverunt timore, ubi non erat timor, quoniam Dominus in generatione justâ est.

Consilium inopis confudistis, quoniam Dominus spes ejus est.

Quis dabit ex Sion salutare Israël? cùm averterit Dominus captivitatem plebis suæ, exultabit Jacob, et lætabitur Israël.

Psalmus 15.

DOMINE, quis habitabit in tabernaculo tuo? aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine maculâ, et operatur justitiam;

Qui loquitur veritatem in corde suo; qui non egit dolum in linguâ suâ;

Nec fecit proximo suo malum, et opprobrium non accepit adversùs proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus; timentes autem Dominum glorificat.

Qui jurat proximo suo, et non decipit, qui pecuniam suam non dedit ad usuram, et munera super innocentem non accepit.

Qui facit hæc, non movebitur in æternum.

Psaume 16.

CONSERVA me, Domine, quoniam speravi in te.

Dixi Domino: Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non eges.

Sanctis qui sunt in terrâ ejus, mirificavit omnes voluntates meas in eis.

Multiplicatæ sunt infirmitates eorum: posteà acceleraverunt.

Non congregabo conventicula eorum de sanguinibus, nec memor ero nominum eorum per labia mea.

Dominus pars hæreditatis meæ et calicis mei: tu es qui restitues hæreditatem meam mihi.

Funes ceciderunt mihi in præclaris; et enim hæreditas mea præclara est mihi.

Benedicam Dominum qui tribuit mihi intellectum: insuper et usque ad noctem increpuerunt me renes mei.

Providebam Dominum in conspectu meo semper; quoniam à dextris est mihi, ne commovear.

Propter hoc lætatum est cor meum, et exul-

tavit lingua mea: insuper et caro mea requiescet in spe;

Quoniam non derelinques animam meam in inferno, nec dabis Sanctum tuum videre corruptionem.

Notas mihi fecisti vias vit , adimplebis me ltiætiâ cum vulto tuo: delectationes in dexterâ tuâ usque in finem.

Psaume 17.

EXAUDI, Domine, justitiam meam: intende deprecationem meam.

Auribus percipe orationem meam; non in labiis dolosis.

De vultu tuo judicium meum prodeat; oculi tui videant æquitates.

Probâsti cor meum, et visitâsti nocte: igne me examinâsti, et non est inventa in me iniquitas.

Ut non loquatur os meum opera hominum; propter verba labiorum tuorum ego custodivi vias duras.

Perfice gressus meos in semitis tuis; ut non moveantur vestigia mea.

Ego clamavi, quoniam exaudisti me, Deus: inclina aurem tuam mihi, et exaudi verba mea.

Mirifica misericordias tuas; qui salvos facis sperantes in te.

A resistentibus dexteræ tuæ custodi me, ut pupillam oculi.

Sub umbrâ alarum tuarum protege me; à facie impiorum qui me afflixerunt.

INIMICI mei animam meam circumdederunt, adipem suum concluserunt : os eorum locutum est superbiam.

Projicientes me nunc circumdederunt me : oculos suos statuerunt declinare in terram.

Susceperunt me sicut leo paratus ad prædam, et sicut catulus leonis habitans in abditis.

Exurge, Domine, præveni eum, et supplanta eum : eripe animam meam ab impio, frameam tuam àb inimicis manûs tuæ.

Domine, à paucis de terrâ divide eos in vitâ eorum : de absconditis tuis adimpletus est venter eorum.

Saturati sunt filiis ; et dimiserunt reliquias suas parvulis suis.

Ego autem in justitiâ apparebo conspectui tuo : satiabor, cùm apparuerit gloria tua.

Pseaume 18.

DILIGAM te, Domine, fortitudo mea, Dominus firmamentum meum, et refugium meum, et liberator meus.

Deus meus adjutor meus ; et sperabo in eum.

Protector meus, et cornu salutis meæ ; et susceptor meus.

Laudans invocabo Dominum ; et ab inimicis meis salvus ero.

Circumdederunt me dolores mortis, et torrentes iniquitatis conturbaverunt me.

Dolores inferni circumdederunt me ; præoccupaverunt me laquei mortis.

In tribulatione meâ invocavi Dominum; et ad Deum meum clamavi,

Et exaudivit de templo sancto suo vocem meam; et clamor meus in conspectu ejus, introivit in aures ejus.

Commota est et contremuit terra: fundamenta montium conturbata sunt et commota sunt, quoniam iratus est eis.

Ascendit fumus in irâ ejus, et ignis à facie ejus exarsit; carbones succensi sunt ab eo.

Inclinavit cœlos, et descendit; et caligo sub pedibus ejus.

Et ascendit super Cherubim, et volavit: volavit super pennas ventorum.

Et posuit tenebras latibulum suum; in circuitu ejus tabernaculum ejus; tenebrosa aqua in nubibus aeris,

Præ fulgore in conspectu ejus nubes transierunt; grando et carbones ignis.

Et intonuit de cœlo Dominus, et Altissimus dedit vocem suam; grando et carbones ignis.

Et misit sagittas suas, et dissipavit eos; fulgura multiplicavit et conturbavit eos.

Et apparuerunt fontes aquarum, et revelata sunt fundamenta orbis terrarum.

Ab increpatione tuà, Domine, ab inspiratione spiritûs iræ tuæ.

MISIT de summo (Dominus) et accepit me, et assumpsit me de aquis multis.

Eripuit me de inimicis meis fortissimis, et ab his qui oderunt me: quoniam confortati sunt super me.

Prævenerunt me in die afflictionis meæ, et factus est Dominus protector meus.

Et eduxit me in latitudinem: salvum me fecit, quoniam voluit me.

Et retribuet mihi Dominus secundùm justitiam meam, et secundùm puritatem manuum mearum retribuet mihi.

Quia custodivi vias Domini, nec impiè gessi à Deo meo.

Quoniam omnia judicia ejus in conspectu meo; et justitias ejus non repuli à me.

Et ero immaculatus cum eo, et observabo me ab iniquitate meâ.

Et retribuet mihi Dominus secundùm justitiam meam, et secumdùm puritatem manuum mearum in conspectu oculorum ejus.

Cum sancto sanctus eris, et cum viro innocente innocens eris.

Et cum electo electus eris, et cum perverso perverteris.

Quoniam tu populum humilem salvum facies, et oculos superborum humiliabis.

Quoniam tu illuminas lucernam meam, Domine: Deus meus, illuminia tenebras meas.

Quoniam in te eripiar à tentatione, et in Deo meo transgrediar murum.

DEUS meus, impolluta via ejus: eloquia Domini igne examinata: protector est omnium sperantium in se.

Quoniam quis Deus præter Dominum? aut quis Deus præter Deum nostrum?

Deus qui præcinxit me virtute, et posuit immaculatam viam meam.

Qui perfecit pedes meos tanquam cervorum, et super excelsa statuens me.

Qui docet manus meas, ad prælium, et posuisti, ut arcum æreum, brachia mea;

Et dedisti mihi protectionem salutis tuæ, et dextera tua suscepit me.

Et disciplina tua correxit me in finem, et disciplina tua ipsa me docebit.

Delatâsti gressus meos subtùs me, et non sunt infirmata vestigia mea.

Persequar inimicos meos, et comprehendam illos; et non convertar, donec deficiant.

Confringam illos, nec poterunt stare; cadent subtùs pedes meos.

Et præcinxisti me virtute ad bellum, et supplantâsti insurgentes in me subtùs me.

Et inimicos meos dedisti mihi deorsùm, et odientes me disperdidisti.

Clamaverunt, nec erat qui salvos faceret, ad Dominum; nec exaudivit eos.

Et comminuam eos ut pulverem antè faciem venti: ut lutum platearum delebo eos.

Eripies me de contradictionibus populi, et constitues me in caput gentium.

Populus quem non cognovi servivit mihi; in auditu auris obedivit mihi.

Filii alieni mentiti sunt mihi: filii alieni inveterati sunt, et claudicaverunt à semetis suis.

Vivit Dominus, et benedictus Deus meus: et exaltetur Deus salutis meæ.

Deus, qui das vindictas mihi et subdis populos sub me, liberator meus de inimicis meis iracundis.

Et ab insurgentibus in me exaltabis me: à viro iniquo eripies me.

Propterea confitebor tibi in nationibus, Domine; et nomini tuo psalmum dicam.

Magnificans salutes regis ejus, et faciens misericordiam Christo suo David; et semini ejus usque in seculum.

Psaume 19.

CŒLI enarrant gloriam Dei, et opera manuum ejus annuntiat firmamentum.

Dies diei eructat verbum, et nox nocti indicat scientiam.

Non sunt loquelæ neque sermones, quorum non audiantur voces eorum.

In omnem terram exivit sonus eorum, et in fines orbis terræ verba eorum.

In sole posuit tabernaculum suum; et ipse tanquam sponsus procedens de thalamo suo.

Exultavit ut gigas ad currandam viam, à summo cœlo egressio ejus.

Et occursus ejus usque ad summum ejus; nec est qui se abscondat à calore ejus.

LEX Domini immaculata, convertens animas; testimonium Domini fidele sapientiam præstans parvulis.

Justitiæ Domini rectæ, lætificantes corda; præceptum Domini lucidum, illuminans oculos,

Timor Domini sanctus, permanens in seculum seculi; judicia Domini vera, justificata in semetipsa.

Desiderabilia super aurum et lapidem pretiosum multùm, et dulciora super mel et favum.

Etenim servus tuus custodit ea; in custodiendis illis retributio multa.

Delicta quis intelligit? ab occultis meis munda me, et ab alienis parce servo tuo.

Si mei non fuerint dominati, tunc immaculatus ero; et emundabor à delicto maximo.

Et erunt ut complaceant eloquia oris mei; et meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.

Domine, adjutor meus, et redemptor meus.

Pseaume 20.

EXAUDIAT te Dominus, in die tribulationis; protegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxilium de sancto, et de Sion tuetur te.

Memor sit omnis sacrificii tui, et holocaustum tuum pingue fiat.

Tribuat tibi secundùm cor tuum, et omne consilium tuum confirmet.

Lætabimur in salutari tuo; et in nomine Dei nostri magnificabimur.

Impleat Dominus omnes petitiones tuas; nunc cognovi, qnoniam salvum fecit Dominus Christum suum.

Exaudiet illum de cœlo sancto suo; in potentatibus salus dexteræ ejus.

Hi in curribus, et hi in equis; nos autem in nomine Domini Dei nostri invocabimus.

Ipsi obligati sunt, et ceciderunt; nos autem surreximus et erecti sumus.

Domine, salvum fac regem; et exaudi nos in die quâ invocaverimus te.

Psaume 21.

DOMINE, in virtute tuâ lætabitur rex, et super salutare tuum exultabit vehementer.

Desiderium cordis ejus tribuisti ei, et voluntate labiorum ejus non fraudâsti eum.

Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

Vitam petiit à te, et tribuisti ei longitudinem dierum in seculum et in seculum seculi.

Magna est gloria ejus in salutari tuo; gloriam et magnum decorem impones super eum.

Quoniam dabis eum in benedictionem in seculum seculi, lætificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quoniam rex sperat in Domino, et in misericordiâ Altissimi non commovebitur.

Inveniatur manus tua omnibus inimicis tuis, dextera tua inveniat omnes qui te oderunt.

Pones eos ut clibanum ignis in tempore vultûs tui; Dominus in irâ suâ conturbabit eos, et devorabit eos ignis.

Fructum eorum de terrâ perdes, et semen eorum à filiis hominum.

Quoniam declinaverunt in te mala, cogitaverunt consilia quæ non potuerunt stabilire.

Quoniam pones eos deorsùm, in reliquiis tuis præparabis vultum eorum.

Exaltare, Domine, in virtute tuâ; cantabimus et psallemus virtutes tuas.

Psalmus 22.

DEUS, Deus meus, respice in me: quare me dereliquisti? longè à salute meâ verba delictorum meorum.

Deus meus, clamabo per diem, et non exaudies; et nocte, et non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto habitas, laus Israël.

In te speraverunt patres nostri; speraverunt, et liberâsti eos.

Ad te clamaverunt, et salvi facti sunt; in te speraverunt, et non sunt confusi.

Ego autem sum vermis, et non homo; opprobrium hominum, et abjectio plebis.

Omnes videntes me, deriserunt me: locuti sunt labiis, et moverunt caput.

Speravit in Domino, eripiat eum; salvum faciat eum, quoniam vult eum.

Quoniam tu es qui extraxisti me de ventre; spes mea ab uberibus matris meæ.

In te projectus sum ex utero; de ventre matris meæ Deus es tu.

DEUS meus, ne discesseris à me, quoniam tribulatio proxima est, quoniam non est qui adjuvet.

Circumdederunt me vituli multi, tauri pingues obsederunt me.

Aperuerunt super me os suum, sicut leo rapiens et rugiens.

Sicut aqua effusus sum, et dispersa sunt ossa mea.

Factum est cor meum tanquam cera liquescens, in medio ventris mei.

Aruit tanquam testa virtus mea; et lingua mea adhæsit faucibus meis, et in pulverem mortis deduxisti me.

Quoniam circumdederunt me canes multi; consilium malignantium obsedit me.

Foderunt manus meas et pedes meos, dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ipsi verò consideraverunt et inspexerunt me; diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Tu autem, Domine, ne elongaveris auxilium tuum à me, ad defensionem meam conspice.

Erue à frameâ, Deus, animam meam, et de manu canis unicam meam.

Salva me ex ore leonis, et à cornibus unicornium humilitatem meam.

Narrabo nomen tuum fratribus meis; in medio ecclesiæ laudabo te.

QUI timetis Dominum, laudate eum; universum semen Jacob, glorificate eum.

Timeat eum omne semen Israël, quoniam non sprevit, neque despexit deprecationem pauperis.

Nec avertit faciem suam à me, et, cùm clamarem ad eum, exaudivit me.

Apud te laus mea in ecclesiâ magnâ : vota mea reddam in conspectu timentium eum.

Edent pauperes et saturabuntur, et laudabunt Dominum, qui requirunt eum ; vivent corda eorum in seculum seculi.

Reminiscentur et convertentur ad Dominum universi fines terræ.

Et adorabunt in conspectu ejus universæ familiæ gentium.

Quoniam Domini est regnum, et ipse dominabitur gentium.

Manducaverunt et adoraverunt omnes pingues terræ ; in conspectu ejus cadent omnes qui descendunt in terram.

Et anima mea illi vivet, et semen meum serviet ipsi.

Annuntiabitur Domino generatio ventura ; et annuntiabunt cœli justitiam ejus populo qui nascetur, quem fecit Dominus.

Psaume 23.

DOMINUS regit me; et nihil mihi deerit ; in loco pascuæ ibi me collocavit.

Super aquam refectionis educavit me ; animam meam convertit.

Deduxit me super semitas justitiæ, propter nomen suum.

Nam et si ambulavero in medio umbræ mortis, non timebo mala, quoniam tu mecum es.

Virga tua et baculus tuus, ipsa me consolata sunt.

Parasti in conspectu me omensam; adversus eos qui tribulant me.

Impinguasti in oleo caput meum; et calix meus inebrians quàm præclarus est!

Et misericordia tua subsequetur me, omnibus diebus vitæ meæ.

Et ut inhabitem in domo Domini, in longitudinem dierum.

Pseaume 24.

DOMINI est terra, et plenitudo ejus: orbis terrarum et universi qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum, et super flumina præparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini? aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus et mundo corde, qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem à Domino, et misericordiam à Deo salutari suo.

Hæc est generatio quærentium eum, quærentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas principes vestras; et elevamini portæ æternales; et introbit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? Dominus fortis et potens, Dominus potens in prælio.

Attollite portas principes vestras, et elevamini portæ æternales; et introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? Dominus virtutum ipse est Rex gloriæ.

Psaume 24.

AD te, Domine, levavi animam meam: Deus meus, in te confido, non erubescam.

Neque irrideant me inimici mei; etenim universi qui sustinent te, non confundentur.

Confundentur omnes iniqua agentes supervacuè.

Vias tuas, Domine, demonstra mihi, et semitas tuas edoce me.

Dirige me in veritate tuâ, et doce me; quia tu es Deus salvator meus, et te sustinui totâ die.

Reminiscere miserationum tuarum, Domine, et misericordiarum tuarum quæ à seculo sunt.

Delicta juventutis meæ, et ignorantias meas ne memineris.

Secundùm misericordiam tuam memento meî tu, propter bonitatem tuam, Domine.

Dulcis et rectus Dominus, propter hoc legem dabit delinquentibus in viâ.

Diriget mansuetos in judicio; docebit mites vias suas.

Universæ viæ Domini misericordia et veritas, requirentibus testamentum ejus et testimonia ejus.

Propter nomen tuum, Domine, propitiaberis peccato meo, multùm est enim.

QUIS est homo qui timet Dominum? legem statuit ei in viâ quam elegit.

Anima ejus in bonis demorabitur, et semen ejus hæreditabit terram.

Firmamentum est Dominus timentibus eum; et testamentum ipsius, ut manifestetur illis.

Oculi mei semper ad Dominum, quoniam ipse evellet de laqueo pedes meos.

Respice in me, et miserere mei; quia unicus et pauper sum ego.

Tribulationes cordis mei multiplicatæ sunt: de necessitatibus meis erue me.

Vide humilitatem meam et laborem meum; et dimitte universa delicta mea.

Respice inimicos meos, quoniam multiplicati sunt, et odio iniquo oderunt me.

Custodi animam meam, et erue me; non erubescam, quoniam speravi in te.

Innocentes et recti adhæserunt mihi, quia sustinui te.

Libera, Deus, Israel, ex omnibus tribulationibus suis.

Psaume 26.

JUDICA me, Domine, quoniam ego in innocentiâ meâ ingressus sum; et in Domino sperans non infirmabor.

Proba me, Domine, et tenta me; ure renes meos et cor meum.

Quoniam misericordia tua antè oculos meos est, et complacui in veritate tuâ.

Non sedi cum concilio vanitatis; et cum iniqua gerentibus non introibo.

Odivi ecclesiam malignantium, et cum impiis non sedebo.

Lavabo inter innocentes manus meas; et circumdabo altare tuum, Domine.

Ut audiam vocem laudis: et enarrem universa mirabilia tua.

Domine, dilexi decorem domûs tuæ; et locum habitationis gloriæ tuæ.

Ne perdas cum impiis, Deus, animan meam; et cum viris sanguinum vitam meam.

In quorum manibus iniquitates sunt; dextera eorum repleta est muneribus.

Ego autem in innocentiâ meâ ingressus sum; redime me et miserere mei.

Pes meus stetit in directo: in ecclesiis benedicam te, Domine.

Psaume 27.

DOMINUS illuminatio mea, et salus mea; quem timebo.

Dominus protector vitæ meæ; à quo trepidabo.

Dùm appropriant super me nocentes; ut edant carnes meas.

Qui tribulant me inimici mei; ipsi infirmati sunt et ceciderunt.

Si consistant adversùm me castra non timebit cor meum.

Si exurgat adversùm me prælium, in hoc ego sperabo.

Unam petii à Domino, hanc requiram; ut inhabitem in domo Domini, omnibus diebus vitæ meæ.

Ut videam voluptatem Domini, et visitem templum ejus.

Quoniam abscondit me in tabernaculo suo, et in die malorum protexit me in abscondito tabernaculi sui.

In petrâ exaltavit me, et nunc exaltavit caput meum super inimicos meos.

Circuivi et immolavi in tabernaculo ejus hostiam vociferationis, cantabo et psalmum dicam Domino.

EXAUDI, Domine, vocem meam quâ clamavi ad te, miserere meî, et exaudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisivit te facies mea, faciem tuam, Domine, requiram.

Ne avertas faciem tuam à me, ne declines in irâ à servo tuo.

Adjutor meus esto, ne derelinquas me, neque despicias me, Deus salutaris meus.

Quoniam pater meus et mater mea dereliquerunt me; Dominus autem assumpsit me.

Legem pone mihi, Domine, in viâ tuâ; et dirige me in semitam rectam propter inimicos meos.

Ne tradideris me in animas tribulantium me, quoniam insurrexerunt in me testes iniqui, et mentita est iniquitas sibi.

Credo videre bona Domini, in terrâ viventium.

Expecta Dominum, viriliter age, et confortetur cor tuum, et sustine Dominum.

Psaume 28.

AD te, Domine, clamabo; Deus meus, ne sileas à me: nequandò taceas à me, et assimilabor descendentibus in lacum.

Exaudi, Domine, vocem deprecationis meæ, dùm oro ad te, dùm extollo manus meas, ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cùm peccatoribus, et cum operantibus iniquitatem ne perdas me.

Qui loquuntur pacem cum proximo suo, mala autem in cordibus eorum.

Da illis secundùm opera eorum, et secundùm nequitiam adinventionum ipsorum.

Secundùm opera manuum eorum tribue illis; redde retributionem eorum ipsis.

Quoniam non intellexerunt opera Domini, et in opera manuum ejus, destrues illos, et non ædificabis eos.

Benedictus Dominus, quoniam exaudivit vocem deprecationis meæ.

Dominus adjutor meus et protector meus : in ipso seperavit cor meum, et adjutus sum.

Et refloruit caro mea, et ex voluntate meâ confitebor ei.

Dominus fortitudo plebis suæ, et protector salvationum Christi sui est.

Salvum fac populum tuum, Domine, et benedic hæreditati tuæ, et rege eos, et extolle illos usque in æternum.

Psaume 29.

AFFERTE Domino, filii Dei : afferte Domino filios arietum.

Afferte Domino gloriam et honorem; afferte Domino gloriam nomini ejus; adorate Dominum in atrio sancto ejus.

Vox Domini super aquas, Deus majestatis intonuit, Dominus super aquas multas.

Vox Domini in virtute, vox Domini in magnificentiâ.

Vox Domini confringentis cedros, et confringet Dominus cedros Libani.

Et comminuet eas tanquam vitulum Libani, et dilectus quemadmodùm filius unicornium.

Vox Domini intercidentis flammum ignis, vox Domini concutientis desertum, et commovebit Dominus desertum Cades.

Vox Domini præparantis cervos, et revelabit condensa, et in templo ejus omnes dicent gloriam.

Dominus diluvium inhabitare facit, et sedebit Dominus Rex in æternum.

Dominus virtutem populo suo dabit, Dominus benedicet populo suo in pace.

Psaume 30.

EXALTABO te, Domine; quoniam suscepisti me, nec delectâsti inimicos meos super me.

Domine Deus meus, clamavi ad te: et sanâsti me.

Domine, eduxisti ab inferno animam meam; salvâsti me à descendentibus in lacum.

Psallite Domino, sancti ejus; et confitemini memoriæ sanctitatis ejus.

Quoniam ira in indignatione ejus; et vita in voluntate ejus.

Ad vesperum demorabitur fletus, et ad matutinum lætitia.

Ego autem dixi in abundantiâ meâ ; non movebor in æternum.

Domine, in voluntate tuâ, præstitisti decori meo virtutem.

Avertisti faciem tuam à me ; et factus sum conturbatus.

Ad te, Domine, clamabo ; et ad Deum meum deprecabor.

Quæ utilitas in sanguine meo, dùm descendo in corruptionem ?

Numquid confitebitur tibi pulvis, aut annuntiabit veritatem tuam ?

Audivit Dominus, et misertus est mei, Dominus factus est adjutor meus.

Convertisti planctum meum in gaudium mihi, concidisti saccum meum, et circumdedisti me lætitia.

Ut cantet tibi gloria mea, et non compungar, Domine, Deus meus, in æternum confitebor tibi.

Psaume 31.

IN te, Domine, speravit, non confundar in æternum, in justitiâ tuâ libera me.

Inclina ad me aurem tuam, accelera ut eruas me.

Esto mihi in Deum protectorem et in domum refugii, ut salvum me facias.

Quoniam fortitudo mea et refugium meum es tu, et propter nomen tuum deduces me et enutries me.

Educes me de laqueo hoc quem absconderunt mihi, quoniam tu es protector meus.

In manus tuas commendo spiritum meum, redemisti me, Domine Deus veritatis.

Odisti observantes vanitates supervacuè, ego autem in Domino speravi,

Exultabo et lætabor in misericordiâ tuâ, quoniam respexisti humilitatem meam, salvâsti de necessitatibus animam meam.

Nec conclusisti me in manibus inimici, statuisti in loco spatioso pedes meos.

MISERERE mei, Domine, quoniam tribulor, conturbatus est in irâ occulus meus, anima mea et venter meus.

Quoniam defecit in dolore vita mea: et anni mei in gemitibus.

Infirmata est in paupertate virtus mea, et ossa mea conturbata sunt.

Super omnes inimicos meos factus sum opprobrium, et vicinis meis valdè, et timor notis meis.

Qui videbant me foràs fugerunt à me oblivioni datus sum tanquam mortuus à corde.

Factus sum tanquam vas perditum; quoniam audivi vituperationem multorum commorantium in circuitu.

In eo dùm convenirent simul adversùm me, accipere animam meam consiliati sunt.

Ego autem in te speravi, Domine; dixi Deus meus es tu, in manibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicorum meorum, et à persequentibus me.

Illustra faciem tuam super servum tuum;

salvum me fac in misericordiâ tuâ; Domine, non confundar, quoniam invocavi te.

Erubescant impii, et deducantur in infernum; muta fiant labia dolosa.

Quæ loquuntur adversùs justum iniquitatem, in superbiâ et in abusione.

QUAM magna multitudo dulcedinis tuæ, Domine, quam abscondisti timentibus te!

Perfecisti eis qui sperant in te, in conspectu filiorum hominum.

Abscondes eos in abscondito faciei tuæ; à conturbatione hominum.

Proteges eos in tabernaculo tuo, à contradictione linguarum.

Benedictus Dominus; quoniam mirificavit misericordiam suam mihi in civitate munitâ.

Ego autem dixi in excessu mentis meæ: projectus sum à facie oculorum tuorum.

Ideò exaudîsti vocem orationis meæ, dùm clamarem ad te.

Diligite Dominum, omnes Sancti ejus, quoniam veritatem requiret Dominus, et retribuet abundanter facientibus superbiam.

Viriliter agite, et confortetur cor vestrum, omnes qui speratis in Domino.

Psaume 32.

BEATI quorum remissæ sunt iniquitates; et quorum tecta sunt peccata.

Beatus vir cui non imputavit Dominus peccatum, nec est in spiritu ejus dolus.

Quoniam tacui, inveteraverunt ossa mea, dùm clamarem totâ die.

Quoniam die ac nocte gravata est super me manus tua, conversus sum in ærumnâ meâ, dùm configitur spina.

Delictum meum cognitum tibi feci, et injustitiam meam non abscondi.

Dixi: confitebor adversùm me injustitiam meam Domino; et tu remisisti impietatem peccati mei.

Pro hâc orabit ad te omnis Sanctus, in tempore opportuno.

Verumtamen in diluvio aquarum multarum, ad eum non approximabunt.

Tu es refugium meum à tribulatione quæ circumdedit me, exultatio mea, erûe me à circumdantibus me.

Intellectum tibi dabo, et instruam te in viâ hâc quâ gradieris, firmabo super te oculos meos.

Nolite fieri sicut equus et mulus, quibus non est intellectus.

In chamo et fræno maxillas eorum constringe, qui non approximant ad te.

Multa flagella peccatoris, sperantem autem in Domino misericordia circumdabit.

Lætamini in Domino, et exultate justi; et gloriamini omnes recti corde.

Psaume 32.

EXULTATE justi in Domino, rectos decet collaudatio.

Confitemini Domino in cytharâ; in psalterio decem chordarum psallite illi.

Cantate ei canticum novum, benè psallite ei in vociferatione.

Quia rectum est verbum Domini, et omnia opera ejus in fide.

Diligit misericordiam et judicium, misericordiâ Domini plena est terra.

Verbo Domini cœli firmati sunt, et Spiritu oris ejus omnis virtus eorum.

Congregans sicut in utre aquas maris, ponens in thesauris abyssos.

Timeat Dominum omnis terra, ab eo autem commoveantur omnes inhabitantes orbem.

Quoniam ipse dixit, et facta sunt, ipse mandavit et creata sunt.

Dominus dissipat consilia Gentium, reprobat autem cogitationes populorum, et reprobat consilia principum.

Consilium autem Domini in æternum manet, cogitationes cordis ejus in generatione et generationem.

BEATA gens cujus est Dominus Deus ejus, populus quam elegit in hæreditatem sibi.

De cœlo respexit Dominus, vidit omnes filios hominum.

De præparato habitaculo suo, respexit super omnes qui habitant terram.

Qui finxit sigillatim corda eorum, qui intelligit omnia opera eorum.

Non salvatur rex per multam virtutem, et gigas non salvabitur in multitudine virtutis suæ.

Fallax equus ad salutem ; in abundantiâ autem virtutis suæ non salvabitur.

Ecce oculi Domini super metuentes eum ; et in eis qui sperant super misericordiâ ejus.

Ut eruat à morte animas eorum, et alat eos in fame.

Anima nostra sustinet Dominum, quoniam adjutor et protector noster est.

Quia in eo lætabitur cor nostrum, et in nomine sancto ejus speravimus.

Fiat misericordia tua, Domine, super nos, quemadmodùm speravimus in te.

Psaume 34.

BENEDICAM Dominum in omni tempore ; semper laus ejus in ore meo.

In Domino laudabitur anima mea, audiant mansueti et lætentur.

Magnificate Dominum mecum ; et exaltemus nomen ejus in idipsum.

Exquisivi Dominum et exaudivit me, et ex omnibus tribulationibus meis eripuit me.

Accedite ad eum, et illuminamini ; et facies vestræ non confundentur.

Iste pauper clamavit, et Dominus exaudivit eum ; et de omnibus tribulationibus ejus salvavit eum.

Immittet angelus Domini in circuitu timentium eum, et eripiet eos.

Gustate et videte, quoniam suavis est Dominus; beatus vir qui sperat in eo.

Timete Dominum, omnes Sancti ejus; quoniam non est inopia timentibus eum.

Divites eguerunt et esurierunt, inquirentes autem Dominum non minuentur omni bono.

VENITE, filii, audite me; timorem Domini docebo vos.

Quis est homo qui vult vitam, diligit dies videre bonos?

Prohibe linguam tuam à malo, et labia tua ne loquantur dolum.

Diverte à malo, et fac bonum: inquire pacem et persequere eam.

Oculi Domini super justos, et aures ejus in preces eorum.

Vultus autem Domini super facientes mala, ut perdat de terrâ memoriam eorum.

Clamaverunt justi, et Dominus exaudivit eos, et ex omnibus tribulationibus eorum liberavit eos.

Juxta est Dominus iis qui tribulato sunt corde, et humiles spiritu salvabit.

Multæ tribulationes justorum, et de omnibus his liberabit eos Dominus.

Custodit Dominus omnia ossa eorum: unum ex his non conteretur.

Mors peccatorum pessima, et qui oderunt justum, delinquent.

Redimet Dominus animas servorum suorum, et non delinquent omnes qui sperant in eo.

Psaume 35.

JUDICA, Domine, nocentes me: expugna impugnantes me.

Apprehende arma et scutum, et exsurge in adjutorium mihi.

Effunde frameam, et conclude adversùs eos qui persequuntur me; dic animæ meæ: Salus tua ego sum.

Confundantur et reverea ntur quærentes animam meam.

Avertantur retrorsùm, et confundantur, cogitantes mihi mala.

Fiant tanquam pulvis ante faciem venti, et angelus Domini coarctans eos.

Fiat via illorum tenebræ et lubricum, et angelus Domini persequens eos.

Quoniam gratis absconderunt mihi interitum laquei sui, supervacuè exprobraverunt animam meam.

Veniat illi laqueus quem ignorat; et captio quam abscondit, apprehendat eum, et in laqueum cadat in ipsum.

Anima autem mea exultabit in Domino, et delectabitur super salutari suo.

Omnia ossa mea dicent, Domine, quis similis tibi?

Eripiens inopem de manu fortiorum ejus, egenum et pauperem à diripientibus eum.

SURGENTES testes iniqui, quæ ignorabam, interrogabant me.

Retribuebant mihi mala pro bonis, sterilitatem animæ meæ.

Ego autem, cùm mihi molesti essent induebar cilicio.

Humiliabam in jejunio animam meam, et oratio mea in sinu meo convertetur.

Quasi proximum et quasi fratrem nostrum, sic complacebam, quasi lugens et contristatus sic humiliabar.

Et adversùm me lætati sunt, et convenerunt, congregata sunt super me flagella, et ignoravi.

Dissipati sunt, nec compuncti, tentaverunt me, subsannaverunt me subsannatione; frenduerunt super me dentibus suis.

Domine, quandò respicies? restitue animam meam à malignitate eorum, à leonibus unicam meam.

Confitebor tibi in ecclesiâ magnâ, in populo gravi laudabo te.

Non supergaudeant mihi qui adversantur mihi iniquè, qui oderunt me gratis, et annuunt oculis.

Quoniam mihi quidem pacificè loquebantur; et in iracundiâ terræ loquentes, dolos cogitabant.

Et dilataverunt super me os suum; dixerunt: Euge, euge; viderunt oculi nostri.

Vidisti, Domine, ne sileas: Domine, ne discedas à me.

EXSURGE et intende judicio meo, Deus meus et Dominus meus in causam meam.

Judica me secundum justitiam tuam, Domine, Deus meus: et non supergaudeant mihi.

Non dicant in cordibus suis: Euge, euge, animæ nostræ; nec dicant, devoravimus eum.

Erubescant et revereantur simul, qui gratulantur malis meis.

Induantur confusione et reverentiâ, qui magna loquuntur super me.

Exultent et lætentur qui volunt justiam meam ; et dicant semper.

Magnificetur Dominus, qui volunt pacem servi ejus.

Et lingua mea mediabitur justitiam tuam, totâ die laudem tuam.

Psaume 36.

DIXIT injustus, ut delinquat in semetipso : Non est timor Dei antè oculos ejus.

Quoniam dolosè egit in conspectu ejus, ut inveniatur iniquitas ejus ad odium.

Verba oris ejus iniquitas et dolus : noluit intelligere ut benè ageret.

Iniquitatem meditatus est in cubili suo, astitit omni vitæ non bonæ ; malitiam autem non audivit.

Domine, in cœlo misericordia tua, et veritas tua usque ad nubes.

Justitia tua sicut montes Dei : judicia tua abyssus multa.

Homines et jumenta salvabis, Domine, quemadmodùm multiplicâsti misericordiam tuam Deus.

Filii autem hominum, in tegmine alarum tuarum sperabunt.

Inebriabuntur ab ubertate domûs tuæ, et torrente voluptatis tuæ potabis eos.

Quoniam apud te est fons vitæ, et in lumine tuo videbimus lumen.

Prætende misericordiam tuam scientibus te, justitiam tuam his qui recto sunt corde.

Non veniat mihi pes superbiæ, et manus peccatoris non moveat me.

Ibi ceciderunt qui operantur iniquitatem, expulsi sunt, nec potuerunt stare.

Psaume 37.

NOLI æmulari in malignantibus, neque zelaveris facientes iniquitatem.

Quoniam tanquam fœnum velociter arescent, et quemadmodùm olera herbarum, citò decident.

Spera in Domino et fac bonitatem : et inhabita terram, et parceris in divitiis ejus.

Delecta te in Domino ; et dabit tibi petitiones cordis tui.

Revela Domino viam tuam, et spera in eo ; et ipse faciet.

Et educet quasi lumen justitiam tuam, et judicium tuum tanquam meridiem, subditus esto Domino, et ora eum.

Noli æmulari in eo qui prosperatur in viâ suâ, in homine faciente injustitias.

Desine ab irâ, et derelinque furorem ; noli æmulari, ut maligneris.

Quoniam qui malignantur, exterminabuntur : sustinentes autem Dominum, ipsi hæreditabunt terram.

Et adhùc pusillùm, et non erit peccator : et quæres locum ejus, et non invenies.

Mansueti autem hæreditabunt terram, et delectabuntur in multitudine pacis.

Observabit peccator justum, et stridebit super eum dentibus suis.

Dominus autem irridebit eum; et quoniam prospicit quòd veniet dies ejus.

Gladium evaginaverunt peccatores; intenderunt arcum suum.

Ut dejiciant pauperem et inopem; ut trucident rectos corde.

Gladius eorum intret in corda ipsorum, et arcus eorum confringatur.

Meliùs est modicum justo, super divitias peccatorum multas.

Quoniam brachia peccatorum conterentur; confirmat autem justos Dominus.

NOVIT Dominus dies immaculatorum; et hæreditas eorum in æternum erit.

Non confundentur in tempore malo, et in diebus famis saturabuntur; quia peccatores peribunt.

Inimici verò Domini, mox ut honorificati fuerint et exaltati; deficientes quemadmodùm fumus, deficient.

Mutuabitur peccator, et non solvet: justus autem miseretur et tribuet.

Quia benedicentes ei hæreditabunt terram; maledicentes autem ei disperibunt.

Apud Dominum gressus hominis dirigentur, et viam ejus volet.

Cùm ceciderit, non collidetur; quia Dominus supponit manum suam.

Junior fui, etenim senui; et non vidi justum derelictum, nec semen ejus quærens panem.

Totâ die miseretur et commodat; et semen illius in benedictione erit.

Declina à malo, et fac bonum; et inhabita in seculum seculi.

Quia Dominus amat judicium, et non derelinquet sanctos suos: in æternum conservabuntur.

Injusti punientur, et semen impiorum peribit,

Justi autem hæreditabunt terram, et inhabitabunt in seculum seculi super eam.

OS justi meditabitur sapientiam, et lingua ejus loquetur judicium,

Lex Dei ejus in corde ipsius, ei non supplantabuntur gressus ejus.

Considerat peccator justum; et quærit mortificare eam.

Dominus autem non derelinquet eum et manibus ejus; nec damnabit eum, cùm judicabitur illi.

Expecta Dominum, et custodi viam ejus, et exaltabit te, ut hæreditate capias terram; cùm perierint peccatores, videbis.

Vidi impium superexaltatum, et elevatum sicut cedros Libani.

Et transivi, et ecce non erat, et quæsivi eum, et non est inventus locus ejus.

Custodi innocentiam, et vide æquitatem, quoniam sunt reliquiæ homini pacifico.

Injusti autem disperibunt simul: reliquæ impiorum interibunt.

Salus autem justorum à Domino, et protector eorum in tempore tribulationis.

Et adjuvabit eos Dominus, et liberabit eos; et eruet eos à peccatoribus, et salvabit eos; quia speraverunt in eo.

Pseaume 38.

DOMINE, ne in furore tuo arguas me, neque in irâ tuâ corripias me.

Quoniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi, et confirmâsti super me manum tuam.

Non est sanitas in carne meâ à facie iræ tuæ, non est pax ossibus meis à facie peccatorum meorum.

Quoniam iniquitates meæ supergressæ sunt caput meum, et sicut onus grave gravatæ sunt super me.

Putruerunt et corruptæ sunt cicatrices meæ, à facie insipientiæ meæ.

Miser factus sum et curvatus sum usque in finem : totâ die contristatus ingrediebar.

Quoniam lumbi mei impleti sunt illusionibus, et non est sanitas in carne meâ.

Afflictus sum et humiliatus sum nimis : rugiebam à gemitu cordis mei.

Domine antè te omne desiderium meum; et gemitus meus à te non est absconditus.

Cor meum conturbatum est, dereliquit me virtus mea; et lumen oculorum meorum, et ipsum non est mecum.

AMICI mei et proximi mei, adversùm me appropinquaverunt et steterunt.

Et qui juxtà me erant, de longè steterunt; et vim faciebant qui quærebant animam mean.

Et qui inquirebant mala mihi, locuti sunt vanitates, et dolos totâ die meditabantur.

Ego autem tanquàm surdus non audiebam, et sicut mutus non aperiens os suum.

Et factus sum sicut homo non audiens, et non habens in ore suo redargutiones.

Quoniam in te, Domine speravi; tu exaudies me, Domine Deus meus.

Quia dixi: Nequandò supergaudeant mihi inimici mei; et dùm commoventur pedes mei, super me magna locuti sunt.

Quoniam ego in flagella paratus sum, et dolor meus in conspectu meo semper.

Quoniam iniquitatem meam annuntiabo, et cogitabo pro peccato meo.

Inimici autem mei vivunt, et confirmati sunt super me, et multiplicati sunt qui oderunt me iniquè.

Qui retribuunt mala pro bonis, detrahebant mihi; quoniam sequebar bonitatem.

Ne derelinquas me, Domine, Deus meus, ne discesseris à me.

Intende in adjutorium meum, Domine, Deus salutis meæ.

Psalmus 39.

DIXI: Custodiam vias meas, ut non delinquam in linguâ meâ.

Posui ori meo custodiam, cùm consisteret peccator adversùm me.

Obmutui et humiliatus sum, et silui à bonis; et dolor meus renovatus est.

Concaluit cor meum intra me, et in meditatione meâ exardescet ignis.

Locutus sum in linguâ meâ; notum fac mihi, Domine, finem meum.

Et numerus dierum meorum, quis est? ut sciam quid desit mihi.

Ecce mensurabiles posuisti dies meos; et substantia mea tanquam nihilum ante te.

Verùmtamen universa vanitas, omnis homo vivens.

Verùmtamen in imagine pertransit homo; sed et frustrà conturbatur.

Thesaurisat et ignorat cui congregabit ea.

Et nunc quæ est expectatio mea? nonne Dominus? et substantia mea apud te est.

Psaume 40.

AB omnibus iniquitatibus meis erue me: opprobrium insipienti dedisti me.

Obmutui et non aperui os meum, quoniam tu fecisti, amove à me plagas tuas.

A fortitudine manûs tuæ ego defeci in increpationibus, propter iniquitatem corripuisti hominem.

Et tabescere fecisti sicut araneam animam ejus: verùmtamen vanè conturbatur omnis homo.

Exaudi orationem meam, Dominè, et deprecationem meam: auribus percipe lacrymas meas.

Ne sileas, quoniam advena ego sum apud te, peregrinus, sicut omnes patres mei.

Remitte mihi, ut refrigerer priusquàm abeam, et ampliùs non ero.

Psalmus 39.

EXPECTANS expectavi Dominum, et intendit mihi.

Et exaudivit preces meas, et eduxit me de lacu miseriæ, et de luto fecis.

Et statuit super petram pedes meos, et direxit gressus meos.

Et immisit in os meum canticum novum, carmen Deo nostro.

Videbunt multi, et timebunt, et sperabunt in Domino.

Beatus vir cujus est nomen Domini spes ejus, et non respexit in vanitates et insanias falsas.

Multa fecisti tu, Domine, Deus meus, mirabilia tua: et cogitationibus tuis non est qui similis sit tibi.

Annuntiavi et locutus sum; multiblicati sunt super numerum.

Sacrificium et oblationem noluisti; aures autem perfecisti mihi.

Holocaustum et pro peccato non postulâsti; tunc dixi: Ecce venio.

In capite libri scriptum est de me, ut facerem voluntatem tuam: Deus meus, volui, et legem tuam in medio cordis mei.

ANNUNTIAVI justitiam tuam in ecclesiâ magnâ: ecce labia mea non prohibebo: Domine, tu scisti.

Justitiam tuam non abscondi in corde meo: veritatem tuam et salutare tuum dixi.

Non abscondi misericordiam tuam et veritatem tuam; à concilio multo.

Tu autem, Domine, ne longè facias miserationes tuas à me: misericordia tua et veritas tua semper susceperunt me.

Quoniam circumdederunt me mala, quorum non est numerus; comprehenderunt me iniquitates meæ, et non potui ut viderem.

Multiplicatæ sunt super capillos capitis mei, et cor meum dereliquit me.

Complaceat tibi, Domine, ut eruas me: Domine, ad adjuvandum me respice.

Confundantur et revereantur simul, qui quærunt animam meam, ut auferant eam.

Convertantur retrorsùm, et revereantur, qui volunt mihi mala.

Ferant confestim confusionem suam qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exultent et lætentur super te omnes quærentes te, et dicant semper: Magnificetur Dominus, qui diligunt salutare tuum.

Ego autem mendicus sum et pauper: Dominus sollicitus est meî.

Adjutor meus, et protector meus tu es, Deus meus, ne tardaveris.

Psaume 40.

BEATUS qui intelligit super egenum et pauperem; in die malâ liberabit eum.

Dominus conservet eum, et vivificet eum, et beatum faciat eum in terrâ, et non tradat eum in animam inimicorum ejus.

Dominus opem ferat illi super lectum doloris ejus, universum stratum ejus versasti in infirmitate ejus.

Ego dixi: Domine, miserere mei; sana animam meam, quia peccavi tibi.

Inimici mei dixerunt mala mihi: quandò morietur et peribit nomen ejus.

Et si ingrediebatur ut videret, vana loquebatur, cor ejus congregavit iniquitatem sibi.

Egrediebatur foràs; et loquebatur in idipsum.

Adversùm me susurrabant omnes inimici mei: adversùm me cogitabant mala mihi.

Verbum iniquum constituerunt adversùm me: numquid qui dormit, non adjiciet ut resurgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo speravi, qui edebat panes meos, magnificavit super me supplantationem.

Tu autem, Domine, miserere mei, et ressuscita me, et retribuam eis.

In hoc cognovi quoniam voluisti me; quoniam non gaudebit inimicus meus super me.

Me autem propter innocentiam suscepisti, et confirmâsti me in conspectu tuo in æternum,

Benedictus Dominus Deus Israel à seculo, et usque in seculum, fiat, fiat.

Psaume 41.

QUEMADMODUM desiderat cervus ad fontes aquarum, ita desiderat anima mea ad te, Deus.

Sitivit anima mea ad Deum, fontem vivum, quando veniam, et apparebo antè faciem Dei?

Fuerunt mihi lacrymæ meæ panes die ac nocte, dùm dicitur mihi quotidiè : ubi est Deus tuus?

Hæc recordatus sum, et effudi in me animam meam; quoniam transibo in locum tabernaculi admirabilis, usque ad domum Dei.

In voce exultationis et confessionis, sonus epulantis.

Quare tristis es, anima mea? et quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi : salutare vultûs mei, et Deus meus.

AD meipsum anima mea conturbata est, propterea memor ero tuî de terrâ Jordanis et Hermoniim, à monte modico.

Abyssus abyssum invocat, in voce cataractarum tuarum.

Omnia excelsa tua, et fluctus tui, super me transierunt.

In die mandavit Dominus misericordiam suam, et nocte canticum ejus.

Apud me oratio Deo vitæ meæ, dicam Deo: Susceptor meus es.

Quare oblitus est meî; et quare contristatus incedo, dùm affligit me inimicus?

Dùm confringuntur ossa mea, exprobraverunt mihi qni tribulant me inimici mei;

Dùm dicunt mihi per singulos dies: ubi est Deus tuus.

Quare tristis es anima mea? et quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi, salutare vultûs mei, et Deus meus.

Psaume 42.

JUDICA me, Deus, et discerne causam meam de gente non sanctâ; ab homine iniquo et doloso erue me.

Quia tu es, Deus, fortitudo mea: quare me repulisti, et quare tristis incedo, dùm affligit me inimicus?

Emitte lucem tuam et veritatem tuam, ipsa me deduxerunt et adduxerunt in montem sanctum tuum, et in tabernacula tua.

Et introibo ad altare Dei, ad Deum qui lætificat juventutem meam.

Confitebor tibi in citharâ, Deus, Deus meus, quare tristis es anima mea, et quare conturbas me?

Spera in Deo quoniam adhuc confitebor illi; salutare vultûs mei, et Deus meus.

Psaume 43.

DEUS, auribus nostris audivimus, patres nostri annuntiaverunt nobis opus quod operatus es, in diebus eorum, et in diebus antiquis.

Manus tua gentes disperdidit, et plantâsti eos; afflixisti populos et expulisti eos.

Nec enim in gladio suo possiderunt terram, et brachium eorum non salvavit eos.

Sed dextera tua et brachium tuum, et illuminatio vultûs tui; quoniam complacuisti in eis.

Tu es ipse Rex meus, et Deus meus, qui mandas salutes Jacob.

In te inimicos nostros ventilabimus cornu, et in nomine tuo spernemus insurgentes in nobis.

Non enim in arcu meo sperabo, et gladius meus non salvabit me.

Salvâsti enim nos de affligentibus nos, et odientes nos confudisti.

IN Deo laudabimur totâ die, et in nomine tuo confitebimur in seculum.

Nunc autem repulisti, et confudisti nos : et non egredieris, Deus, in virtutibus nostris.

Avertisti nos retrorsùm post inimicos nostros ; et qui oderunt nos, diripiebant sibi.

Dedisti nos tanquàm oves escarum, et in gentibus dispersisti nos.

Vendidisti populum tuum sine pretio, et non fuit multitudo in commutationibus eorum.

Posuisti nos opprobrium vicinis nostris, subsannationem et derisum his qui sunt in circuitu nostro.

Posuisti nos in similitudinem gentibus, commotionem capitis in populis.

Totâ die verecundia mea contrà me est, et confusio faciei meæ cooperuit me.

A voce exprobrantis et obloquentis, à facie inimici et persequentis.

Hæc omnia venerunt super nos, nec obliti sumus te, et iniquè non egimus in testamento tuo.

Et non recessit retrò cor nostrum, et declinâsti semitas nostras à viâ tuâ.

Quoniam humiliâsti nos in loco afflictionis; et cooperuit nos umbra mortis.

SI obliti sumus nomen Dei nostri, et si expandimus manus nostras ad Deum alienum.

Nonne Deus requiret ista? ipse enim novit abscondita cordis.

Quoniam propter te mortificamur totâ die, æstimati sumus sicut oves occisionis.

Exsurge, quare obdormis, Domine? exsurge, et ne repellas in finem.

Quare faciem tuam avertis? oblivisceris inopiæ nostræ et tribulationis nostræ?

Quoniam humiliata est in pulvere anima nostra, conglutinatus est in terrâ venter noster.

Exsurge, Domine; adjuva nos, et redime nos propter nomen tuum.

Psalmus 44.

ERUCTAVIT cor meum verbum bonum; dico ego opera mea Regi.

Lingua mea calamus scribæ velociter scribentis.

Speciosus formâ præ filiis hominum: diffusa est gratia in labiis tuis, propterea benedixit te Deus in æternum.

Accingere gladio tuo super femur tuum; Potentissime.

Specie tuâ et pulchritudime tuâ intende, prosperè procede, et regna,

Propter veritatem et mansuetudinem, et justitiam; et deducet te mirabiliter dextera tua.

Sagittæ tuæ acutæ, populi sub te cadent in corda inimicorum regis.

Sedes tua, Deus, in seculum seculi: virga directionis, virga regni tui.

Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem, propterea unxit te, Deus, Deus tuus, oleo lætitiæ præ consortibus tuis.

Myrrha et gutta, et casia à vestimentis tuis, à domibus eburneis, ex quibus delectaverunt te filiæ regum in honore tuo.

Astitit regina à dextris tuis in vestitu deauraro, circumdata varietate.

Audi filia, et vide, et inclina aurem tuam, et obliviscere populum tuum; et domum patris tni.

Et concupiscet Rex decorem tuum, quoniam ipse est Dominus Deus tuus; et adorabunt eum.

Et filiæ Tyri in muneribus: vultum tuum deprecabuntur omnes divites plebis.

Omnis gloria ejus filiæ regis ab intùs, in fimbriis aureis, circumamicta varietatibus.

Adducentur regi virgines post eam; proximæ ejus afferentur tibi.

Afferentur in lætitiâ et exultatione, adducentur in templum regis.

Pro patribus tuis nati sunt tibi filii; constitues eos principes super omnem terram.

Memores erunt nominis tui, in omni generatione et generationem.

Propterea populi confitebuntur tibi in æternum, et in seculum seculi.

Psaume 45.

DEUS noster refugium et virtus; adjutor in tribulationibus quæ invenerunt nos nimis.

Propterea non timebimus, dùm turbabitur terra, et transferentur montes in cor maris.

Sonuerunt et turbatæ sunt aquæ eorum, conturbati sunt montes in fortitudine ejus.

Fluminis impetus lætificat civitatem Dei, sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Deus in medio ejus, non commovebitur; adjuvabit eam Deus manè diliculo.

Conturbatæ sunt gentes, et inclinata sunt regna; dedit vocem suam, mota est terra.

Dominus virtutum nociscum, susceptor noster Deus Jacob.

Venite, et videte opera Domini qui posuit prodigia super terram, auferens bella usque ad finem terræ.

Arcum conteret et confringet arma, et scuta comburet igni.

Vacate et videte quoniam ego sum Deus: exaltabor in gentibus, et exaltabor in terrâ.

Dominus virtutum nobiscum, susceptor noster Deus Jacob.

Psaume 46.

OMNES gentes, plaudite manibus; jubilate Deo in voce exultatonis.

Quoniam Dominus excelsus, terribilis; Rex magnus super omnem terram.

Subjecit populos nobis, et gentes sub pedibus nostris.

Elegit nobis hæreditatem suam, speciem Jacob, quam dilexit.

Ascendit Deus in jubilo; et Dominus in voce tubæ.

Psallite Deo nostro, psallite; psallite Regi nostro, psallite.

Quoniam Rex omnis terræ, Deus, psallite sapienter.

Regnabit Deus super gentes; Deus sedet super sedem sanctam suam.

Principes populorum congregati sunt cum Deo Abraham; quoniam dii fortes terræ vehementer elevati sunt.

Psaume 47.

MAGNUS Dominus et laudabilis nimis, in civitate Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundatur exultatione universæ terræ mons Sion; latera Aquilonis, civitas Regis magni.

Deus in domibus ejus cognoscetur; cùm suscipiet eam.

Quoniam ecce Reges terræ congregati sunt, convenerunt in unum.

Ipsi videntes sic admirati sunt, conturbati sunt, commoti sunt, tremor apprehendit eos.

Ibi dolores ut parturientis; in spiritu vehementi conteres naves Tharsis.

Sicut audivimus, sic vidimus in civitate Domini virtutum, in civitate Dei nostri; Deus fundavit eam in æternum.

Suscepimus, Deus, misericordiam tuam, in medio templi tui.

Secundùm nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ, justitiâ plena est dextera tua.

Lætetur mons Sion, et exultent filiæ Judæ, propter judicia tua, Domine.

Circumdate Sion, et complectimini eam; narrate in turribus ejus.

Ponite corda vestra in virtute ejus, et distribuite domos ejus, ut enarretis in progenie alterâ.

Quoniam hic est Deus, Deus noster in æternum, et in seculum seculi; ipse reget nos in secula.

Psaume 48.

AUDITE hæc, omnes gentes; auribus percipite, omnes qui habitatis orbem.

Quique terrigenæ et filii hominum, simul in unum dives et pauper.

Os meum loquetur sapientiam, et meditatio cordis mei prudentiam.

Inclinabo in parabolam aurem meam, aperiam in psalterio propositionem meam.

Cur timebo in die malâ? iniquitas calcanei mei circumdabit me.

Qui confidunt in virtute suâ, et in multitudine divitiarum suarum gloriantur.

Frater non redimit, redimet homo: non dabit Deo placatiomen suam.

Et pretium redemptionis animæ suæ: et laborabit in æternum, et vivet adhuc in finem.

Non videbit interitum, cùm viderit sapientes morientes; simul insipiens et stultus peribunt.

Et relinquent alienis divitias suas, et sepulchra eorum, domus illorum in æternum.

Tabernacula eorum in progenie et progenie: vocaverunt nomina sua in terris suis.

Et homo, cùm in honore esset, non intellexit: comparatus est jumentis insipientibus, et similis factus est illis.

Hæc via illorum scandalum ipsis: et posteà in ore suo complacebunt.

Sicut oves in inferno positi sunt: mors depascet eos.

Et dominabuntur eorum justi in matutino; et auxilium eorum veterascet in inferno à gloriâ eorum.

Verùmtamen Deus redimet animam meam de manu inferi, cùm acceperit me.

NE timueris, cùm dives factus fuerit homo, et cùm multiplicata fuerit gloria domûs ejus.

Quoniam, cùm interierit, non sumet omnia; neque descendet cum eo gloria ejus.

Quia anima ejus in vitâ ipsius benedicetur; confitebitur tibi, cùm benefeceris ei.

Introibit usque in æternum non videbit; lumen.

Homo, cùm in honore esset, non intellexit: comparatus est jumentis insipientibus, et similis factus est illis.

Psalmus 49.

DEUS deorum Dominus locutus est, et vocavit terram.

A solis ortu usque ad occasum: ex Sion, species decoris ejus.

Deus manifestè veniet: Deus noster et non silebit.

Ignis in conspectu ejus exardescet: et in circuitu ejus tempestas valida.

Advocabit cœlum desursùm et terram, discernere populum suum.

Congregate illi Sanctos ejus, qui ordinant testamentum ejus super sacrificia.

Et annuntiabunt cœli justitiam ejus, quoniam Deus judex est.

Audi, popule meus, et loquar, Israël, et testificabor tibi: Deus, Deus tuus ego sum.

Non in sacrificiis tuis arguam te: holocausta autem tua in conspectu meo sunt semper.

Non accipiam de domo tuâ vitulos: neque de gregibus tuis hircos.

Quoniam meæ sunt omnes feræ sylvarum, jumenta in montibus et boves.

Cognovi omnia volatilia cœli, et pulchritudo agri mecum est.

Si esuriero, non dicam tibi; meus est enim orbis terræ et plenitudo ejus.

Numquid manducabo carnes taurorum? aut sanguinem hircorum potabo.

Immola Deo sacrificium laudis: et redde Altissimo vota tua.

Et invoca me in die tribulationis: eruam te, et honorificabis me.

PECCATORI autem dixit Deus: Quare tu enarras justitias meas, et assumis testamentum meum per os tuum?

Tu verò odisti disciplinam, et projecisti sermones meos retrorsùm.

Si videbas furem, currebas cum eo, et cum adulteris portionem tuam ponebas.

Os tuum abundavit malitiâ, et lingua tua concinnabat dolos.

Sedens adversùs fratrem tuum loquebaris, et adversùs filium matris tuæ ponebas scandalum: hæc fecisti, et tacui.

Existimâsti iniquè, quòd ero tuî similis: arguam te, et statuam contrà faciem tuam.

Intelligite hæc, qui obliviscimini Deum, nequandò rapiat, et non sit qui eripiat.

Sacrificium laudis honorificabit me: et illiciter quo ostendam illi salutare Dei.

Psaume 50.

MISERERE meî, Deus, secundùm magnam misericordiam tuam.

Et secumdùm multitudinum miserationum tuarum, dele iniquitatem meam.

Ampliùs lava me ab iniquitate meâ, et à peccato meo munda me.

Quoniam iniquitatem meam ego cognosco ; et peccatum meum contrà me est semper.

Tibi soli peccavi, et malum coram te feci : ut justificeris in sermonibus tuis, et vincas cùm judicaris.

Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum, et in peccatis concepit me mater mea.

Ecce enim veritatem dilexisti ; incerta et occulta sapientiæ manifestâsti mihi.

Asperges me hyssopo, et mundabor ; lavabis me, et super nivem dealbabor.

Auditui meo dabis gaudium et lætitiam, et exultabunt ossa humiliata.

Averte faciem tuam à peccatis meis, et omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus, et spiritum rectum innova in visceribus meis.

Ne projicias me à facie tuâ, et Spiritum sanctum tuum ne auferas à me.

Redde mihi lætitiam salutaris tui, et spiritu principali confirma me.

Docebo iniquos vias tuas ; et impii ad te convertentur.

Libera me de sanguinibus, Deus, Deus salutis meæ, et exaltabit lingua mea justitiam tuam.

Domine, labia mea aperies ; et os meum annuntiabit laudem tuam.

Quoniam si voluisses sacrificium, dedissem utique, holocaustis non delectaberis.

Sacrificium deo spiritus contribulatus ; cor contritum et humiliatum, Deus, non despicies.

Benignè fac, Domine, in bonâ voluntate tuâ Sion, ut ædificentur muri Jerusalem.

Tunc acceptabis sacrificium justitiæ, oblationes et holocausta ; tunc imponent super altare tuum vitulos.

Psaume 51.

QUID gloriaris in malitiâ, qui potens es in inquitate ?

Totâ die injustitiam cogitavit lingua tua, sicut novacula acuta fecisti dolum.

Dilexisti malitiam super benignitatem, iniquitatem magis quam loqui æquitatem.

Dilexisti omnia verba præcipitationis, lingua dolosa.

Propterea Deus destruet te in finem, evellet te et emigrabit te de tabernaculo tuo, et radicem tuam de terrâ viventium.

Videbunt justi et timebunt, et super eum ridebunt, et dicent : Ecce homo qui non posuit Deum adjutorem suum.

Sed speravit in multitudine divitiarum suarum, et prævaluit in vanitate suâ.

Ego autem sicut oliva fructifera in domo Dei ; speravi in misericordiâ Dei in æternum, et in seculum seculi.

Confitebor tibi in seculum, quia fecisti ; et expectabo nomen tuum, quoniam bonum est in conspectu sanctorum tuorum.

Psaume 54.

DIXIT insipiens in corde suo : Non est Deus.

Corrupti sunt et abominabiles facti sunt in iniquitatibus, non est qui faciat bonum.

Deus de cœlo prospexit super filios hominum; ut videat si est intelligens, aut requirens Deum.

Omnes declinaverunt, simul inutiles facti sunt: non est qui faciat bonum, non est usque ad unum.

Nonne scient omnes qui operantur iniquitatem, qui devorant plebem meam ut cibum panis.

Deum non invocaverunt: illic trepidaverunt timore, ubi non erat timor.

Quoniam Deus dissipavit ossa eorum qui hominibus placent; confusi sunt, quoniam Deus sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salutare Israel? cùm converterit Deus captivitatem plebis suæ, exultabit Jacob, et lætabitur Israel.

Psaume 53.

DEUS, in nomine tuo salvum me fac, et in virtute tuâ judica me.

Deus, exaudi orationem meam: auribus percipe verba oris mei.

Quoniam alieni insurrexerunt adversùm me, et fortes quæsierunt animam meam, et non proposuerunt Deum ante conspectum suum.

Ecce enim Deus adjuvat me, et Dominus susceptor est animæ meæ.

Averte mala inimicis meis, et in veritate tuâ disperde illos.

Voluntariè sacrificabo tibi, et confitebor nomini tuo, Domine, quoniam bonum est.

Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me, et super inimicos meos despexit oculus meus.

Psaume 54.

EXAUDI, Deus, orationem meam; et ne despexeris deprecationem meam, intende mihi, et exaudi me.

Contristatus sum in exercitatione meâ, et conturbatus sum à voce inimici, et à tribulatione peccatoris.

Quoniam declinaverunt in me iniquitates, et in irâ molesti erant mihi.

Cor meum conturbatum est in me, et formido mortis cecidit super me.

Timor et tremor venerunt super me, et contexerunt me tenebræ?

Et dixi : Quis dabit mihi pennas sicut columbæ? et volabo, et requiescam.

Ecce elongavi fugiens et mansi in solitudine.

Expectabam eum qui salvum me fecit, à pusillanimitate spiritûs et tempestate.

Præcipita, Domine, divide linguas eorum; quoniam vidi iniquitatem et contradictionem in civitate.

Die ac nocte circumdabit eam super muros ejus iniquitas; et labor in medio ejus, et injustitia.

Et non defecit de plateis ejus usura et dolus.

Quoniam si inimicus meus maledixisset mihi, sustinuissem utiquè.

Et si is qui oderat me, super me magna locutus fuisset, abscondissem me forsitan ab eo.

Tu verò homo unanimis, dux meus et notus meus.

Qui simul mecum dulces capiebas cibos: in domo Dei ambulavimus cum consensu.

Veniat mors super illos, et descendant in infernum viventes.

Quoniam nequitiæ in habitaculis eorum, in medio eorum.

Ego autem ad Deum clamavi; et Dominus salvabit me.

VESPERE et manè, et meridiè narrabo et annuntiabo; et exaudiet vocem mean.

Redimet in pace animam meam ab his qui appropinquant mihi, quoniam inter multos erant mecum.

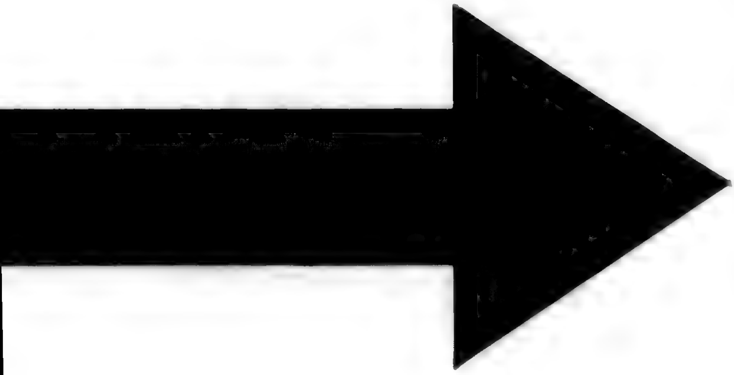
Exaudiet Deus, et humiliabit illos, qui est ante secula.

Non enim est illis commutatio et non timuerunt Deum: extendit manum suam in retribuendo.

Contaminaverunt testamentum ejus, divisi sunt ab irâ vultûs ejus; et appropinquavit cor illius.

Molliti sunt sermones ejus super oleum; et ipsi sunt jacula.

[redacted]

Jacta super Dominum curam tuam, et ipse te enutriet: non dabit in æternum fluctuationem justo.

Tu verò, Deus, non deduces eos, in puteum interitûs.

Viri sanguinum et dolosi non dimidiabunt dies suos: ego autem sperabo in te Domine.

Psaume 55.

MISERERE mei, Deus, quoniam conculcavit me homo: totâ die impugnans tribulavit me.

Conculcaverunt me inimici mei totâ die; quoniam multi bellantes adversùm me.

Ab altitudine diei timebo; ego verò in te sperabo.

In Deo laudabo sermones meos, in Deo speravi: non timebo quid faciat mihi caro.

Totâ die verba mea execrabantur: adversùm me omnes cogitationes eorum in malum.

Inhabitabunt et abscondent: ipsi calcaneum meum observabunt.

Sicut sustinuerunt animam meam, pro nihilo salvos facies illos: in irâ populos confringes.

Deus, vitam meam annuntiavi tibi; posuisti lacrymas meas in conspectu tuo.

Sicut et in promissione tuâ, tunc convertentur inimici mei retrorsùm.

In quàcumque die invocavero te, ecce cognovi quoniam Deus meus es.

In Deo laudabo verbum, in Domino laudabo sermonem: in Deo speravi, non timebo quid faciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua, quæ reddam laudationes tibi.

Quoniam eripuisti animan meam de morte, et pedes meos de lapsu; ut placeam coram Deo in lumine viventium.

Psaume 56.

MISERERE mei, Deus, miserere mei; quoniam in te confidit anima mea.

Et in umbrâ alarum tuarum sperabo, donec transeat iniquitas.

Clamabo ad Deum altissimum, Deum qui benefecit mihi.

Misit de cœlo, et liberavit me: dedit in opprobrium conculcantes me.

Misit Deus misericordiam suam et veritatem suam; et eripuit animam meam de medio catulorum leonum; dormivi conturbatus.

Filii hominum, dentes eorum arma et sagittæ; et lingua eorum gladius acutus.

Exaltare super cœlos, Deus: et in omnem terram gloria tua.

Laqueum paraverunt pedibus meis, et incurvaverunt animam meam.

Foderunt antè faciem meam foveam, et inciderunt in eam.

Paratum cor meum, Deus, paratum cor meum: cantabo et psalmum dicam.

Exsurge, gloria mea, exsurge psalterium et cithara : exsurgam diluculo.

Confitebor tibi in populis, Domine, et psalmum dicam tibi in gentibus.

Quoniam magnificata est usque ad nubes veritas tua.

Exaltare super cœlos, Deus, et super omnem terram gloria tua.

Psaume 57.

SI verè utiquè justitiam loquimini, recta, judicate, filii hominum.

Etenim in corde iniquitates operamini : in terrâ injustitias manus vestræ concinnant.

Alienati sunt peccatores à vulvâ, erraverunt ab utero : locuti sunt falsa.

Furor illis secundùm similitudinem serpentis, sicut aspidis surdæ, et obturantis aures suas.

Quæ non exaudiet vocem incantantium, et venefici incantantis sapienter.

Deus conteret dentes eorum in ore ipsorum : molas leonum confringet Dominus.

Ad nihilum devenient tanquàm aqua decurrens : intendit arcum suum, donec infirmentur.

Sicut cera quæ fluit, auferentur : supercecidit ignis, et non viderunt solem.

Priusquàm intelligerent spinæ vestræ rhamnum, sicut viventes, sic in irâ absorbet eos.

Lætabitur justus, cùm viderit vindictam : manus suas lavabit in sanguine peccatoris.

Et dicet homo : si utiquè est fructus justo, utiquè est Deus judicans eos in terrâ.

Psaume 58.

ERIPE me de inimicis meis, Deus meus, et ab insurgentibus in me libera me.

Eripe me de operantibus iniquitatem, et de viris sanguinum salva me.

Quia ecce ceperunt animam meam, irruerunt in me fortes.

Neque iniquitas mea, neque peccatum meum, Domine : sine iniquitate cucurri et direxi.

Exurge in occursum meum et vide ; et tu, Domine Deus virtutum, Deus Israël.

Intende ad visitandas omnes gentes : non miserearis omnibus qui operantur iniquitatem.

Convertentur ad vesperam, et famem patientur ut canes ; et circuibunt civitatem.

Ecce loquentur in ore suo, et gladius in labiis eorum ; quoniam quis audivit ?

Et tu, Domine, deridebis eos ; ad nihilum deduces omnes gentes.

Fortitudinem meam ad te custodiam, quia, Deus, susceptor meus es : Deus meus ; misericordia ejus præveniet me.

DEUS ostendet mihi super inimicos meos : ne occidas eos, nequandò obliviscantur populi mei.

Disperge illos in virtute tuâ; et depone eos, protector meus, Domine.

Dilectum oris eorum, sermonem labiorum ipsorum: et comprehendantur in superbiâ suâ.

Et de execratione et mendacio annuntiabuntur in consummatione; in irâ consummationis et non erunt.

Et scient quia Deus dominabitur Jacob, et finium terræ.

Convertentur ad vesperam, et famem patientur ut canes, et circuibunt civitatem.

Ipsi dispergentur ad manducandum: si verò non fuerint saturati; et murmurabunt.

Ego autem cantabo fortitudinem tuam, et exaltabo manè misericordiam tuam.

Quia factus es susceptor meus et refugium meum, in die tribulationis meæ.

Adjutor meus es; Deus meus, misericordia mea.

Psaume 59.

DEUS, repulisti nos et destruxisti nos; iratus es, et misertus es nobis.

Commovisti terram, et conturbâsti eam; sana contritiones ejus, quia commota est.

Ostendisti populo tuo dura; potâsti nos vino compunctionis.

Dedisti metuentibus te significationem, ut fugiant à facie arcûs.

Ut liberentur dilecti tui, salvum fac dexterâ tuâ, et exaudi me.

Deus locutus est in sancto suo; lætabor et partibor Sichimam, et convallem tabernaculorum metibor.

Meus est Galaad, et meus est Manasses, et Ephraïm fortitudo capitis mei.

Juda rex meus, Moab olla spei meæ.

In Idumæam extendam calceamentum meum; mihi alienigenæ subditi sunt.

Quis deducet me in civitatem munitam? quis deducet me usquè in Idumæam?

Nonne tu, Deus, qui repulisti nos? et non egredieris, Deus, in virtutibus nostris?

Da nobis auxilium de tribulatione: quia vana salus hominis.

In Deo faciemus virtutem; et ipse ad nihilum deducet tribulantes nos.

Pseaume 60.

EXAUDI, Deus, deprecationem meam, intende orationi meæ.

A finibus terræ ad te clamavi, dùm anxiaretur cor meum: in petrâ exaltâsti me.

Deduxisti me, quia factus es spes mea; turris fortitudinis à facie inimici.

Inhabitabo in tabernaculo tuo in secula; protegar in velamento alarum tuarum.

Quoniam tu, Deus meus, exaudisti orationem meam; dedisti hæreditatem timentibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjicies, annos ejus usquè in diem generationis et generationis.

Permanet in æternum in conspectu Dei, misericordiam et veritatem ejus quis requiret?

Sic psalmum dicam nomini tuo in seculum seculi, ut reddam vota mea de die in diem.

Psaume 61.

NONNE Deo subjecta erit anima mea ? ab ipsi enim salutare meum.

Nam et ipse Deus meus, et salutaris meus ; susceptor meus, non movebor ampliùs.

Quousquè irruitis in hominem, interficitis universi vos, tanquam parieti inclinato et maceriæ depulsæ ?

Verùmtamen pretium meum cogitaverunt repellere, cucurri in siti : ore suo benedicebant, et corde suo maledicebant.

Verùmtamen Deo subjecta esto, anima mea ; quoniam ab ipso patientia mea.

Quia ipse Deus meus, et Salvator meus ; adjutor meus non emigrabo.

In Deo salutare meum, et gloria mea ; Deus auxilii mei, et spes mea in Deo est.

Sperate in eo, omnis congregatio populi ; effundite coram illo corda vestra, Deus adjutor noster in æternum.

Verùmtamen vani filii hominum, mendaces filii hominum in stateris ; ut decipiant ipsi de vanitate in idipsum.

Nolite sperare in iniquitate, et rapinas nolite concupiscere : divitiæ si affluant, nolite cor apponere.

Semel locutus est Deus, duo, hæc audivi, quia potestas Dei est, et tibi, Domine, misericordia ; quia tu reddes unicuique juxtà opera sua.

Psaume 62.

DEUS, Deus meus, ad te de luce vigilo.

Sitivit in te anima mea; quàm multipliciter tibi caro mea.

In terrâ desertâ, invi et inaquosâ, sic in sancto apparui tibi, ut viderem virtutem tuam et gloriam tuam.

Quoniam melior est misericordia tua super vitas; labia mea laudabunt te.

Sic benedicam te in vitâ meâ, et in nomine tuo levabo manus meas.

Sicut adipe et pinguedine repleatur anima mea, et labiis exultationis laudabit os meum.

Si memor fui tuî super stratum meum, in matutinis meditabor in te; quia fuisti adjutor meus.

Et in velamento alarum tuarum exultabo, adhæsit anima mea post te; me suscepit dextera tua.

Ipsi verò in vanum quæsierunt animam meam, introibunt in inferiora terræ; tradentur in manus gladii, partes vulpium erunt.

Rex verò lætabitur in Deo: laudabuntur omnes qui jurant in eo; quia obstructum est os loquentium iniqua.

Psaume 63.

EXAUDI, Deus, orationem meam, cùm deprecor; à timore inimici eripe animam meam.

Protexisti me à conventu malignantium; à multitudine operantium iniquitatem.

Quia exacuerunt arcum, rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Subitò sagittabunt eum, et non timebunt; firmaverunt sibi sermonem nequam.

Narraverunt ut absconderent laqueos; dixerunt: Quis videbit eos?

Scrutati sunt iniquitates: defecerunt scrutantes scrutinio.

Accedet homo ad cor altum, exaltabitur Deus.

Sagittæ parvulorum factæ sunt plagæ eorum; et infirmatæ sunt contrà eos linguæ eorum.

Conturbati sunt omnes qui videbant eos, et timuit omnis homo.

Et annuntiaverunt opera Dei, et facta ejus intellexerunt.

Lætabitur justus in Domino, et sperabit in eo; et laudabuntur omnes recti corde.

Psaume 64.

TE decet hymnus, Deus, in Sion et tibi reddetur votum in Jerusalem.

Exaudi orationem meam; ad te omnis caro veniet.

Verba iniquorum prævaluerunt super nos; et impietatibus nostris tu propitiaberis.

Beatus quem elegisti et assumpsisti; inhabitabit in atriis tuis.

Replebimur in bonis domûs tuæ: sanctum est templum tuum, mirabile in æquitate.

Exaudi nos, Deus salutaris noster; spes omnium finium terræ, et in mari longè.

Præparans montes in virtute tuà, accinctus potentià; qui conturbas profundum maris, sonum fluctuum ejus.

Turbabuntur gentes, et timebunt qui habitant terminos, à signis tuis, exitus matutini et vesperè delectabis.

Visitâsti terram et inebriâsti eam, multiplicâsti locupletare eam.

Flumen Dei repletum est aquis, parâsti cibum illorum; quoniam ità est præparatio ejus.

Rivos ejus inebria, multiplica genemina ejus: in stillicidiis ejus lætabitur germinans.

Benedices coronæ anni benignatatis tuæ: et campi tui replebuntur ubertate.

Pinguescent speciosa deserti, et exultatione colles accingentur.

Induti sunt arietes ovium, et valles abundabunt frumento: clamabunt, etenim hymnum dicent.

Psaume 65.

JUBILATE Deo omnis terra; psalmum dicite nomini ejus; date gloriam laudi ejus.

Dicite Deo: Quàm terribilia sunt opera tua, Domine! in multitudine virtutis tuæ mentientur tibi inimici tui.

Omnis terra adoret te, et psallat tibi: psalmum dicat nomini tuo.

Venite et videte opera Dei, terribilis in consiliis super filios hominum.

Qui convertit mare in aridam, in flumine pertransibunt pede; ibi lætabimur in ipso.

Qui dominatur in virtute suâ in æternum, oculi ejus super gentes respiciunt: qui exasperant, non exaltentur in semet ipsis.

Benedicite, gentes, Deum nostrum; auditam facite vocem laudis ejus.

Qui posuit animam meam ad vitam, et non dedit in commotionem pedes meos.

Quoniam probasti nos, Deus: igne nos examinâsti, sicut examinatur argentum.

Induxisti nos in laqueum, posuisti tribulationes in dorso nostro: imposuisti homines super capita nostra.

Transivimus per ignem et aquam, et eduxisti nos in refrigerium.

Introibo in domum tuam in holocaustis: reddam tibi vota mea, quæ distinxerunt labia mea.

Et locutum est os meum in tribulatione meâ.

Holocausta medullata offeram tibi cum incenso arietum: offeram tibi boves cum hircis.

Venite, audite, et narrabo, omnes qui timetis Deum, quanta fecit animæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamavi, et exaltavi sub linguâ meâ.

Iniquitatem si aspexi in corde meo, non exaudiet Dominus.

Propterea exaudivit Deus, et attendit voci deprecationis meæ.

Benedictus Deus, qui non amovit orationem meam, et misericordiam suam à me.

Psaume 66.

DEUS misereatur nostri, et benedicat nobis; illuminet vultum suum super nos et misereatur nostri.

Ut cognoscamus in terrâ viam tuam: in omnibus gentibus salutare tuum.

Confiteantur tibi populi, Deus: confiteantur tibi populi omnes.

Lætentur et exultent gentes, quoniam judicas populos in æquitate; et gentes in terrâ dirigis.

Confiteantur tibi populi, Deus: confiteantur tibi populi omnes: terra dedit fructum suum.

Benedicat nos Deus, Deus noster, benedicat nos Deus; et metuant eum omnes fines terræ.

Psaume 67.

EXSURGAT Deus, et dissipentur inimici ejus; et fugiant qui oderunt eum, à facie ejus.

Sicut deficit fumus, deficiant: sicut fluit cera à facie ignis, sic pereant peccatores à facie Dei.

Et justi epulentur, et exultent in conspectu Dei, et delectentur in lætitiâ.

Cantate Deo, psalmum dicite nomini ejus; iter facite ei qui ascendit super occasum, Dominus nomen illi.

Exultate in conspectu ejus, turbabuntur à facie ejus, patris orphanorum et judicis viduarum.

Deus in loco sancto suo: Deus qui inhabitare facit unius moris in domo.

Qui educit vinctos in fortitudine; similiter eos qui exasperant, qui habitant in sepulcris.

Deus, cùm egredereris in conspectu populi tui, cùm pertransires in deserto.

Terra motares; etenim cœli distillaverunt à facie Dei Sinai, à facie Dei Israel.

Pluviam voluntariam segregabis, Deus, hæreditati tuæ, et infirmata est: tu verò perfecisti eam.

Animalia tua habitabunt in eà: parâsti dulcedinem tu pauperi, Deus.

DOMINUS dabit verbum evangelizantibus, virtute multâ.

Rex virtutum dilecti, dilecti: et speciei domùs dividere spolia.

Si dormiatis inter medios cleros, pennæ columbæ dear gentatæ, et postetiora dorsi ejus in pallore auri.

Dùm discernit cœlestis reges super eam, nive albabuntur in Selmon: Mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulatus, mons pinguis: ut quid suspicamini montes coagulatos?

Mons in quo beneplacitum est Deo habitare in eo: etenim Dominus habitabit in finem.

Currus Dei decem millibus multiplex, millia lætantium; Dominus in eis in Sina, in Sancto.

Ascendisti in altum; cepisti captivitatem, accepisti dona in hominibus.

Etenim non credentes inhabitare Dominum Deum.

Benedictus Dominus, die quotidie; prosperum iter faciet nobis Deus salutarium nostrorum.

Deus noster, Deus salvos faciendi, et Domini Domini exitus mortis.

Verùmtamen Deus confringet capita inimicorum suorum, verticem capilli perambulantium in delictis suis.

Dixit Dominus: Ex Basan convertam, convertam in profundum maris.

Ut intingatur pes tuus in sanguine, lingua canum tuorum ex inimicis ab ipso.

Viderunt ingressus tuos, Deus; ingressus Dei mei, regis mei qui est in sancto.

Prævenerunt principes conjuncti psallentibus, in medio juvenculuram tympanistriarum.

IN ecclesiis benedicite Deo Domino, de fontibus Israel.

Ibi Benjamin adolescentulus, in mentis excessu.

Principes Juda, duces eorum; principes Zabulon, principes Nephtali.

Manda, Deus, virtuti tuæ, confirma hoc, Deus, quod operatus es in nobis.

A templo tuo in Jerusalem, tibi offerent reges munera.

Increpa feras arundinis; congregatio taurorum in vaccis populorum, ut excludant eos qui probati sunt argento.

Dissipa gentes quæ bella volunt: venient legati ex Ægypto; Æthiopia præveniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantate Deo: psallite Domino.

Psallite Deo qui ascendit super cœlum cœli, ad Orientem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtutis; date gloriam Deo, super Israel magnificentia ejus; et virtus ejus in nubibus.

Mirabilis Deus in sanctis suis; Deus Israel ipse dabit virtutem et fortitudinem plebi suæ: benedictus Deus.

Psaume 68.

SALVUM me fac, Deus, quoniam intraverunt aquæ usquè ad animam meam.

Infixus sum in limo profundi, et non est substantia.

Veni in altitudinem maris, et tempestas demersit me.

Laboravi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ: defecerunt occuli mei, dùm spero in Deum meum.

Multiplicati sunt super capillos capitis mei, qui oderunt me gratis.

Confortati sunt qui persecuti sunt me inimici mei injustè: quæ non rapui tunc exsolvebam.

Deus, tu scis insipientiam meam, et delicta mea à te non sunt abscondita.

Non erubescant in me qui expectant te, Domine, Domine virtutum.

Non confundantur super me, qui quærunt te, Deus Israel.

Quoniam propter te sustinui opprobrium: operuit confusio faciem meam.

Extraneus factus sum fratribus meis, et peregrinus filiis matris meæ.

Quoniam zelus domûs tuæ comedit me; et opprobria exprobrantium tibi ceciderunt super me.

Et operui in jejunio animam meam; et factum est in opprobrium mihi.

Et posui vestimentum meum cilicium; et factus sum illis in parabolam.

Adversùm me loquebantur qui sedebant in portâ; et in me psallebant qui bibebant vinum.

Ego verò orationem meam ad te, Domine: tempus bene placiti, Deus.

In multitudine misericordiæ tuæ, exaudi me, in veritate salutis tuæ.

Eripe me de luto, ut non infigar; libera me ab iis qui oderunt me, et de profundis aquarum.

Non me demergat tempestas aquæ, neque absorbeat me profondum, neque urgeat super me puteus os suum.

EXAUDI me, Domine, quoniam benigna est misericordia tua: secundùm mul-

titudinem miserationum tuarum respice in me.

Et ne avertas faciem tuam à puero tuo: quoniam tribulor; velociter exaudi me.

Intende animæ meæ, et libera eam: propter inimicos meos eripe me.

Tu scis improperium meum, et confusionem meam, et reverentiam meam.

In conspectu tuo sunt omnes qui tribulant me: improperium expectavit cor meum, et miseriam.

Et sustinui qui simul contristaretur, et non fuit; et qui consolaretur, et non inveni.

Et dederunt in escam meam fel, et in siti meâ potaverunt me aceto.

Fiat mensa eorum coram ipsis in laqueum, et in retributiones et in scandalum.

Obscurentur oculi eorum, ne videant: et dorsum eorum semper incurva.

Effunde super eos iram tuam: et furor iræ tuæ comprehendat eos.

Fiat habitatio eorum deserta: et in tabernaculis eorum non sit qui inhabitet.

Quoniam quem tu percussisti, persecuti sunt; et super dolorem vulnerum meorum addiderunt.

Appone iniquitatem super iniquitatem eorum; et non intrent in justitiam tuam.

Deleantur de libro viventium, et cum justis non scribantur.

EGO sum pauper et dolens; salus tua, *Deus*, suscepit me.

Laudabo nomen Dei cum cantico, et magnificabo eum in laude.

Et placebit Deo super vitulum novellum, cornua producentem et ungulas.

Videant pauperes, et lætentur : quærite Deum, et vivet anima vestra.

Quoniam exaudivit pauperes Dominus, et vinctos suos non despexit.

Laudent illum cœli et terra, mare, et omnia reptilia in eis.

Quoniam Deus salvam faciet Sion, et ædificabunt ibi, civitates Juda.

Et inhabitabunt ibi, et hæreditate acquirent eam.

Et semen servorum ejus possidebit eam; et qui diligunt nomen ejus habitabunt in ea.

Psaume 69.

DEUS, in adjutorium meum intende : Domine, ad adjuvandum me festina.

Confundantur et revertantur, qui quærunt animam meam.

Avertantur retrorsùm et erubescant, qui volunt mihi mala.

Avertantur statim erubescentes, qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exultent et lætentur in te omnes qui quærunt te ; et dicant semper :

Magnificetur Dominus : qui diligunt salutare tuum.

Ego verò egenus et pauper sum ; Deus, adjuva me.

Adjutor meus et liberator meus es tu; Domine, ne moreris.

Psaume 70.

IN te, Domine, speravi, non confundar in æternum: in justitiâ tuâ libera me, et eripe me.

Inclina ad me aurem tuam, et salva me.

Esto mihi in Deum protectorem, et in locum munitum, ut salvum me facias.

Quoniam firmamentum meum, et refugium meum es tu.

Deus meus, eripe me de manu peccatoris, et de manu contrà legem agentis, et iniqui;

Quoniam tu es patientia mea, Domine; Domine, spes mea à juventute meâ.

In te confirmatus sum ex utero: de ventre matris meæ tu es protector meus.

In te cantatio mea semper: tanquàm prodigium factus sum multis, et tu adjutor fortis.

Repleatur os meum laude, ut cantem gloriam tuam, totâ die magnitudinem tuam.

Ne projicias me in tempore senectutis: cùm defecerit virtus mea, ne derelinquas me.

Quia dixerunt inimici mei mihi: et qui custodiebant animam meam, consilium fecerunt in unum.

Dicentes: Deus dereliquit eum; persequimini, et comprehendite eum, quia non est qui eripiat.

Deus, ne elongeris à me; Deus meus, in auxilium meum respice.

Confundantur, et deficiant detrahentes animæ meæ: operiantur confusione et pudore, qui quærunt mala mihi.

Ego autem semper sperabo, et adjiciam super omnem laudem tuam.

OS meum annuntiabit justitiam tuam, totâ die salutare tuum.

Quoniam non cognovi litteraturam, introibo in potentias Domini; Domine, memorabor justitiæ tuæ solius.

Deus, docuisti me à juventute meâ, et usque nunc pronuntiabo mirabilia tua.

Et usque in senectam et senium, Deus, ne derelinquas me.

Donec annuntiem brachium tuum, generationi omni quæ ventura est.

Potentiam tuam et justitiam tuam, Deus usque in altissima quæ fecisti magnalia; Deus, quis similis tibi?

Quantas ostendisti mihi tribulationes multas et malas! et conversus vivificâsti me, et de abyssis terræ iterùm reduxisti me.

Multiplicâsti magnificentiam tuam, et conversus, consolatus es me.

Nam et ego confitebor tibi in vasis psalmi veritatem tuam; Deus, psallam tibi in citharâ, sanctus Israël.

Exultabunt labia mea, cùm cantavero tibi; et anima mea quam redemisti.

Sed et lingua mea totà die meditabitur justitiam tuam, cùm confusi et reveriti fuerint, qui quærunt mala mihi.

Psaume 71.

DEUS, judicium tuum regi da : et justitiam tuam filio regis.

Judicare populum tuum in justitiâ, et pauperes tuos in judicio.

Suscipiant montes pacem populo, et colles justitiam.

Judicabit pauperes populi, et salvos faciet filios pauperum, et humiliabit calumniatorem.

Et permanebit cum sole, et antè lunam, in generatione et generationem.

Descendet sicut pluvia in vellus, et sicut stillicidia stillantia super terram.

Orietur in diebus ejus justitia et abundantia pacis, donec auferatur luna.

Et dominatur à mari usque ad mare, et à flumine usque ad terminos orbis terrarum.

Coràm illo procident Æthiopes ; et inimici ejus terram lingent.

REGES Tharsis et insulæ munera offerent, reges Arabum et Saba dona adducent.

Et adorabunt eum omnes reges terræ : omnes gentes servient ei.

Quia liberabit pauperem à potente, et pauperem cui non erat adjutor.

Parcet pauperi et inopi, et animas pauperum salvas faciet.

Ex usuris et iniquitate redimet animas eorum, et honorabile nomen eorum coram illo.

Et vivet, et dabitur ei de auro Arabiæ; et adorabunt de ipso semper; totâ die benedicent ei.

Et erit firmamentum in terrâ in summis montium, superextolletur super Libanum fructus ejus; et florebunt de civitate sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedictum in sæcula: antè solem permanet nomen ejus.

Et benedicentur in ipso omnes tribus terræ; omnes gentes magnificabunt eum.

Et benedictum nomen majestatis ejus in æternum: et replebitur majestate ejus omnis terra: fiat, fiat.

Psaume 72.

QUAM bonus Israël Deus, his qui recto sunt corde?

Mei autem penè moti sunt pedes, penè effusi sunt gressus mei.

Quia zelavi super iniquos; pacem peccatorum videns.

Quia non est respectus morti eorum, et firmamentum in plagâ eorum.

In labore hominum non sunt, et cum hominibus non flagellabuntur.

Ideò tenuit eos superbia: operti sunt iniquitate et impietate suâ.

Prodiit quasi ex adipe iniquitas eorum: transierunt in affectum cordis.

Cogitaverunt et locuti sunt nequitiam; iniquitatem in excelso locuti sunt.

Posuerunt in cœlum os suum, et lingua eorum transivit in terrâ.

Ideò convertetur populus meus hic, et dies pleni invenientur in eis.

Et dixerunt: quomodò scit Deus? et, si est scientia in excelso?

Ecce ipsi peccatores et abundantes in seculo, obtinuerunt divitias.

Et dixi: ergò sine causâ justificavi cor meum, et lavavi inter innocentes manus meas.

Et fui flagellatus totâ die, et castigatio mea in matutinis.

Si dicebam, narrabo sic; ecce nationem filiorum tuorum reprobavi.

Existimabam ut cognoscerem hoc, labor est ante me.

Donec intrem in sanctuarium Dei, et intelligam in novissimis eorum.

Verùmtamen propter dolos posuisti eis; dejecisti eos, dùm allevarentur.

Quomodò facti sunt in desolationem! subitò defecerunt: perierunt propter iniquitatem suam.

Velut somnium surgentium, Domine, in civitate tuâ imaginem ipsorum ad nihilum rediges.

Quia inflammatum est cor meum, et renes mei commutati sunt, et ego ad nihilum redactus sum, et nescivi.

Ut jumentum factus sum apud te, et ego semper tecum.

TENUISTI (Domine) manum dexteram meam, et in voluntate tuâ deduxisti me, et cum gloriâ suscepisti me.

Quid enim mihi est in cœlo? et à te quid volui super terram?

Defecit caro mea et cor meum: Deus cordis mei, et pars mea, Deus in æternum.

Quia ecce qui elongant se à te, peribunt: perdidisti omnes qui fornicantur abs te.

Mihi autem adhærere Deo bonum est, ponere in Domino Deo spem meam.

Ut annuntiem omnes prædicationes tuas in portis filiæ Sion.

Psalmus 73.

UT quid, Deus, repulisti in finem? iratus est furor tuus super oves pascuæ tuæ.

Memor esto congregationis tuæ, quam possedisti ab initio.

Redemisti virgam hæreditatis tuæ, mons Sion, in quo habitâsti in eo.

Leva manus tuas in superbias eorum in finem: quantò malignatus est inimicus in sancto!

Et gloriati sunt qui oderunt te, in medio solemnitatis tuæ.

Posuerunt signa sua, signa, et non congnoverunt, sicut in exitu super summum.

Quasi sylvâ in lignorum securibus exciderunt januas ejus in idipsum: in securi et asciâ dejecerunt eam.

Incenderunt igni sanctuarium tuum, in terrâ polluerunt tabernaculum nominis tui.

Dixerunt in corde suo cognatio eorum simul: Quiescere faciamus omnes dies festos Dei à terrâ.

Signa nostra non vidimus, jam non est propheta, et nos non cognoscet amplius.

USQUEQUO, Deus, improperabit inimicus? irritat adversarius nomen tuum in finem?

Ut quid avertis manum tuam et dexteram tuam, de medio sinu tuo in finem?

Deus autem rex noster antè secula, operatus est salutem in medio terræ.

Tu confirmâsti in virtute tuâ mare, contribulâsti capita draconum in aquis.

Tu confregisti capita draconis: dedisti eum escam populis Æthiopum.

Tu dirupisti fontes et torrentes; tu siccâsti fluvios Ethan.

Tuus est dies, et tua est nox: tu fabricatus es auroram et solem.

Tu fecisti omnes terminos terræ; æstatem et ver, tu plasmâsti ea.

Memor esto hujus, inimicus improperavit Domino; et populus insipiens incitavit nomen tuum.

Ne tradas bestiis animas confidentes tibi, et animas pauperum tuorum ne obliviscaris in finem.

Respice in testamentum tuum: quia repleti sunt, qui obscurati sunt, terræ, domibus iniquitatum.

Ne avertatur humilis factus confusus: pauper et inops laudabunt nomen tuum.

Exsurge, Deus; judica causam tuam, memor esto improperiorum tuorum, eorum quæ ab insipiente sunt totâ die:

Ne obliviscaris voces inimicorum tuorum; superbia eorum qui te oderunt ascendit semper.

Psaume 74.

CONFITEBIMUR tibi, Deus, confitebimur et invocabimus nomen tuum.

Narrabimus mirabilia tua: cùm accepero tempus, ego justitias judicabo.

Liquefacta est terra, et omnes qui habitant in eâ: ego confirmavi columnas ejus.

Dixi iniquis: Nolite iniquè agere; et delinquentibus: Nolite exaltare cornu.

Nolite extollere in altum cornu vestrum: Nolite loqui adversùs Deum iniquitatem.

Quia neque ab oriente, neque ab occidente, neque à desertis montibus, quoniam Deus judex est.

Hunc humiliat, et hunc exaltat: quia calix in manu Domini; vini meri plenus mixto.

Et inclinavit ex hoc in hoc: verùmtamen fæx ejus non est exinanita: bibent omnes peccatores terræ.

Ego autem annuntiabo in sæculum: cantabo Deo Jacob.

Et omnia cornua peccatorum confringam, et exaltabuntur cornua justi.

Psaume 75.

NOTUS in Judæâ Deus, in Israël magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus, et habitatio ejus in Sion.

Ibi confregit potentias arcum, scutum, gladium et bellum.

Illuminans tu mirabiliter à montibus æternis, turbati sunt omnes insipientes corde.

Dormierunt somnum suum, et nihil invenerunt omnes viri divitiarum in manibus suis.

Ab increpatione tuâ, Deus Jacob, dormitaverunt qui ascenderunt equos.

Tu terribilis es, et quis resistet tibi? ex tunc irâ tuâ.

De cœlo auditum fecisti judicium: terra tremuit, et quievit.

Cùm exsurgeret in judicium Deus; ut salvos faceret omnes mansuetos terræ.

Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi, et reliquiæ cogitationis diem festum agent tibi.

Vovete, et reddite Domino Deo vestro, omnes qui in circuitu ejus affertis munera:

Terribili, et ei qui aufert spiritum principum, terribili apud reges terræ.

Psaume 76.

VOCE meâ ad Dominum clamavi; voce meâ ad Deum, et intendit mihi.

In die tribulationis meæ Deum exquisivi, manibus meis nocte contrà eum; et non sum deceptus.

Renuit consolari anima mea: memor fui Dei, et delectatus sum, et exercitatus sum, et defecit spiritus meus.

Anticipaverunt vigilias oculi mei, turbatus sum et non sum locutus.

Cogitavi dies antiquos, et annos æternos in mente habui.

Et meditatus sum nocte cum corde meo; et exercitabar, et scopebam spiritum meum.

Numquid in æternum projiciet Deus? aut non apponet, ut complacitior sit adhuc?

Aut in finem misericordiam suam abscindet, à generatione in generationem.

Aut obliviscetur misereri Deus, aut continebit in irâ suâ misericordias suas?

Et dixi: nunc cœpi, hæc mutatio dexteræ Excelsi.

MEMOR fui operum Domini, quia memor ero ab initio mirabilium tuorum.

Et meditabor in omnibus operibus tuis, et in adinventionibus tuis exercebor.

Deus, in sancto via tua; quis Deus magnus sicut Deus noster? tu es Deus qui facit mirabilia.

Notam fecisti in populis virtutem tuam: redemisti in brachio tuo populum tuum, filios Jacob et Joseph.

Viderunt te aquæ, Deus, viderunt te aquæ, et timuerunt, et turbatæ sunt abyssi.

Multitudo sonitûs aquarum, vocem dederunt nubes.

Etenim sagittæ tuæ transeunt, vox tonitrui tui in rotâ.

Illuxerunt coruscationes tuæ orbi terræ: commota est, et contremuit terra.

In mari via tua, et semitæ tuæ in aquis multis; et vestigia tua non cognoscent.

Deduxisti sicut oves populum tuum, in manu Moysi et Aaron.

Psaume 77.

ATTENDITE, popule meus, legem meam: inclinate aurem vestram in verba oris mei.

Aperiam in parabolis os meum: loquar propositiones ab initio.

Quanta audivimus, et cognovimus ea! et patres nostri narraverunt nobis.

Non sunt occultata à filiis eorum, in generatione alterâ.

Narrantes laudes Domini et virtutes ejus: et mirabilia ejus quæ fecit.

Et suscitavit testimonium in Jacob, et legem posuit in Israël.

Quanta mandavit patribus nostris, nota facere ea filiis suis; ut cognoscet generatio altera.

Filii qui nascentur et exsurgent, et narrabunt filiis suis.

Ut ponant in Deo spem suam; et non obliviscantur operum Dei, et mandata ejus exquirant.

Ne fiant sicut patres eorum, generatio Prava et exasperans.

Generatio quæ non direxit cor suum, et non est creditus cum Deo spiritus ejus.

FILII Ephrem intendentes et mittentes arcum, conversi sunt in die belli.

Non custodierunt testamentum Dei, et in lege ejus noluerunt ambulare.

Et obliti sunt benefactorum ejus, et mirabilium ejus quæ ostendit eis.

Coram Patribus eorum fecit mirabilia in terrâ Ægypti, in campo Taneos.

Interrupit mare, et perduxit eos; et statuit aquas quasi in utre.

Et deduxit eos in nube diei, et totâ nocte in illuminatione ignis.

Interrupit petram in eremo, et adaquavit eos velut in abysso multâ.

Et eduxit aquam de petrâ; et deduxit tanquam flumina aquas.

Et apposuerunt adhuc peccare ei: in iram excitaverunt Excelsum in inaquoso.

Et tentaverunt Deum in cordibus suis, ut paterent escas animabus suis.

Et malè locuti sunt de Deo; dixerunt: Numquid poterit Deus parare mensam in deserto?

Quoniam percussit petram, et fluxerunt aquæ, et torrentes inundaverunt.

Nunquid et panem poterit dare, aut parare mensam populo suo?

Ideò audivit Dominus, et distulit: et ignis accensus est in Jacob; et ira ascendit in Israël.

Quia non crediderunt in Deo, nec speraverunt in salutari ejus.

Et mandavit nubibus desuper, et januas cœli aperuit.

Et pluit illis manna ad manducandum, et panem cœli aperuit.

Panem Angelorum manducavit homo: cibaria misit eis in abundantiâ.

TRANSTULIT (Dominus) Austrum de cœlo, et induxit in virtute suâ Africum.

Et pluit super eos sicut pulverem carnes, et sicut arenam maris volatilia pennata.

Et ceciderunt in medio castrorum eorum, circa tabernacula eorum.

Et manducaverunt, et saturati sunt nimis, et desiderium eorum attulit eis; non sunt fraudati à desiderio suo.

Adhuc escæ eorum erant in ore ipsorum, et ira Dei ascendit super eos.

Et occidit pingues eorum, et electos Israël impedivit.

In omnibus his peccaverunt adhuc, et non crediderunt in mirabilibus ejus.

Et defecerunt in vanitate dies eorum, et anni eorum cum festinatione.

Cùm occideret eos, quærebant eum, et revertebantur, et diluculo veniebant ad eum.

Et rememorati sunt quia Deus adjutor est eorum, et Deus excelsus redemptor eorum est.

Et dilexerunt eum in ore suo, et linguâ suâ mentiti sunt ei.

Cor autem eorum non erat rectum cum eo, nec fideles habiti sunt in testamento ejus.

Ipse autem est misericors, et propitius fiet peccatis eorum; et non disperdet eos.

Et ABUNDAVIT (Dominus) ut averteret iram suam, et non accendit omnem iram suam.

Et recordatus est quia caro sunt, spiritus vadens, et non rediens.

Quoties exacerbaverunt eum in deserto, in iram concitaverunt eum in inaquoso?

Et conversi sunt, et tentaverunt Deum, et Sanctum Israël exacerbaverunt.

Non sunt recordati manûs ejus, die quâ redemit eos de manu tribulantis.

Sicut posuit in Ægypto signa sua, et prodigia sua in campo Taneos.

Et convertit in sanguinem flumina eorum, et imbres eorum, ne biberent.

Misit in eos cœnomyiam, et comedit eos; et ranam, et disperdidit eos.

Et dedit ærugini fructus eorum et labores eorum locustæ.

Et occidit in grandine vineas eorum, et moros eorum in pruinâ.

Et tradidit grandini jumenta eorum, et possessionem eorum igni.

Misit in eos iram indignationis suæ, indignationem, et iram, et tribulationem, immissiones per angelos malos.

Viam fecit semitæ iræ suæ, et non pepercit à morte animabus eorum, et jumenta eorum in morte conclusit.

Et percussit omne primogenitum in terrâ Ægypti, primitias omnis laboris eorum in tabernaculis Cham.

Et ABSTULIT (Dominus) sicut oves populum suum, et perduxit eos tanquam gregem in deserto.

Et deduxit eos in spe, et non timuerunt; et inimicos eorum operuit mare.

Et induxit eos in montem sanctificationis suæ, montem quem acquisivit dextera ejus.

Et ejecit à facie eorum gentes, et sorte divisit eis terram in funiculo distributionis.

Et habitare fecit in tabernaculis eorum, tribus Israël.

Et tentaverunt, et exacerbaverunt Deum excelsum, et testimonia ejus non custodierunt.

Et averterunt se, et non servaverunt pactum: quemadmodùm patres eorum, conversi sunt in arcum pravum.

In iram concitaverunt eum in collibus suis, et in sculptilibus suis ad æmulationem eum provocaverunt.

Audivit Deus, et sprevit, et ad nihilum redegit valdè Israël.

Et repulit tabernaculum Silo, tabernaculum suum ubi habitavit in hominibus.

Et tradidit in captivitatem virtutem eorum, et pulchritudinem eorum in manus inimici.

Et conclusit in gladio populum suum, et hæreditatem suam sprevit.

Juvenes eorum comedit ignis, et virgines eorum non sunt lamentatæ.

Sacerdotes eorum in gladio ceciderunt, et viduæ eorum non plorabantur.

ET excitatus est tanquam dormiens Dominus, tanquam potens crapulatus à vino.

Et percussit inimicos suos in posteriora: opprobrium sempiternum dedit illis.

Et repulit tabernaculum Joseph, et tribum Ephraïm non elegit.

Sed elegit tribum Juda, montem Sion quem dilexit.

Et ædificavit, sicut unicornium, sanctificium suum in terrâ, quam fundavit in secula.

Et elegit David servum suum; et sustulit eum de gregibus ovium: de post fœtantes accepit eum.

Pascere Jacob servum suum, et Israël hæreditatem suam.

Et pavit eos in innocentiâ cordis sui, et in intellectibus manuum suarum deduxit eos.

Psaume 78.

DEUS, venerunt gentes in hæreditatem tuam, polluerunt templum sanctum tuum: posuerunt Jerusalem in pomorum custodiam.

Posuerunt morticina servorum tuorum escas volatilibus cœli, carnes sanctorum tuorum bestiis terræ.

Effuderunt sanguinem eorum tanquàm aquam in circuitu Jerusalem; et non erat qui sepeliret.

Facti sumus opprobrium vicinis; subsannatio et illusio his qui in circuitu nostro sunt.

Usquequò, Domine, irasceris in finem? accendetur velut ignis zelus tuus?

Effunde iram tuam in gentes quæ te non noverunt, et in regna quæ nomen tuum non invocaverunt.

Quia comederunt Jacob, et locum ejus desolaverunt.

Ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarum, citò anticipent nos misericordiæ tuæ; quia pauperes facti sumus nimis.

Adjuva nos, Deus salutaris noster, et propter gloriam nominis tui, Domine, libera nos: et propitius esto peccatis nostris, propter nomen tuum.

Ne forte dicant in gentibus: Ubi est Deus eorum? et innotescat in nationibus coràm oculis nostris.

Ultio sanguinis servorum tuorum, qui effusus est: introeat in conspectu tuo gemitus compeditorum.

Secundùm magnitudinem brachii tui, posside filios mortificatorum.

Et redde vicinis nostris septulum in sinu eorum, improperium ipsorum quod exprobraverunt tibi, Domine.

Nos autem populus tuus, et oves pascuæ tuæ, confitebimur tibi in seculum.

In generationem et generationem, annuntiabimus laudem tuam.

Psaume 79.

QUI regis Israël, intende; qui deducis velut ovem Joseph.

Qui sedes super Cherubim, manifestare coram Ephraïm, Benjamin et Manasse.

Excito potentiam tuam, et veni; ut salvos facias nos.

Deus, converte nos; et ostende faciem tuam, et salvi erimus.

Domine Deus virtutum, quòusque irasceris super orationem servi tui?

Cibabis nos pane lacrymarum, et potum dabis nobis in lacrymis in mensurâ;

Posuisti nos in contradictionem vicinis nostris, et inimici nostri subsannaverunt nos.

Deus virtutum, converte nos; et ostende faciem tuam, et salvi erimus.

(DOMINE,) vineam de Ægypto transtulisti: ejecisti gentes, et plantâsti eam.

Dux itineris fuisti in conspectu ejus: plantâsti radices ejus, et implevit terram.

Operuit montes umbra ejus, et arbusta ejus cedros Dei.

Extendit palmites suos usque ad mare, et usque ad flumen propagines ejus.

Ut quid destruxisti maceriam ejus? et vindemiant eam omnes qui prætergrediuntur viam?

Exterminavit eam aper de sylvâ, et singularis ferus depastus est eam.

Deus virtutum, convertere, respice de cœlo, et vide et visita vineam istam.

Et perfice eam quam plantavit dextera tua, et super filium hominis quem confirmâsti tibi.

Incensa igni et suffossa, ab increpatione vultûs tui peribunt.

Fiat manus tua super virum dexteræ tuæ, et super filium hominis quem confirmâsti tibi.

Et non discedimus à te, vivificabis nos, et nomen tuum invocabimus.

Domine Deus virtutum, converte nos, et ostende faciem tuam, et salvi erimus.

Psalmus 80.

EXULTATE Deo adjutori nostro: jubilate Deo Jacob.

Sumite psalmum, et date tympanum, psalterium jucundum cum citharâ.

Buccinate in Neomeniâ tubâ, insigni die solemnitatis vestræ.

Quia præceptum in Israel est, et judicium Deo jacob.

Testimonium in Joseph posuit illud, cùm exiret de terrâ Ægypti: linguam quam non noverat audivit.

Divertit ab oneribus dorsum ejus: manus ejus in cophino servierunt.

In tribulatione invocasti me, et liberavi te: exaudivi te in abscondito tempestatis, probavi te apud aquam contradictionis.

Audi, populus meus, et contestabor te: Israël si audieris me, non erit in te Deus recens, neque adorabis Deum alienum.

Ego enim sum Dominus Deus tuus, qui eduxi te de terrâ Ægypti: dilata os tuum, et implebo illud.

Et non audivit populus meus vocem meam, et Israël non intendit mihi.

Et dimisi eos secundùm desideria cordis eorum: ibunt in adinventionibus suis.

Si populus meus audisset me, Israël si in viis meis ambulâsset:

Pro nihilo forsitan inimicos eorum humiliassem, et super tribulantes eos misissem manum meam.

Inimici Domini mentiti sunt ei: et erit tempus eorum in secula.

Et cibavit eos ex adipe frumenti, et de petrâ, melle saturavit eos.

Pseaume 81.

DEUS stetit in synagogâ Deorum; in medio autem Deos dijudicat.

Usquequò judicatis iniquitatem, et facies peccatorum sumitis.

Judicate egeno et pupillo: humilem et pauperem justificate.

Eripite pauperem, et egenum de manu peccatoris liberate.

Nescierunt, neque intellexerunt, in tenebris ambulant: movebuntur omnia fundamenta terræ.

Ego dixi: Dii estis, et filii excelsi omnes.

Vos autem sicut homines moriemini, et sicut unus de principibus cadetis.

Surge, Deus, judica terram; quoniam tu hæreditabis in omnibus gentibus.

Pseaume 82.

DEUS, quis similis erit tibi? ne taceas, neque compescaris, Deus.

Quoniam ecce inimici tui sonuerunt; et qui oderunt te, extulerunt caput.

Super populum tuum malignaverunt consilium, et cogitaverunt adversùs sanctos tuos.

Dixerunt: Venite, et disperdamus eos de gente; et non memoretur nomen Israel ultrà.

Quoniam cogitaverunt unanimiter, simul adversùm te testamentum disposuerunt; tabernacula Idumæorum et Ismahelitæ.

Moab, et Agareni, Gebal, et Ammon, et Amalec; alienigenæ cum habitantibus Tyrum.

Etenim Assur venit cum illis: facti sunt in adjutorium filiis Lot.

Fac illis sicut Madian et Sisaræ, sicut Jabin in torrente Cisson.

Disperierunt in Endor, facti sunt ut stercus terræ.

Pone principes eorum sicut Oreb et Zeb, et Zebee: et Salmana.

Omnes principes eorum qui dixerunt: Hæreditate possideamus sanctuarium Dei.

DEUS meus, pone illos ut rotam, et sicut stipulam antè faciem venti.

Sicut ignis qui comburit sylvam, et sicut flamma comburens montes:

Ita persequeris illos in tempestate tuâ, et in irâ tuâ turbabis eos.

Imple facies eorum ignominiâ; et quærent nomen tuum, Domine.

Erubescant et conturbentur in seculum seculi; et confundantur, et pereant.

Et cognoscant quia nomen tibi, Dominus: tu solus altissimus in omni terrâ.

Psaume 83.

QUAM dilecta tabernacula tua, Domine virtutum! concupiscit et deficit anima mea in atria Domini.

Cor meum et caro mea, exultaverunt in Deum vivum.

Etenim passer invenit sibi domum et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altaria tua, Domine virtutum! Rex meus et Deus meus.

Beati qui habitant in domo tuâ, Domine; in secula seculorum laudabunt te.

Beatus vir, cujus est auxilium abs te: ascensiones in corde suo disposuit in valle lacrymarum, in loco quem posuit.

Etenim benedictionem dabit legislator, ibunt de virtute in virtutem, videbitur Deus deorum, de Sion.

Domine Deus virtutum, exaudi orationem meam: auribus percipe, Deus Jacob.

Protector noster aspice, Deus; et respice in faciem Christi tui.

Quia melior est dies una in atriis tuis, super millia.

Elegi abjectus esse in domo Dei mei, magis quàm habitare in tabernaculis peccatorum.

Quia misericordiam et veritatem diligit Deus: gratiam et gloriam dabit Dominus.

Non privabit bonis eos qui ambulant in innocentiâ, Domine virtutum, beatus homo qui sperat in te.

Psaume 84.

BENEDIXISTI, Domine, terram tuam: avertisti captivitatem Jacob.

Remisisti iniquitatem plebis tuæ: operuisti omnia peccata eorum.

Mitigâsti omnem iram tuam, avertisti ab irâ indignationis tuæ.

Converte nos, Deus, salutaris noster; et averte iram tuam à nobis.

Numquid in æternum irasceris nobis? aut extendes iram tuam à generatione in generationem?

Deus, tu conversus vivificabis nos, et plebs tua lætabitur in te.

Ostende nobis, Domine, misericordiam tuam: et salutare tuum da nobis.

Audiam quid loquetur in me Dominus Deus; quoniam loquetur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos, et in eos qui convertuntur ad cor.

Verumtamen prope timentes eum salutare ipsius; ut inhabitet gloria in terrâ nostrâ.

Misericordia et veritas obviaverunt sibi; justitia et pax osculatæ sunt.

Veritas de terrâ orta est, et justitia de cœlo prospexit.

Etenim Dominus dabit benignitatem; et terra nostra dabit fructum suum.

Justitia antè eum ambulabit: et ponet in viâ gressus suos.

Psalmus 85.

INCLINA, Domine, aurem tuam, et exaudi me; quoniam inops et pauper sum ego.

Custodi animam meam, quoniam sanctus sum: salvum fac servum tuum, Deus meus, sperantem in te.

Miserere mei, Domine, quoniam ad te clamavi totâ die: lætifica animam servi tui; quoniam ad te, Domine, animam meam levavi

Quoniam tu, Domine, suavis et mitis, et multæ misericordiæ omnibus invocantibus te.

Auribus percipe, Domine, orationem meam; et intende voci deprecationis meæ.

In die tribulationis meæ clamavi ad te, quia exaudîsti me.

Non est similis tuî in diis, Domine, et non est secundùm opera tua.

Omnes gentes, quascunque fecisti, venient, et adorabunt coram te, Domine, et glorificabunt nomen tuum.

Quoniam magnus es tu, et faciens mirabilia: tu es Deus solus.

DEDUC me, Domine, in viâ tuâ, et ingrediar in veritate tuâ: lætetur cor meum, ut timeat nomen tuum.

Confitebor tibi, Domine, Deus meus, in to tocorde meo: et glorificabo nomen tuum in æternum.

Quia misericordia tua magna est super me et eruisti animam meam ex inferno inferiori.

Deus, iniqui insurrexerunt super me; et synagoga potentium quæsierunt animam meam: et non proposuerunt te in conspectu suo.

Et tu, Domine, Deus miserator et misericors, patiens, et multæ misericordiæ, et verax.

Respice in me, et miserere mei: da imperium tuum puero tuo, et salvum fac filium ancillæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut videant qui oderunt me, et confundantur, quoniam tu, Domine, adjuvisti me, et consolatus es me.

Psaume 86.

FUNDAMENTA ejus in montibus sanctis: diligit Dominus portas Sion super omnia tabernacula Jacob.

Gloriosa dicta sunt de te, civitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylonis, scientium me.

Ecce alienigenæ et Tyrus, et populus Æthiopum, hi fuerunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo, et homo natus est in eâ, et ipse fundavit eam Altissimus?

Dominus narrabit in scripturis populorum et principum, horum qui fuerunt in eâ.

Sicut lætantium omnium, habitatio est in te.

Psaume 87.

DOMINE, Deus salutis meæ, in die clamavi, et nocte coram te.

Intret in conspectu tuo oratio mea, inclina aurem tuam ad precem meam

Quia repleta est malis anima mea: et vita mea inferno appropinquavit.

Æstimatus sum cum descendentibus in lacum: factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in sepulcris, quorum non est memor amplius, et ipsi de manu tuâ repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori, in tenebrosis et in umbrâ mortis.

Super me confirmatus est furor tuus, et omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longè fecisti notos meos à me, posuerunt abominationem sibi.

Traditus sum, et non egrediebar; oculi mei languerunt præ inopiâ.

Clamavi ad te, Domine, totâ die: expandi ad te manus meas.

Numquid mortuis facies mirabilia? aut medici suscitabunt et confitebuntur tibi?

Numquid narrabit aliquis in sepulcro misericordiam tuam, et veritatem tuam in perditione?

Numquid cognoscentur in tenebris mirabilia tua, et justitia tua in terrâ oblivionis.

Et ego, ad te, Domine, clamavi, et manè oratio mea præveniet te.

Ut quid, Domine, repellis orationem meam? avertis faciem tuam à me?

Pauper sum ego, et in laboribus à juventute meâ, exaltatus autem, humiliatus sum et conturbatus.

In me transierunt iræ tuæ, et terrores tui conturbaverunt me.

Circumdederunt me sicut aqua totâ die, circumdederunt me simul.

Elongasti à me amicum et proximum, et notos meos à miseriâ.

Pseaume 88, (1.)

MISERICORDIAS Domini in æternum cantabo.

In generationem et generationem annuntiabo veritatem tuam in ore meo.

Quoniam dixisti: In æternum misericordia ædificabitur in cœlis, præparabitur veritas tua in eis.

Disposui testamentum electis meis; juravi David servo meo:

Usque in æternum præparabo semen tuum; et ædificabo in generationem et generationem sedem tuam.

Confitebuntur cœli mirabilia tua, Domine; etenim veritatem tuam in ecclesiâ sanctorum.

Quoniam quis in nubibus æquabitur Domino, similis erit Deo in filiis Dei.

Deus qui glorificatur in consilio sanctorum, magnus et terribilis super omnes qui in circuitu ejus sunt.

Domine Deus virtutum, quis similis tibi? potens es, Domine, et veritas tua in circuitu tuo.

Tu dominaris potestati maris: motum autem fluctuum ejus tu mitigas.

---

(1) On a suivi dans ce Psaume l'usage de Paris pour la division des v. Celui de Rome est distingué par ( ).

Tu humiliâsti sicut vulneratum superbum : in brachio virtutis tuæ dispersisti inimicos tuos.

Tui sunt cœli, et tua est terra : orbem terræ et plenitudinem ejus tu fundâsti.

Aquilonem et mare tu creâsti, Thabor et Permon in nomine tuo exultabunt.

Tuum brachium cum potentiâ : Firmetur manus tua, et exaltetur dextera tua.

Justitia et judicium præparatio sedis tuæ : Misericordia et veritas præcedent faciem tuam.

BEATUS populus qui scit jubilationem : Domine, in lumine vultûs tui ambulabunt.

Et in nomine tuo exultabunt totâ die : et in beneplacito tuo exaltabitur cornu nostrum ;

Quia Domini est assumptio nostra, et Sancti Israël Regis nostri.

Tunc locutus es in visione Sanctis tuis, et dixisti : Posui adjutorium in potente, et exaltavi electum de plebe meâ.

Inveni David servum meum : oleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliabitur ei, et brachium meum confortabit eum.

Nihil proficiet inimicus in eo ; et filius iniquitatis non apponet nocere ei.

Et concidam à facie ipsius inimicos ejus, et odientes eum in fugam convertam ;

Et veritas mea et misericordia mea cum ipso ; et in nomine meo exaltabitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus, et in fluminibus dexteram ejus.

Ipse invocabit me: Pater meus es tu; Deus meus, et susceptor salutis meæ.

Et ego primogenitum ponam illum, excelsum præ regibus terræ.

In æternum servabo illi misericordiam meam; et testamentum meum fidele ipsi.

Et ponam in seculum seculi semen ejus, et thronum ejus sicut dies cœli.

Si autem dereliquerint filii ejus legem meam, et in judiciis meis non ambulaverint:

Si justitias meas profanaverint, mandata mea non custodierint:

Visitabo in virgâ iniquitates eorum, et in verberibus peccata eorum.

Misericordiam autem meam non dispergam ab eo, neque nocebo in veritate meâ.

Neque profanabo testamentum meum; et quæ procedunt de labiis meis, non faciam irrita.

SEMEL juravi in sancto meo, si David mentiar.

Semen ejus in æternum manebit, et thronus ejus sicut sol in conspectu meo.

Et sicut luna perfecta in æternum, et testis in cœlo fidelis.

Tu verô repulisti et despexisti: distulisti Christum tuum.

Evertisti testamentum servi tui: profanâsti in terrâ sanctuarium ejus.

Destruxisti omnes sepes ejus; posuisti firmamentum ejus formidinem.

Diripuerunt eum omnes transeuntes viam: factus est opprobrium vicinis suis.

Exaltâsti dexteram deprimentium eum: lætificâsti omnes inimicos ejus.

Avertisti adjutorium gladii ejus, et non es auxiliatus ei in bello.

Destruxisti eum ab emundatione, et sedem ejus in terram collisisti.

Minorâsti dies temporis ejus: perfudisti eum confusione.

Usquequò Domine, avertis in finem? exardescet sicut ignis ira tua?

Memorare quæ mea substantia: numquid enim vanè constituisti omnes filios hominum?

Quis est homo qui vivet et non videbit mortem, eruet animam suam de manu inferi.

Ubi sunt misericordiæ tuæ antiquæ, Domine, sicut jurâsti David in veritate tuâ?

Memor esto, Domine, opprobrii servorum tuorum; quod continui in sinu meo, multarum gentium.

Quod exprobraverunt inimici tui, Domine, quod exprobraverunt commutationem Christi tui.

Benedictus Dominus in æternum: fiat, fiat.

Psaume 89.

DOMINE refugium factus es nobis, à generatione in generationem.

Priusquàm montes fierent aut formaretur terra et orbis, à seculo et usque in seculum tu es Deus.

Ne avertas hominem in humilitatem, et dixisti: Convertimini, filii hominum.

Quoniam mille anni antè oculos tuos, tanquam dies hesterna quæ præteriit.

Et custodia in nocte, quæ pronihilo habentur, eorum anni erunt.

Manè sicut herba transeat, manè floreat et transeat, vesperè decidat, induret et arescat.

Quia defecimus in irâ tuâ, et in furore tuo turbati sumus.

Posuisti iniquitates nostras in conspectu tuo: seculum nostrum in illuminatione vultûs tui.

Quoniam omnes dies nostri defecerunt, et in irâ tuâ defecimus.

Anni nostri sicut aranea meditabuntur, dies annorum nostrorum in ipsis septuaginta anni.

Si autem in potentatibus octoginta anni, et amplius eorum labor et dolor.

Quoniam supervenit mansuetudo, et corripiemur.

QUIS novit potestatem iræ tuæ, et præ timore tuo iram tuam dinumerare?

Dexteram tuam, sic notam fac, et eruditos corde in sapientiâ.

Convertere, Domine, usquequò? et deprecabilis esto super servos tuos.

Repleti sumus manè misericordiâ tuâ, et exultavimus, et delectati sumus omnibus diebus nostris.

Lætati sumus pro diebus quibus nos humiliâsti, annis quibus vidimus mala.

Respice in servos tuos et in opera tua, et dirige filios eorum.

Et sit splendor Domini Dei nostri super nos, et opera manuum nostrarum dirige super nos, et opus manuum nostrarum dirige.

Psalmus 90.

QUI habitat in adjutorio Altissimi, in protectione Dei cœli commorabitur.

Dicet Domino : Susceptor meus es tu, et refugium meum : Deus meus, sperabo in eum.

Quoniam ipse liberavit me de laqueo venantium, et à verbo aspero.

Scapulis suis obumbrabit tibi, et sub pennis ejus sperabis.

Scuto circumdabit te veritas ejus : non timebis à timore nocturno.

A sagittâ volante in die, à negotio perambulante in tenebris, ab incursu et dæmonio meridiano.

Cadent à latere tuo mille, et decem millia à dextris tuis ; ad te autem non appropinquabit.

Verùmtamen oculis tuis considerabis, et retributionem peccatorum videbis.

Quoniam tu es, Domine, spes mea ; Altissimum posuisti refugium tuum.

Non accedet ad te malum, et flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo.

Quoniam Angelis suis mandavit de te, ut custodiant te in omnibus viis tuis.

In manibus portabunt te, ne forte offendas ad lapidem tuum.

Super aspidem et basiliscum ambulabis, et conculcabis leonem et draconem.

Quoniam in me speravit, liberabo eum, protegam eum, quoniam cognovit nomen meum.

Clamabit ad me, et ego exaudiam eum: cum ipso sum in tribulatione: eripiam eum et glorificabo eum.

Longitudine dierum replebo eum, et ostendam illi salutare meum.

Psalmus 91.

BONUM est confiteri Domino, et psallere nomini tuo, Altissime;

Ad annuntiandum manè misericordiam tuam, et veritatem tuam per noctem.

In decachordo psalterio, cum cantico in citharâ.

Quia delectâsti me, Domine, in facturâ tuâ: et in operibus manuum tuarum exultabo.

Quàm magnificata sunt opera tua, Domine! nimis profundæ factæ sunt cogitationes tuæ.

Vir insipiens non cognoscet, et stultus non intelliget hæc.

Cùm exorti fuerint peccatores sicut fœnum, et apparuerint omnes qui operantur iniquitatem.

Ut intereant in seculum seculi: tu autem Altissimus in æternum, Domine.

Quoniam ecce inimici tui, Domine; quoniam ecce inimici tui peribunt, et dispergentur omnes qui operantur iniquitatem.

Et exaltabitur sicut unicornis cornu meum, et senectus mea in misericordiâ uberi.

Et despexit oculus meus inimicos meos; et in insurgentibus in me malignantibus audiet auris mea.

Justus ut palma florebit, sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Plantati in domo Domini, in atriis domûs Dei nostri florebunt.

Adhuc multiplicabuntur in senectâ uberi : et benè patientes erunt, ut annuntient.

Quoniam rectus Dominus Deus noster, et non est iniquitas in eo.

Pseaume 92.

DOMINUS regnavit, decorum indutus est; indutus est Dominus fortitudinem, et præcinxit se.

Etenim firmavit orbem terræ, qui non commovebitur.

Parata sedes tua ex tunc : à seculo tu es.

Elevaverunt flumina, Domine; elevaverunt flumina vocem suam.

Elevaverunt flumina fluctus suos, à vocibus aquarum multarum.

Mirabiles elationes maris : mirabilis in altis Dominus.

Testimonia tua credibilia facta sunt nimis : domum tuam decet sanctitudo, Domine, et longitudinem dierum.

Pseaume 93.

DEUS ultionum Dominus, Deus, ultionum liberè egit.

Exaltare, qui judicas terram : redde retributionem superbis.

Usquequò peccatores, Domine ; usquequò peccatores gloriabuntur ?

Effabuntur et loquentur iniquitatem ? loquentur omnes qui operantur injustitiam ?

Populum tuum, Domine humiliaverunt, et hæreditatem tuam vexaverunt.

Viduam et advenam interfecerunt, et pupillos occiderunt.

Et dixerunt : Non videbit Dominus, nec intelliget Deus Jacob.

Intelligite, insipientes in populo, et stulti, aliquandò sapite.

Qui plantavit aurem, non audiet ; aut qui finxit oculum, non considerat ?

Qui corripit gentes, non arguet, qui docet hominem scientiam ?

Dominus scit cogitationes hominum, quoniam vanæ sunt.

BEATUS homo quem tu erudieris, Domine, et de lege tuâ docueris eum.

Ut mitiges ei à diebus malis, donec fodiatur peccatori fovea.

Quia non repellet Dominus plebem suam : hæreditatem suam non derelinquet.

Quoadusquè justitia convertatur in judicium ; et qui juxtà illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consurget mihi adversùs malignantes ? aut quis stabit mecum adversùs operantes iniquitatem ?

Nisi quia Dominus adjuvat me, pauló minus habitâsset in inferno anima mea.

Si dicebam: Motus est pes meus: misericordia tua, Domine, adjuvabat me.

Secundùm multitudinem dolorum meorum in corde meo; consolationes tuæ lætificaverunt animam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitatis, qui fingis laborem in præcepto?

Captabunt in animam justi, et sanguinem innocentem condemnabunt.

Et factus est mihi Dominus in refugium, et Deus meus in adjutorium spei meæ.

Et reddet illis iniquitatem ipsorum, et in malitiâ eorum disperdet illos Dominus Deus noster.

Psaume 94.

VENITE exultemus Domino: jubilemus Deo salutari nostro.

Præoccupemus faciem ejus in confessione, et in psalmis jubilemus ei.

Quoniam Deus magnus Dominus, et rex magnus super omnes Deos.

Quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, et altitudines montium ipsius sunt.

Quoniam ipsius est mare, et ipse fecit illud; et siccam manus ejus formaverunt.

Venite, adoremus, et procidamus, et ploremus ante Dominum qui fecit nos.

Quia ipse est Dominus Deus noster: Et nos populus pâscuæ ejus, et oves manûs ejus.

Hodiè si vocem ejus audieritis, nolite ob durare corda vestra.

Sicut in irritatione secundùm diem tentationis in deserto, ubi tentaverunt me patres vestri, probaverunt, et viderunt opera mea.

Quadraginta annis offensus fui generationi illi, et dixi: Semper hi errant corde.

Et isti non cognoverunt vias meas, ut juravi in irâ meâ: si introibunt in requiem meam.

Psaume 95.

CANTATE Domino cauticum novum: cantate Domino, omnis terra.

Cantate Domino, et benedicite nomini ejus: annuntiate de die in diem salutare ejus.

Annuntiate inter gentes gloriam ejus, in omnibus populis mirabilia ejus.

Quoniam magnus Dominus, et laudabilis nimis: terribilis est super omnes deos.

Quoniam omnes dii gentium, dæmonia: Dominus autem cœlos fecit.

Confessio et pulchritudo in conspectu ejus: sanctimonia et magnificentia in sanctificatione ejus.

Afferte Domino patriæ gentium, afferete Domino gloriam et honorem: afferte Domino gloriam nomini ejus.

Tollite hostias, introite in atria ejus, adorate Dominum in atrio sancto ejus.

Commoveatur à facie ejus universa terra: dicite in gentibus quia Dominus regnavit.

Etenim correxit orbem terræ, qui non commveb r: judicabit populos in equitate.

Lætentur cœli, et exultet terra: commoveatur mare, et plenitudo ejus: gaudebunt campi, et omnia quæ in eis sunt.

Tunc exultabunt omnia ligna sylvarum, à facie Domini, quia venit, quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terræ in æquitate, et populos in veritate suâ.

Psaume 96.

DOMINUS regnavit, exultet terra; lætentur insulæ multæ.

Nubes et caligo in circuitu ejus: justitia et judicium correctio sedis ejus.

Ignis antè ipsum præcedet, et inflammabit in circuitu inimicos ejus.

Illuxerunt fulgura ejus orbi terræ: vidit et commota est terra.

Montes sicut cera fluxerunt à facie Domini, à facie Domini omnis terra.

Annuntiaverunt cœli justitiam ejus, et viderunt omnes populi gloriam ejus.

Confundantnr omnes qui adorant sculptilia, et qui gloriantur in simulacris suis.

Adora eum, omnes Angeli ejus: audivit, et lætata est Sion.

Et exultaverunt filiæ Judæ proter judicia tua, Domine.

Quoniam tu Dominus altissimus super omnem terram: nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui diligitis Dominum, odite malum: cus-

todit Dominus animas Sanctorum suorum: de manu peccatoris liberavit eos.

Lux orta est justo, et rectis corde lætitia.

Lætamini, justi, in Domino: confitemini memoriæ sanctificationis ejus.

Pseaume 97.

CANTATE Domino canticum novum, quia mirabilia fecit.

Salvabit sibi dextera ejus, et brachium sanctum ejus.

Notum fecit Dominus salutare suum, in conspectu gentium revelavit justitiam suam.

Recordatus est misericordiæ suæ, et veritatis suæ domui Israël.

Viderunt omnes termini terræ, Salutare Dei nostri.

Jubilate Deo, omnis terra: cantate et exultate et psallite.

Psallite Domino in citharâ, in citharâ et voce psalmi, in tubis ductilibus, et voce tubæ corneæ.

Jubilate in conspectu regis Domini, moveatur mare et plenitudo ejus; orbis terrarum, et qui habitant in eo.

Flumina plaudent manu, simul montes exultabunt à conspectu Domini, quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terrarum in justitiâ, et populos in æquitate.

Pseaume 98.

DOMINUS regnavit, irascantur populi: qui sedet super Cherubim, moveatur terra.

Dominus in Sion magnus, et excelsus super omnes populos.

Confiteantur nomini tuo magno, quoniam terribile et sanctum est; et honor Regis judicium diligit.

Tu parâsti directiones: judicium et justitiam in Jacob tu fecisti.

Exaltate Dominum Deum nostrum et adorate scabellum pedum ejus, quoniam sanctum est.

Moyses et Aaron in Sacerdotibus ejus; et Samuel inter eos qui invocant nomen ejus.

Invocabant Dominum, et ipse exaudiebat eos: in columnâ nubis loquebatur ad eos.

Custodiebant testimonia ejus, et præceptum quod dedit illis.

Domine Deus noster, tu exaudiebas eos: Deus, tu propitius fuisti eis, et ulciscens in omnes adinventiones eorum.

Exaltate Dominum Deum nostrum, et adorate in monte sancto ejus: quoniam sanctus Dominus Deus noster.

Psalmus 99.

JUBILATE Deo, omnis terra: servite Domino in lætitiâ.

Introite in conspectu ejus, in exultatione.

Scitote quoniam Dominus ipse est Deus: ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Populus ejus et oves pascuæ ejus, introite portas ejus in confessione, atria ejus in hymnis: confitemini illi.

Laudate nomen ejus: quoniam suavis est

Dominus: in æternum misericordia ejus, et usque in generationem et generationem veritas ejus.

Psalmus 100.

MISERICORDIAM et judicium cantabo tibi, Domine.

Psallam et intelligam in viâ immaculatâ: quandò venies ad me!

Perambulabam in innocentiâ cordis mei, in medio domûs meæ.

Non proponebam antè oculos meos rem injustam: facientes prævaricationes odivi.

Non adhæsit mihi cor pravum: declinantem à me malignum non cognoscebam.

Detrahentem secretò proximo suo, hunc persequebar.

Superbo oculo, et insatiabili corde, cum hoc non edebam.

Oculi mei ad fideles terræ, ut sedeant mecum; ambulans in viâ immaculatâ; hic mihi ministrabat.

Non habitabit in medio domûs meæ qui facit superbiam: qui loquitur iniqua, non direxit in conspectu oculorum meorum.

In matutino interficiebam omnes peccatores terræ; ut disperderem de civitate Domini omnes operantes iniquitatem.

Psalmus 101.

DOMINE, exaudi orationem meam, et clamor meus ad te veniat.

Non avertas faciem tuam à me in quâcumque die tribulor, inclina ad me aurem tuam.

In quâcumque die invocavero te, velociter exaudi me.

Quia defecerunt sicut fumus dies mei, et ossa mea sicut cremium aruerut.

Percussus sum ut fœnum, et aruit cor meum; quia oblitus sum comedere panem meum.

A voce gemitûs mei; adhæsit os meum carni meæ.

Similis factus sum pellicano solitudinis; et factus sum sicut nycticorax in domicilio.

Vigilavi, et factus sum sicut passer solitarius in tecto.

Totâ die exprobrabant mihi inimici mei, et qui laudabant me, adversùm me jurabant.

Quia cinerem tanquam panem manducabam, et potum meum cum fletu miscebam.

A facie iræ et indignationis tuæ, quia elevans allisisti me.

Dies mei sicut umbra declinaverunt, et ego sicut fœnum arui.

Tu autem, Domine, in æternum permanes; et memoriale tuum in generationem et generationem.

TU exsurgens misereberis Sion; quia tempus miserendi ejus, quia venit tempus.

Quoniam placuerunt servis tuis lapides ejus, et terræ ejus miserebuntur.

Et timebunt gentes nomen tuum, Domine, et omnes reges terræ gloriam tuam.

Quia ædificavit Dominus Sion, et videbitur in gloriâ suâ.

Respexit in orationem humilium, et non sprevit precem eorum.

Scribantur hæc in generatione alterâ; et populus qui creabitur laudabit Dominum.

Quia prospexit de excelso sancto suo; Dominus de cœlo in terram aspexit.

Ut audiret gemitus compeditorum, ut solveret filios interemptorum.

Ut annuntient in Sion nomen Domini, et laudem ejus in Jerusalem.

In conveniendo populos in unum, et reges, ut serviant Domino.

Respondit ei in viâ virtutis suæ: paucitatem dierum meorum nuntiâ mihi.

Ne revoces me in dimidio dierum meorum: in generationem et generationem anni tui.

INITIO tu, Domine, terram fundâsti; et opera manuum tuarum sunt cœli.

Ipsi peribunt, tu autem permanes; et omnes sicut vestimentum veterascent.

Et sicut opertorium mutabis eos, et mutabuntur; tu autem idem ipse es, et anni tui non deficient.

Filii servorum tuorum habitabunt, et semen eorum in seculum dirigetur.

Psaume 102.

BENEDIC, anima mea, Domino; et omnia quæ intrà me sunt, nomini sancto ejus.

Benedic, anima mea, Domino; et noli oblivisci omnes retributiones ejus.

Qui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis; qui sanat omnes infirmitates tuas.

Qui redimit de interitu vitam tuam; qui coronat te in misericordiâ et miserationibus.

Qui replet in bonis desiderium taum : renovabitur ut aquilæ juventus tua.

Faciens misericordias Dominus, et judicium omnibus injuriam patientibus.

Notas fecit vias suas Moysi, filiis Israël voluntates suas.

MISERATOR et misericors Dominus, longanimis, et multùm misericors.

Non in perpetuum irascetur, neque in æternum comminabitur.

Non secundùm peccata nosta fecit nobis, neque secundùm iniquitates nostras retribuit nobis.

Quoniam secumdùm altitudinem cœli à terrâ, corroboravit misericordiam suam super timentes se.

Quantùm distat ortus ab occidente, longè fecit à nobis iniquitates nostras.

Quomodò miseretur pater filiorum misertus est Dominus timentibus se; quoniam ipse cognovit figmentum nostrum.

Recordatus est quoniam pulvis sumus : homo, sicut fœnum dies ejus; tanquam flos agri sic efflorebit.

Quoniam spiritus pertransibit in illo et non subsistet, et non cognoscet ampliùs locum suum.

Misericordia autem Domini ab æterno, et usque in æternum, super timentes eum.

Et justitia illius in filios filiorum, his qui servant testamentum ejus.

Et memores sunt mandatorum ipsius, ad faciendum ea.

Dominus in cœlo paravit sedem suam; et regnum ipsius ombibus dominabitur.

Benedicite Domino, omnes Angeli ejus, potentes virtute, facientes verbum illius, ad audiendam vocem sermonum ejus.

Benedicite Domino, omes virtutes ejus; ministri ejus, qui facitis voluntatem ejus.

Benedicite Domino, omnia opera ejus: in omni loco dominationis ejus benedic, anima mea, Domino.

Psaumo 103.

BENEDIC, anima mea, Domino; Domine Deus meus, magnificatus es vehementur.

Confessionem et decorem induisti, amictus lumine sicut vestimento.

Extendens cœlum sicut pellem: qui tegis aquis superiora ejus.

Qui ponis nubem ascensum tuum: qui ambulas super pennas ventorum.

Qui facis angelos tuos, spiritus: et ministros tuos, ignem urentem.

Qui fundâsti terram super stabilatem suam; non inclinabitur in seculum seculi.

Abyssus, sicut vestimentum, amictus ejus, super montes stabunt aquæ.

Ab increpatione tuâ fugient: à voce tonitrui formidabunt.

Ascendunt montes, et descendunt campi, in locum quem fundasti eis.

Terminum posuisti, quem non transgredientur, neque convertentur operire terram.

Qui emittis fontes in convallibus: inter medium montium pertransibunt aquæ.

Potabunt omnes bestiæ agri: expectabunt onagri in siti suâ.

Super ea volucres cœli habitabunt: de medio petrarum dabunt voces.

Rigans montes de superioribus suis: de fructu operum tuorum satiabitur terra.

Producens fœnum jumentis, et herbam servituti hominum.

Ut educas panem de terrâ, et vinum lætificet cor hominis.

Ut exhilaret faciem in oleo, et panis cor hominis confirmet.

Saturabuntur ligna campi, et cedri Libani quas plantavit: illic passeres nidificabunt.

Herodii domus dux est eorum; montes excelsi cervis, petra refugium herinaciis.

Fecit lunam in tempora: sol cognovit occasum suum.

Posuisti tenebras, et facta est nox: in ipsâ pertransibunt omnes bestiæ sylvæ.

Catuli leonum rugientes ut rapiant, et quærant à Deo escam sibi.

Ortus est sol, et congregati sunt; et in cubilibus suis collocabuntur.

Exibit homo ad opus suum, et ad operationem suam usque ad vesperum.

QUAM magnificata sunt opera tua, Domine! omnia in sapientiâ fecisti : impleta est terra possessione tuâ.

Hoc mare magnum et spatiosum manibus : illic reptilia, quorum non est numerus.

Animalia pusilla cum magnis : illic naves pertransibunt.

Draco iste quem formàsti ad illudendum ei ; omnia à te expectant, ut des illis escam in tempore.

Dante te illis, colligent : aperiente te manum tuam, omnia implebuntur bonitate.

Avertente autem te faciem, turbabuntur : auferes spiritum eorum, et deficient, et in pulverem suum revertentur.

Emittes spiritum tuum, et creabuntur ; et renovabis faciem terræ.

SIT gloria Domini in seculum ; lætabitur Dominus in operibus suis.

Qui respicit terram, et facit eam tremere : qui tangit montes, et fumigant.

Cantabo Domino in vitâ meâ : psallam Deo meo, quamdiù sum.

Jucundum sit ei eloquium meum ; ego verò delectabor in Domino.

Deficiant peccatores à terrâ, et iniqui, ità ut non sint : benedic, anima mea, Domino.

Pseaume 104.

CONFITEMINI Domino et invocate nomen ejus ; annuntiate inter gentes opera ejus.

Cantate ei, et psallite ei : narrate ei omnia mirabilia ejus.

Laudamini in nomini sancto ejus, lætetur cor quærentium Dominum.

Quærite Dominum, et confirmamini; quærite faciem ejus semper.

Mementote mirabilium ejus quæ fecit; prodigia ejus, et judicia oris ejus.

Semen Abraham, servi ejus, filii Jacob, electi ejus.

Ipse Dominus Deus noster: in universâ terrâ judicia ejus.

Memor fuit in seculum testamenti sui; verbi quod mandavit in mille generationes.

Quod disposuit ad Abraham; et juramenti sui ad Isaac.

Et statuit illud Jacob in præceptum, et Israël in testamentum æternum.

Dicens: Tibi dabo terram Chanaan, funiculum hæreditatis vestræ.

Cùm essent numero brevi, paucissimi et incolæ ejus.

Et pertransierunt de gente in gentem, et de regno ad populum alterum.

Non reliquit hominem nocere eis, et corripuit pro eis regis.

Nolite tangere christos meos, et in prophetis meis nolite malignari.

Et VOCAVIT (Dominus) famem super terram, et omne firmamentum patris contrivit.

Misit antè eos virum: in servum venundatus est Joseph.

Humiliaverunt in compedibus pedes ejus: ferrum pertransiit animam ejus: donec veniret verbum ejus.

Eloquium Domini inflammavit eum: misit rex, et solvit eum; princeps populorum, et dimisit eum.

Constituit eum Dominum domûs suæ, et principem omnis possessionis suæ.

Ut erudiret principes ejus sicut semetipsum, et senes ejus prudentiam doceret.

Et intravit Israël in Ægyptum, et Jacob accola fuit in terrâ Cham.

Et auxit populum suum vehementer, et firmavit eum super inimicos ejus.

Convertit cor eorum, ut odirent populum ejus, et dolum facerent in servos ejus.

MISIT (Dominus) Moysen servum suum, Aaron quem elegit ipsum.

Posuit in eis verba signorum suorum, et prodigiorum terrâ Cham.

Misit tenebras, et obscuravit; et non exacerbavit sermones suos.

Convertit aquas eorum in sanguinem, et occidit pisces eorum.

Edidit terra eorum ranas, in penetralibus regum ipsorum.

Dixit et venit cænomyia, et ciniphes in omnibus eorum.

Posuit pluvias eorum grandinem, ignem comburentem in terrâ ipsorum.

Et percussit vineas eorum et ficulneas eorum, et contrivit lignum finium eorum.

Dixit et venit locusta et bruchus, cujus non erat numerus.

Et comedit omne fœnum in terrâ eorum; et comedit omnem fructum terræ eorum.

Et percussit omne primogenitum in terrâ eorum; primitias omnis laboris eorum.

Et eduxit eos cum argento et auro; et non erat in tribubus eorum infirmus.

Lætata est Ægyptus in perfectione eorum, quia incubuit timor eorum super eos.

Expandit nubem in protectionem eorum, et ignem, ut luceret eis per noctem.

Petierunt; et venit coturnix: et pane cœli saturavit eos.

Dirupit petram, et fluxerunt aquæ: abierunt in sicco flumina.

Quoniam memor fuit verbi sancti sui quod habuit ad Abraham puerum suum.

Et eduxit populum suum in exultatione, et electos suos in lætitiâ.

Et dedit illis regiones gentium: et labores populorum possiderunt.

Ut custodiant justificationes ejus, et legem ejus requirant.

Pseaume 105.

CONFITEMINI Domino, quoniam bonus; quoniam in seculum misericordia ejus.

Quis loquetur potentias Domini, auditas faciet omnes laudes ejus?

Beati qui custodiunt judicium, et faciunt justitiam in omni tempore.

Memento nostri, Domine, in beneplacito populi tui: visita nos in salutari tuo.

Ad videndum in bonitate electorum tuorum, ad lætandum in lætitiâ gentis tuæ: ut lauderis cum hæreditate tuâ.

(1) PECCAVIMUS cum patribus nostris: injusti egimus, iniquitatem fecimus.

Patres nostri in Ægypto non intellexerunt mirabilia tua: non fuerunt memores multitudinis misericordiæ tuæ.

Et irritaverunt ascendentes in mare, mare rubrum.

Et salvavit eos propter nomen tuum, ut notam faceret potentiam suam.

Et increpuit mare rubrum, et exsiccatum est; et deduxit eos in abyssis, sicut in deserto.

Et salvavit eos de manu odientium, et redemit eos de manu odientium, et redemit eos de manu inimici.

Et operuit aqua tribulantes eos: unus ex eis non remansit.

Et crediderunt verbis ejus, et laudaverunt laudem ejus.

Citò fecerunt: obliti sunt operum ejus, et non sustinuerunt consilium ejus.

Et concupierunt concupiscentiam in deserto, et tentaverunt Deum in inaquoso.

Et dedit eis petitionem ipsorum, et misit saturitatem in animas eorum.

Et irritaverunt Moysen in catris; Aaron sanctum Domini.

---

(1) Voyez la note au bas de la page 136.

Aperta est terra, et deglutivit Dathan, et operuit super congregationem Abyron.

Et exarsit ignis in synagogâ eorum : flamma combussit peccatores.

Et fecerunt vitulum in Horeb, et adoraverunt sculptile.

Et mutaverunt gloriam suam, in similitudinem vituli comedentis fœnum.

Obliti sunt Deum qui salvavit eos, qui fecit magnalia in Ægypto, mirabilia in terrâ Cham, terribilia in mari rubro.

Et dixit ut disperderet eos, si non Moyses electus ejus stetisset in confractione in conspectu ejus : ut averteret iram ejus, ne disperderet eos.

Et pro nihilo habuerunt terram desiderabilem: non crediderunt verbo ejus.

Et murmuraverunt in tabernaculis suis : non exaudierunt vocem Domini.

Et elevavit manum suam super eos, ut prosterneret eos in deserto.

Et ut dejiceret semen eorum in nationibus, et dispergeret eos in regionibus.

Et initiati sunt Beelphegor, et comederunt sacrificia mortuorum.

Et irritaverunt eum in adinventionibus suis : et multiplicata est in eis ruina.

Et stetit Phinees, et placavit, et cessavit quassatio.

Et reputatum est ei in justitiam, in generationem usque in sempiternam.

Et irritaverunt eum ad aquas contradictionis ; et vexatus est Moyses propter eos.

Quia exacerbaverunt spiritum ejus, et distinxit in labiis suis.

NON disperdiderunt gentes, quas dixit Dominus illis.

Et commixti sunt enter gentes, et didicerunt opera eorum.

Et servierunt sculptilibus eorum : et factum est illis in scandalum.

Et immolaverunt filios suos, et filias suas dæmoniis.

Et effuderunt sanguinem innocentem, sanguinem filiorum suorum et filiarum suarum, quas sacrificaverunt sculptilibus Chanaan.

Et infecta est terra in sanguinibus, et contaminata est in operibus eorum, et fornicati sunt in adinventionibus suis.

Et iratus est furore Dominus in populum suum, et abominatus est hæreditatem suam.

Et tradidit eos in manus gentium ; et dominati sunt eorum, qui oderunt eos.

Et tribulaverunt eos inimici eorum, et humiliati sunt sub manibus eorum.

Sæpe liberavit eas ; ipsi autem exacerbaverunt eum in consilio suo, et humiliati sunt in iniquitatibus suis.)

Et vidit cùm tribularentur ; et audivit orationem eorum.

Et memor fuit testamenti sui, et pœnituit eum secumdùm multitudinem misericordiæ suæ.

Et dedit eos in misericordias, in conspectu omnium qui ceperant eos.

Salvos nos fac, Domine Deus noster, et congrega nos de nationibus.

Ut confiteamur nomini sancto tuo, et gloriemur in laude tuâ.

Benedictus Dominus Deus Israël à seculo, et usque in seculum, et dicet omnis populus: Fiat, fiat.

Psaume 106.

CONFITEMINI Domino, quoniam bonus, quoniam in seculum misericordia ejus.

Dicant qui redempti sunt à Domino, quos redemit de manu inimici, et de regionibus congregavit eos.

A solis ortu et occasu, ab aquilone et mari.

Erraverunt in solitudine, in inaquoso: viam civitatis habitaculi non invenerunt.

Esurientes et sitientes; anima eorum in ipsis defecit.

Et clamaverunt ad Dominum, cùm tribularentur, et de neccessitatibus eorum eripuit eos.

Et deduxit eos in viam rectam, ut irent in civitatem habitationis.

Confiteantur Domino misericordiæ ejus, et mirabilia ejus filiis hominum.

Quia satiavit animam inanem, et animam esurientem satiavit bonis.

Sedentes in tenebris et umbrâ mortis, vinctos in mendicitate et ferro.

Quia exacerbaverunt eloquia Dei, et consilium Altissimi irritaverunt.

Et humiliatum est in laboribus cor eorum; infirmati sunt, nec fuit qui adjuvaret.

Et clamaverunt ad Dominum, cùm tribularentur, et de necessitatibus eorum liberavit eos.

Et eduxit eos de tenebris et umbrâ mortis, et vincula eorum disrupit.

CONFITEANTUR Domino misericordiæ ejus, et mirabilia ejus filiis hominum:

Quia contrivit portas æreas, et vectes ferreos confregit.

Suscepit eos de viâ iniquitatis eorum: propter injustitias enim suas humiliati sunt.

Omnem escam abominata est anima eorum, et appropinquaverunt usque ad portas mortis.

Et clamaverunt ad Dominum cùm tribularentur: et de necessitatibus eorum liberavit eos.

Misit verbum suum; et sanavit eos; et eripuit eos de interitionibus eorum.

Confiteantur Domino misericordiæ ejus, et mirabilia ejus filiis hominum.

Et sacrificent sacrificium laudis, et annuntient opera ejus in exultatione.

Qui descendunt mare in navibus, facientes operationem in aquis multis.

Ipsi viderunt opera Domini, et mirabilia ejus in profundo.

Dixit: et stetit spiritus procellæ, et exaltati sunt fluctus ejus.

Ascendunt usque ad cœlos: et descendunt usque ad abyssos: anima eorum in malis tabescebat.

Turbati sunt, et moti sunt sicut ebrius: et omnis sapientia eorum devorara est.

Et clamaverunt ad Dominum cùm tribularentur; et de necessitatibus eorum eduxit eos.

Et statuit procellam ejus in auram; et siluerunt fluctus ejus.

Et lætati sunt, quia siluerunt: et deduxit eos in portum voluntatis eorum.

CONFITEANTUR Domino misericordiæ ejus, et mirabilia ejus filiis hominum.

Et exaltent eum in ecclesiâ plebis, et in cathedrâ seniorum laudent eum.

Posuit flumina in desertum, et exitus aquarum in sitim.

Terram fructiferam in salsuginem, à malitiâ inhabitantium in eâ.

Posuit desertum in stagna aquarum, et terram sine aquâ in exitu aquarum.

Et collocavit illic esurientes, et constituerunt civitatem habitationis.

Et seminaverunt agros, et plantaverunt vineas, et fecerunt fructum nativitatis.

Et benedixit eis, et multiplicati sunt nimis; et jumenta eorum non minoravit.

Et pauci facti sunt: et vexati sunt à tribulatione malorum et dolore.

Effusa est contemptio super principes; et errare fecit eos in invio, et non in viâ.

Et adjuvit pauperem de inopiâ, et posuit sicut oves familias.

Videbunt recti, et lætabuntur: et omnis iniquitas oppilabit os suum.

Quis sapiens, et custodiet hæc, et intelliget misericordias Domini?

Psaume 107. (1)

PARATUM cor meum: Deus, paratum cor meum cantado et psallam in gloriâ meâ.

Exsurge, gloria mea; exsurge, psalterium et cithara: exsurgam diluculo.

Confitebor tibi in populis, Domine, et psallam tibi in nationibus.

Quia magna est super cœlos misericordia tua, et usque ad nubes veritas tua.

Exaltare super cœlos, Deus, et super omnem terram gloria tua.

Ut liberentur dilecti tui, (salvum fac dexterâ tuâ et exaudi me.

DEUS locutus est in sancto suo, exultabo et dividam Sichinam) et convallem tabernaculorum dimetiar.

Meus est Galaad, et meus est Manases; et Ephraïm susceptio capitis mei.

Juda rex meus: Moab lebes spei meæ.

In Idumæam extendam calceamentum meum: mihi alienigenæ amici facti sunt.

Quis deducet me in civitatem munitam? quis deducet me usque in Idumæam?

None tu, Deus, qui repulisti nos? et non exibis Deus, in virtutibus nostris.

Da nobis auxilium de tribulatione; quia salus hominis.

In Deo faciemus virtutem; et ipse ad nihilum deducet inimicos nostros.

---

1) Voyez la note de la page 186.

Pseaume 108.

DEUS, laudem meam ne tacueris; quia os peccatoris et os dolosi super me apertum est.

Locuti sunt adversùm me linguâ dolosâ, et sermonibus odii circumdederunt me, et expugnaverunt me gratis.

Pro eo ut me diligerent, detrahebant mihi, ego autem orabam.

Et posuerunt adversùm me mala pro bonis, et odium pro dilectione me.

CONSTITUE (Domine) super eum peccatorem; et diabolus stet à dextris ejus.

Cùm judicatur, exeat condemnatus : et oratio ejus fiat in peccatum.

Fiant dies ejus pauci; et episcopatum ejus accipiat alter.

Fiant filii ejus orphani, et uxor ejus vidua.

Nutantes transferantur filii ejus, et mendicent, et ejiciantur de habitationibus suis.

Scrutetur fœnerator omnem substantiam ejus : et diripiant alieni labores ejus.

Non sit illi adjutor, nec sit qui misereatur pupillis ejus.

Fiant nati ejus in interitum : in generatione unâ deleatur nomen ejus.

In memoriam redeat iniquitas pàtrum ejus in conspectu Domini; et peccatum matris ejus non deleatur.

Fiant contra Dominum semper; et dispereat de terrâ memoria eorum, pro eo quod non est recordatus facere misericordiam.

Et persecutus est hominem inopem et mendicum, et compunctum corde mortificare.

Et dilexit maledictionem, et veniet ei: et noluit benedictionem, et elongabitur ab eo.

Et induit maledictionem, sicut vestimentum: et intravit sicut aqua in interiora ejus, et sicut oleum in ossibus ejus.

Fiat ei sicut vestimentum quo operitur, et et sicut zona quâ semper præcingitur.

Hoc opus eorum qui detrahunt mihi apud Dominum, et qui loquuntur mala adversùs animam meam.

Et tu, Domine, Domine, fac mecum propter nomen tuum, quia suavis est misericordia tua.

LIBERA me, quia egenus et pauper ego sum: et cor meum conturbatum est intra me.

Sicut umbra, cùm declinat, ablatus sum: et excussus sum sicut locusta.

Genua mea infirmata sunt à jejunio, et caro mea immutata est propter oleum.

Et ego factus sum opprobrium illis; viderunt me, et moverunt capita sua.

Adjuva me, Domine Deus meus: salvum me fac secundùm misericordiam tuam.

Et sciant quia manus tua hæc; et tu, Domine, fecisti eam.

Maledicent illi, et tu benedices.

Qui insurgunt in me, confundantur; servus autem tuus lætabitur.

Induantur, qui detrahunt mihi, pudore; et operiantur, sicut diploïde, confusione suâ.

Confitebor Domino nimis in ore meo, et in medio multorum laudabo eum.

Quia astitit à dextris pauperis, ut salvam faceret à persequentibus animam meam.

LE DIMANCHE A VEPRES.

Pseaume 109.

DIXIT Dominus Domino meo: sede à dextris meis.

Donec ponam inimicos tuos, scabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tuæ emittet Dominus, ex Sion; dominare in medio inimicorum tuorum.

Tecum principium in die virtutis tuæ, in splendoribus Sanctorum; ex utero ante luciferum genui te.

Juravit Dominus, et non pœnitebit eum; Tu es Sacerdos in æternum secundum ordinem Melchisedech.

Dominus à dextris tuis: confregit in die iræ suæ reges.

Judicabit in nationibus, implebit ruinas, conquassabit capita in terrâ multorum.

De torrente in viâ bibet; propterea exaltabit caput.

Pseaume 110.

CONFITEBOR tibi, Domine, in toto corde meo, in concilio justorum et congregatione.

Magna opera Domini, exquisita in omnes voluntates ejus.

Confessio et magnificentia opus ejus : et justitia ejus manet in sæculum sæculi.

Memoriam fecit mirabilium suorum misericors et miserator Dominus ; escam dedit timentibus se.

Memor erit in sæculum testamenti sui; virtutem operum suorum annuntiabit populo suo.

Ut det illis hæreditatem gentium : opera manuum ejus, veritas et judicium.

Fidelia omnia mandata ejus, confirmata in sæculum sæculi, facta in veritate et æquitate.

Redemptionem misit populo suo ; mandavit in æternum testamentum suum.

Sanctum et terribile nomen ejus : initium sapientiæ timor Domini.

Intellectus bonus omnibus facientibus eum, laudatio ejus manet in sæculum sæculi.

Pseaume 111.

BEATUS vir qui timet Dominum, in mandatis ejus volet nimis.

Potens in terrâ erit semen ejus : generatio rectorum benedicetur.

Gloria et divitiæ in domo ejus ; et justitia ejus manet in sæculum sæculi.

Exortum est in tenebris lumen rectis misericors et miserator et justus.

Jucundus homo qui miseretur et commodat, disponet sermones suos in judicio; quia in æternum non commovebitur.

In memoriâ æternâ erit justus; ab auditione malâ non timebit.

Paratum cor ejus sperare in Domino, confirmatum est cor ejus: non commovebitur donec despiciat inimicos suos.

Dispersit dedit pauperibus, justitia ejus manet in seculum sæculi; cornu ejus exaltabitur in gloriâ.

Peccator videbit et irascetur, dentibus suis fremet et tabescet; desiderium peccatorum peribit.

Psaume 112.

LAUDATE, pueri, Dominum; laudate nomen Domini.

Sit nomen Domini benedictum, ex hoc nunc et usquè in sæculum.

A solis ortu usquè ad occasum, laudabile nomen Domini.

Excelsus super omnes gentes Dominus, et super cœlos gloria ejus.

Quis sicut Dominus Deus noster, qui in altis habitat, et humilia respicit in cœlo et in terrâ.

Suscitans à terrà inopem, et de stercore erigens pauperem.

Ut collocet eum cum principibus, cum principibus populi sui:

Qui habitare facit sterilem in domo, matrem filiorum lætantem.

Pseaume 113.

IN exitu Israel de Ægypto, domus Jacob de populo barbaro.

Facta est Judæa sanctificatio ejus, Israel potestas ejus.

Mare vidit et fugit : Jordanis conversus est retrorsùm.

Montes exultaverunt ut arietes, et colles sicut agni ovium.

Quid est tibi, mare quod fugisti ? et tu, Jordanis, quia conversus es retrorsùm ?

Montes exultastis sicut arietes; et colles sicut agni ovium ?

A facie Domini mota est terra, à facie Dei Jacob.

Qui convertit petram in stagna aquarum, et rupem in fontes aquarum.

Non nobis, Domine, non nobis, sed nomini tuo da gloriam.

Super misericordiâ tuâ et veritate tuâ : nequando dicant gentes, Ubi et Deus eorum ?

Deus autem noster in cœlo, omnia quæcumque voluit fecit.

Simulacra gentium argentum et aurum, opera manuum hominum.

Os habent, et non loquentur : oculos habent, et non videbunt.

Aures habent et non audient ; nares habent, et non odorabunt.

Manus habent, et non palpabunt ; pedes habent, et non ambulabunt : non clamabunt in gutture suo.

Similes illis fiant qui faciunt ea, et omnes qui confidunt in eis.

Domus Israel speravit in Domino; adjutor eorum et protector eorum est.

Domus Aaron speravit in Domino; adjutor eorum et protector eorum est.

Qui timent Dominum, speraverunt in Domino; adjutor eorum et protector eorum est.

Dominus memor fuit nostri; et benedixit nobis.

Benedixit domui Israel: benedixit domui Aaron.

Benedixit omnibus qui timent Dominum: pusillis cum majoribus.

Adjiciat Dominus super vos; super vos et super filios vestros.

Benedicti vos à Domino; qui fecit cœlum et terram.

Cœlum cœli Domino; terram autem dedit filiis hominum.

Non mortui laudabunt te, Domine; neque omnes qui descendunt in infernum.

Sed nos qui vivimus benedicimus Domino; ex hoc nunc et usque in sæculum.

LE LUNDI A VEPRES.

Pseaume 114.

DILEXI, quoniam exaudiet Dominus vocem orationis meæ.

Quia inclinavit aurem suam mihi, et in diebus meis invocabo.

Circumdederunt me dolores mortis, et pericula inferni invenerunt me.

Tribulationem et dolorem inveni; et nomen Domini invocavi.

O Domine, libera animam meam; misericors Dominus, et justus, et Deus noster miseretur.

Custodiens parvulos Dominus; humiliatus sum, et liberavit me.

Convertere, anima mea, in requiem tuam, quia Dominus benefecit tibi.

Quia eripuit animam meam de morte, oculos meos à lacrymis, pedes meos à lapsu.

Placebo Domino, in regione vivorum.

Psaume 115.

CREDIDI propter quod locutus sum; ego autem humiliatus sum nimis.

Ego dixi in excessu meo: Omnis homo mendax.

Quid retribuam Domino, pro omnibus quæ retribuit mihi?

Calicem salutaris accipiam, et nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam coram omni populo ejus: pretiosa in conspectu Domini, mors sanctorum ejus.

O Domine, quia ego servus tuus: ego servus tuus, et filius ancillæ tuæ.

Dirupisti vincula mea, tibi sacrificabo hostiam laudis, et nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam in conspectu omnis populi ejus, in atriis domus Domini, in medio tui, Jerusalem.

Psaume 116.

LAUDATE Dominum, omnes gentes; laudate eum, omnes populi.

Quoniam confirmata est super nos misericordia ejus, et veritas Domini manet in æternum.

Psaume 117.

CONFITEMINI Domino, quoniam bonus, quoniam in seculum misericordia ejus.

Dicat nunc Israël quoniam bonus, quoniam in seculum misericordia ejus.

Dicat nunc domus Aaron, quoniam in seculum misericordia ejus.

Dicant nunc qui timent Dominum, quoniam in seculum misericordia ejus.

De tribulatione invocavi Dominum, et exaudivit me in latitudine Dominus.

Dominus mihi adjutor, non timebo quid faciat mihi homo.

Dominus mihi adjutor, et ego despiciam inimicos meos.

Bonum est confidere in Domino, quàm confidere in homine.

Bonum est sperare in Domino, quàm sperare in principibus.

Omnes gentes circumderunt me; et in nomine Domini, quia ultus sum in eos.

Circumdantes circumdederunt me ; et in nomine Domini, quia ultus sum in eos.

Circumdederunt me sicut apes, et exarserunt sicut ignis in spinis ; et in nomine Domini, quia ultus sum in eos.

Impulsus eversus sum, ut caderem, et Dominus suscepit me.

Fortitudo mea et laus mea Dominus, et factus est mihi in salutem.

Vox exultationis et salutis, in tabernaculis justorum.

Dextera Domini fecit virtutem, dextera Domini exaltavit me : dextera Domini fecit virtutem.

Non moriar, sed vivam ; et narrabo opera Domini.

Castigans castigavit me Dominus ; et morti non tradidit me.

Aperite mihi portas justitiæ; ingressus in eas confitebor Domino : hæc porta Domini, justi intrabunt in eam.

Confitebor tibi, quoniam exaudisti me, et factus es mihi in salutem.

Lapidem quem reprobraverunt ædificantes, hic factus est in caput anguli.

A Domino factum est istud ; et est mirabile in oculis nostris.

Hæc est dies quam fecit Dominus ; exultemus, et lætemur in eâ.

O Domine, salvum me fac ; ò Domine, bene prosperare : benedictus qui venit in nomine Domini.

Benediximus vobis de domo Domini : Deus Dominus, et illuxit nobis.

Constituite diem solemnem in condensis, usque ad cornu altaris.

Deus meus es tu, et confitebor tibi : Deus meus es tu, et exaltabo te.

Confitebor tibi, quoniam exaudisti me, et factus es mihi in salutem.

Confitemini Domino, quoniam bonus ; quoniam in seculum miseridia ejus.

Psaume 118.

BEATI immaculati in viâ, qui ambulant in lege Domini.

Beati qui scrutantur testimonia ejus, in toto corde exquirunt eum.

Non enim qui operantur iniquitatem, in viis ejus ámbulaverunt.

Tu mandàsti, mandata tua custodiri nimis.

Utinam dirigantur viæ meæ, ad custodiendas justificationes tuas !

Tunc non confundar, cùm perspexero in omnibus mandatis tuis.

Confitebor tibi in directione cordis, in eo quòd didici judicia justitiæ tuæ.

Justificationes tuas custodiam, non me derelinquas usquequàque.

In quo corrigit adolescentior viam suam ? in custodiendo sermones tuos.

In toto corde meo exquisivi te : ne repellas me à mandatis tuis.

In corde meo abscondi eloquia tua, ut non peccem tibi.

Benedictus es, Domine ; doce me justificationes tuas.

In labiis meis, pronuntiavi omnia judicia oris tui.

In viâ testimoniorum tuorum delectatus sum ; sicut in omnibus divitiis.

In mandatis tuis exercebor, et considerabo vias tuas.

In justificationibus tuis meditabor ; non obliviscar sermones tuos.

RETRIBUE servo tuo, vivifica me ; et custodiam sermones tuos.

Revela oculos meos, et considerabo mirabilia de lege tuâ.

Incola ego sum in terrâ : non abscondas à me mandata tua.

Concupivit anima mea desiderare justificationes tuas, in omni tempore.

Increpâsti superbos : maledicti qui declinant à mandatis tuis.

Aufer à me opprobrium et contemptum ; quia testimonia tua exquisivi.

Etenim sederunt principes, et adversùm me loquebantur : servus autem tuus exercebatur in justificationibus tuis.

Nam et testimonia tua meditatio mea est ; et consilium meum justificationes tuæ.

ADHÆSIT pavimento anima mea : vivifica me secumdùm verbum tuum.

Vias meas enuntiavi, et exaudisti me : doce me justificationes tuas.

Viam justificationum tuarum instrue me, et exercebor in mirabilibus tuis.

Dormitavit anima mea præ tædio : confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitatis amove à me, et de lege tuâ miserere mei.

Viam veritatis elegi : judicia tua non sum oblitus.

Adhæsi testimoniis tuis, Domine : noli me confundere.

Viam mandatorum tuorum cucurri, cùm dilatâsti cor meum.

LEGEM pone mihi, Domine, viam, justificationum tuarum, et exquiram eam semper.

Da mihi intellectum, et scrutabor legem tuam ; et custodiam illam in toto corde meo.

Deduc me in semitam mandatorum tuorum, quia ipsam volui.

Inclina cor meum in testimonia tua ; et non in avaritiam.

Averte oculos meos, ne videant vanitatem : in viâ tuâ vivifica me.

Statue servo tuo eloquium tuum, in timore tuo.

Amputa opprobrium meum, quod suspicatus sum, quia judicia tua jucunda.

Ecce concupivi mandatà tua : in æquitate tuâ vivifica me.

Et veniat super me misericordia tua, Domine ; salutare tuum secundùm eloquium tuum.

Et respondebo exprobrantibus mihi verbum, quia speravi in sermonibus tuis.

Et ne auferas de ore meo verbum veritatis usquequàque, quia in judiciis tuis supersperavi.

Et custodiam legem tuam semper, in seculum, et in seculum seculi.

Et ambulabam in latitudine, quia mandata tua exquisivi.

Et loquebar de testemoniis tuis in conspectu regum, et non confundebar.

Et meditabar in mandatis tuis; quæ dilexi.

Et levavi manus meas ad mandata tua quæ dilexi; excercebar in justificationibus tuis.

MEMOR esto verbi tui servo tuo, in quo mihi spem dedisti.

Hæc me consolata est in humilitate meâ; quia eloquium tuum vivificavit me.

Cogitavi vias meas, et converti pedes meos in testimonia tua.

Paratus sum, et non sum turbatus, ut custodiam mandata tua.

Funes peccatorum circumplexi sunt me, et legem tuam non sum oblitus.

Mediâ nocte surgebam ad confitendum tibi, super judicia justificationis tuæ.

Particeps ego sum omnium timentium te, et custodientium mandata tua.

Misericordiâ tuâ, Domine, plena est terra: justificationes tuas doce me.

BONITATEM fecisti cum servo tuo, Domine, secundùm verbum tuum.

Bonitatem, et disciplinam, et scientiam doce me; quia mandatis tuis credidi.

Priusquàm humiliarer ego deliqui, propterea eloquium tuum custodivi.

Bonus es tu, et in bonitate tuâ doce me justificationes tuas.

Multiplicata est super me iniquitas superborum; ego autem in toto corde meo scrutabor mandata tua.

Coagulatum est sicut lac cor eorum; ego verò legem tuam meditatus sum.

Bonum mihi quia humiliâsti me, ut discam justificationes tuas.

Bonum mihi lex oris tui, super millia auri et argenti.

Manus tuæ fecerunt me, et plasmaverunt me: da mihi intellectum, et discam mandata tua.

Qui timent te, videbunt me, et lætabuntur: quia in verba tna supersperavi.

Cognovi, Domine, quia æquitas judicia tua, et in veritate tuâ humiliâsti me.

Fiat misericordia tua ut consoletur me, secundùm eloquium tuum servo tuo.

Veniant mihi miserationes tuæ, et vivam; quia lex tua meditatio mea est.

Confundantur superbi, quia injustè iniquitatem fecerunt in me: ego autem exercebor in mandatis tuis.

Convertantur mihi timentes te, et qui noverunt testimonia tua.

Fiat cor meum immaculatum in justificationibus tuis; ut non confundar.

DEFECIT in salutare tuum anima mea, et in verbum tuum supersperavi.

Defecerunt oculi mei in eloquium tuum, dicentes: Quandò consolaberis me?

Quia factus sum sicut uter in pruinâ: justificationes tuas non sum oblitus.

Quot sunt dies servi tui? quandò facies de persequentibus me judicium?

Narraverunt mihi iniqui fabulationes, sed non ut lex tua.

Omnia mandata tua, veritas: iniquè persecuti sunt me, adjuva me.

Paulominùs consummaverunt me in terrâ: ego autem non dereliqui mandata tua.

Secundùm misericordiam tuam vivifica me, et custodiam testimonia oris tui.

In æternum, Domine, verbum tuum permanet in cœlo.

In generationem et generationem veritas tua: fundâsti terram, et permanet.

Ordinatione tuâ perseverat dies; quoniam omnia serviunt tibi.

Nisi quòd lex tua meditatio mea est, tunc fortè periisem in humilitate meâ.

In æternum non obliviscar justificationes tuas, quia in ipsis vivificâsti me.

Tuus sum ego, salvum me fac; quoniam justificationes tuas exquisivi.

Me expectaverunt peccatores, ut perderent me: testimonia tua intellexi.

Omnis consummationis vidi finem: latum mandatum tuum nimis.

QUOMODO dilexi legem tuam, Domine? totâ die meditatio mea est.

Super inimicos meos prudentem me fecisti mandato tuo; quia in æternum mihi est.

Super omnes docentes me intellexi; quia testimonia tua meditatio mea est.

Super senes intellexi, quia mandata tua quæsivi.

Ab omni viâ malâ prohibui pedes meos, ut custodiam verba tua.

A judiciis tuis non declinavi; quia tu legem posuisti mihi.

Quàm dulcia faucibus meis eloquia tua! super mel ori meo.

A mandatis tuis intellexi: propterea odivi omnem viam iniquitatis.

Lucerna pedibus meis verbum tuum, et lumen semitis meis.

Juravi et statui custodire judicia justitæ tuæ.

Humiliatus sum usquequàque, Domine: et vivifica me sedundùm verbum tuum.

Voluntaria oris meis beneplacita fac, Domine, et judicia tua doce me.

Anima mea in manibus meis semper, et legem tuam non sum oblitus.

Posuerunt peccatores laqueum mihi; et de mandatis tuis non erravi.

Hæreditate acquisivi testimonia tua in æternum: quia exultatio cordis mei sunt.

Inclinavi cor meum ad faciendas justificationes tuas in æternum, propter retributionem.

INIQUOS odio habui, et legem tuam dilexi.

Adjutor et susceptor meus es tu: et in verbum tuum supersperavi.

Declinate à me, maligni; et scrutabor mandata Dei mei.

Suscipe me secundùm eloquium tuum et vivam; non confundas me ab expectatione meâ.

Adjuva me et salvus ero; et meditabor in justificationibus tuis semper.

Sprevisti omnes discedentes à judiciis tuis; quia injusta cogitatio eorum.

Prævaricantes reputavi omnes peccatores terræ: ideò dilexi testimonia tua.

Confige timore tuo carnes meas; à judiciis enim tuis timui.

FECIT judicium et justitiam: non tradas me calumniantibus me.

Suscipe servum tuum in bonum; non calumnientur me superbi.

Oculi mei defecerunt in salutare tuum; et in eloquium justitiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secundùm misericordiam tuam, et justificationes tuas doce me.

Servus tuus sum ego: da mihi intellectum, ut sciam testimonia tua.

Tempus faciendi, Domine; dissipaverunt legem tuam.

Ideò dilexi mandata tua, super aurum et topazion.

Propterea ad omnia mandata tua dirigebar: omnem viam iniquam odio habui.

MIRABILIA testimonia tua: ideò scrutata est ea anima mea.

Declaratio sermonum tuorum illuminat, et intellectum dat parvulis.

Os meum aperui, et attraxi spiritum, quia mandata tua desiderabam.

Aspice in me, et miserere mei, secundùm judicium diligentium nomen tuum.

Gressus meos dirige secundum eloquium tuum, et non dominetur mei omnis injustitia.

Redime me à calumniis hominum; ut custodiam mandata tua.

Faciem tuam illumina super servum tuum; et doce me justificationes tuas.

Exitus aquarum deduxerunt oculi mei, quia non custodierunt legem tuam.

Justus es, Domine; et rectum judicium tuum.

Mandasti justitiam testimonia tua, et veritatem tuam nimis.

Tabescere me fecit zelus meus; quia obliti sunt verba tua inimici mei.

Ignitum eloquium tuum vehementer, et servus tuus dilexit illud.

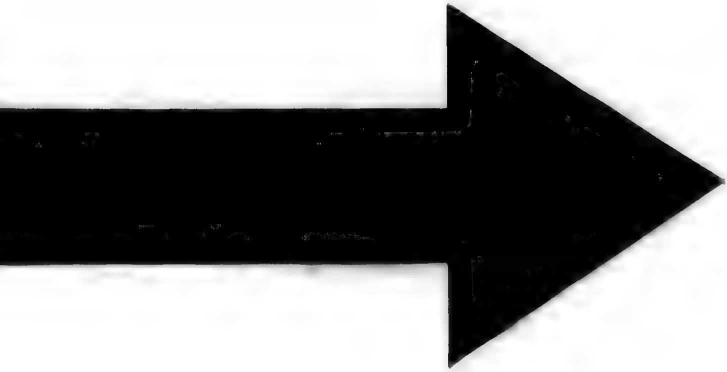
Adolescentulus sum ego, et contemptus: justificationes tuas non sum oblitus.

Justitia tua, justitia in æternum; et lex tua veritas.

Tribulatio et angustia invenerunt me; mandata tua meditatio mea est.

Æquitas testimonia tua in æternum: intellectum da mihi, et vivam.

[redacted]

CLAMAVI in toto cordo meo, exaudi me, Domine: justificationes tuas requiram.

Clamavi ad te: salvum me fac; ut custodiam mandata tua.

Præveni in maturitate, et clamavi; quia in verba tua supersperavi.

Prævenerunt oculi mei ad te diluculo, ut meditarer eloquia tua.

Vocem meam audi secundùm misericordiam tuam, Domine; et secundùm judicium tuum vivifica me.

Appropinquaverunt persequentes me iniquitati; à lege autem tuâ longè facti sunt.

Propè es tu, Domine; et omnes viæ tuæ veritas.

Initio cognovi de testimoniis tuis, quia in æternum fundâsti ea.

Vide humilitatem meam, et eripe me; quia legem tuam non sum oblitus.

Judica judicium meum, et redime me: propter eloquium tuum, vivifica me.

Longè à peccatoribus salus; quia justificationes tuas non exquisierunt.

Misericordiæ tuæ multæ, Domine; secundùm judicium tuum vivifica me.

Multi qui persequuntur me, et tribulant me: à testimoniis tuis non declinavi.

Vidi prævaricantes, et tabescebam, quia eloquia tua non custodierunt.

Vide quoniam mandata tua dilexi, Domine; in merioordiâ tuâ vivifica me.

Principium verborum tuorum, veritas, in æternum omnia judicia justitiæ tuæ.

PRINCIPES persecuti sunt me gratis, et à verbis tuis formidavit cor meum.

Lætabor ego super eloquia tua, sicut qui invenit spolia multa.

Iniquitatem odio habui, et abominatus sum; legem autem tuam dilexi.

Septies in die laudem dixi tibi, super judicia justitiæ tuæ.

Pax multa diligentibus legem tuam, et non est illis scandalum.

Expectabam salutare tuum, Domine; et mandata tua dilexi.

Custodivit anima mea testimonia tua, et dilexit ea vehementer.

Servavi mandata tua et testimonia tua, quia omnes viæ meæ in conspectu tuo.

APPROPINQUET deprecatio mea in conspectu tuo, Domine: juxtà eloquium tuum da mihi intellectum.

Intret postulatio mea in conspectu tuo, secundùm eloquium tuum eripe me.

Eructabunt labia mea hymnum, cùm docueris me justificationes tuas.

Pronuntiabit lingua mea eloquium tuum, quia omnia mandata tua æquitas.

Fiat manus tua ut salvet me; quoniam mandata tua elegi.

Concupivi salutare tuum, Domine, et lex tua meditatio mea est.

Vivet anima mea, et laudabit te; et judicia tua adjuvabunt me.

Erravi sicut ovis quæ periit: quære servum tuum, quia mandata tua non sum oblitus.

Psaume 119.

AD Dominum, cùm tribularer, clamavi, et exaudivit me.

Domine, libera animam meam à labiis iniquis, et à linguâ dolosâ.

Quid detur tibi, aut quid opponatur tibi, ad linguam dolosam?

Sagittæ potentis acutæ, cum carbonibus desolatoriis.

Heu mihi, quia incolatus meus prolongatus est! habitavi cum habitantibus Cedar: multùm incola fuit anima mea.

Cum his qui oderunt pacem, eram pacificus: cùm loquebar illis, impugnabant me gratis.

Psaume 120.

LEVAVI oculos meos in montes, undè veniet auxilium mihi.

Auxilium meum à Domino, qui fecit cœlum et terram.

Non det in commotionem pedem tuum, neque dormitet, qui custodit te.

Ecce non dormitabit, neque dormiet, qui custodit Israël.

Dominus custodit te, Dominus protectio tua, super manum dexteram tuam.

Per diem sol non uret te, neque luna per noctem.

Dominus custodit te ab omni malo: custodiat animam tuam Dominus.

Dominus custodiat introitum tuum et exitum tuum, ex hoc nunc, et usque in seculum.

LE MARDI A VEPRES.

Pseaume 121.

LÆTATUS sum in his quæ dicta sunt mihi: in domum Domini ibimus.

Stantes erant pedes nostri, in atriis tuis, Jerusalem.

Jerusalem quæ ædificatur ut civitas, cujus participatio ejus in idipsum.

Illùc enim ascenderunt tribus, tribus Domini; testimonium Israël, ad confitendum nomini Domini.

Quia illic sederunt sedes in judicio, sedes super domum David.

Rogate quæ ad pacem sunt Jerusalem: et abundantia diligentibus te.

Fiat pax in virtute tuâ, et abundantia in turribus tuis.

Propter fratres meos et proximos meos, loquebar pacem de te.

Propter domum Domini Dei nostri, quæsivi bona tibi.

Psaume 122.

AD te levavi oculos meos, qui habitas in cœlis.

Ecce sicut oculi servorum, in manibus dominorum suorum.

Sicut oculi ancillæ in manibus dominæ suæ; ità oculi nostri ad Dominum Deum nostrum, donec misereatur nostrî.

Miserere nostrî, Domine, miserere nostrî, quia multùm repleti sumus despectione.

Quia multùm repleta est anima nostra; opprobrium abundantibus, et despectio superbis.

Psaume 123.

NISI quia Dominus erat in nobis, dicat nunc Israël: nisi quia Dominus erat in nobis.

Cùm exsurgerent homines in nos, fortè vivos deglutissent nos.

Cùm irasceretur furor eorum in nos, forsitàn aqua absorbuisset nos.

Torrentem pertransivit anima nostra: forsitan pertransisset anima nostra aquam intolerabilem.

Benedictus Dominus, qui non dedit nos in captionem dentibus eorum.

Anima nostra, sicut passer erepta est, de laqueo venantium.

Laqueus contritus est, et nos liberati sumus.

Adjutorium nostrum in nomine Domini, qui fecit cœlum et terram.

Psaume 124.

QUI confidunt in Domino, sicut mons Sion : non commovebitur in æternum, qui habitat in Jerusalem.

Montes in circuitu ejus, et Dominus in circuitu populi sui, ex hoc nunc et usque in seculum.

Quia non relinquet Dominus virgam peccatorum super sortem justorum ; ut non extendant justi ad iniquitatem manus suas.

Benefac, Domine, bonis, et rectis corde.

Declinantes autem in obligationes, adducet Dominus cum operantibus iniquitatem : pax super Israël.

Psaume 125.

IN convertendo Dominus captivitatem Sion, facti sumus sicut consolati.

Tunc repletum est gaudio os nostrum, et lingua nostra exultatione.

Tunc dicent inter gentes : magnificavit Dominus facere cum eis.

Magnificavit Dominus facere nobiscum : facti sumus lætantes.

Converte, Domine, captivitatem nostram, sicut torrens in austro.

Qui seminant in lacrymis, in exultatione metent.

Euntes ibant et flebant, mittentes semina sua.

Venientes autem venient cum exultatione, portantes manipulos suos.

LE MERCREDI A VEPRES.

Psaume 126.

NISI Dominus ædificaverit domum, in vanum laboraverunt qui ædificant eam.

Nisi Dominus custodierit civitatem, frustrà vigilat qui custodit eam.

Vanum est vobis antè lucem surgere: surgite postquàm sederitis, qui manducatis panem doloris.

Cùm dederit dilectis suis somnum, ecce hæreditas Domini, filii: merces, fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu potentis, ita filii excussorum.

Beatus vir qui implevit desiderium suum ex ipsis: non confundetur, cùm loquetur inimicis suis in portâ.

Psaume 127.

BEATI omnes qui timent Dominum, qui ambulant in viis ejus.

Labores manuum tuarum quia manducabis: beatus es, et benè tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abundans, in lateribus domûs tuæ.

Filii tui sicut novellæ olivarum, in circuitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicetur homo, qui timet Dominum.

Benedicat tibi Dominus ex Sion: et videas bona Jerusalem omnibus diebus vitæ tuæ.

Et videns filios filiorum tuorum, pacem super Israël.

Psaume 128.

SÆPE expugnaverunt me à juventute meâ; dicat nunc Israël.

Sæpè expugnaverunt me à juventute meâ; etenim non potuerunt mihi.

Suprà dorsum meum fabricaverunt peccatores : prolongaverunt iniquitatem suam.

Dominus justus concidit cervices peccatorum : confundantur et convertantur retrorsùm omnes qui oderunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectorum, quod priùsquam evellatur, exaruit :

De quo non implevit manum suam, qui metit, et sinum suum, qui manipulos colligit.

Et non dixerunt qui præteribant : Benedictio Domini super vos : benediximus vobis in nomine Domini.

Psaume 129.

DE profundis clamavi ad te, Domine, Domine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes, in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitates observaveris, Domine, Domine, quis sustinebit ?

Quia apud te propitiatio est, et propter legem tuam sustinui te, Domine.

Sustinuit anima mea in verbo ejus; speravit anima mea in Domino.

A custodiâ matutinâ usque ad noctem, speret Israël in Domino.

Quia apud Dominum misericordia, et copiosa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israël ex omnibus iniquitatibus ejus.

Psaume 130.

DOMINE, non est exaltatum cor meum: neque elati sunt oculi mei.

Neque ambulavi in magnis, neque in mirabilibus super me.

Si non humiliter sentiebam, sed exaltavi animam meam.

Sicut ablactatus est super matre suâ, ita retributio in animâ meâ.

Speret Israël in Domino, ex hoc nunc, et usque in seculum.

LE JEUDI A VEPRES.

Psaume 131.

MEMENTO, Domine, David; et omnis mansuetudinis ejus.

Sicut juravit Domino, votum vovit Deo Jacob.

Si introiero in tabernaculum domûs meæ, si ascendero in lectum strati mei.

Si dedero somnum oculis meis, et palpebris meis dormimitationem.

Et requiem temporibus meis, donec inveniam locum Domino, tabernaculum Deo Jacob.

Ecce audivimus eam in Ephratâ: invenimus eam in campis sylvæ.

Introibimus in tabernaculum ejus, adorabimus in loco ubi steterunt pedes ejus.

Surge, Domine, in requiem tuam, tu et arca sanctificationis tuæ.

Sacerdotes tui induantur justitiam, et sancti tui exultent.

Propter David servum tuum, non avertas faciem Christi tui.

JURAVIT Dominus David veritatem, et non frustrabitur eam : de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodierint filii tui testamentum meum, et testimonia mea hæc quæ decebo eos.

Et filii eorum usque in seculum sedebunt super sedem tuam.

Quoniam elegit Dominus Sion, elegit eam in habitationem sibi.

Hæc requies mea in seculum seculi : hic habitabo, quoniam elegi eam.

Viduam ejus benedicens benedicam, pauperes ejus saturabo panibus.

Sacerdotes ejus induam salutari, et sancti ejus exultatione exultabunt.

Illùc producam cornu David, paravi lucernam Christo meo.

Inimicos ejus induam confusione : super ipsum autem efflorebit sanctificatio mea.

Psaume 132.

ECCE quàm bonum et quàm jucundum habitare fratres in unum !

Sicut unguentum in capite, quod descendit in barbam, barbam Aaron.

Quod descendit in oram vestimenti ejus: sicut ros Hermon, qui descendit in montem Sion.

Quoniam illic mandavit Dominus benedictionem, et vitam usque in seculum.

Psaume 133.

ECCE nunc benedicite Dominum, omnes servi Domini.

Qui statis in domo Domini, in atriis domûs Dei nostri.

In noctibus extollite manus vestras in sancta, et benedicite Dominum.

Benedicat te Dominus ex Sion, qui fecit cœlum et terram.

Psaume 134.

LAUDATE nomen Domini: laudate, servi, Dominum.

Qui statis in domo Domini, in atriis domûs Dei nostri.

Laudate Dominum, quia bonus Dominus, psallite nomini ejus, quoniam suave.

Quoniam Jacob elegit sibi Dominus, Israël in possessionem sibi.

Quia ego cognovi quòd magnus est Dominus, et Deus noster præ omnibus diis.

Omnia quæcumque voluit Dominus, fecit in cœlo, in terrâ, in mari, et in omnibus abyssis.

Educens nubes ab extremo terræ, fulgura in pluviam fecit.

Qui producit ventos de thesauris suis, qui percussit primogenita Ægypti, ab homine usque ad pecus.

Et misit signa et prodigia in medio tui, Ægypte : in Pharaonem, et in omnes servos ejus.

Qui percussit gentes multas ; et occidit reges fortes.

Sehon regem Amorrhæorum, et Og regem Basan, et omnia regna Chanaan.

Et dedit terram eorûm hæreditatem, hæreditatem Israël populo suo.

Domine, nomen tuum in æternum : Domine, memoriale tuum in generationem et generationem.

Quia judicabit Dominus populum suum, et in servis suis deprecabitur.

Simulacra gentium argentum et aurum, opera manuum hominum.

Os habent et non loquentur : oculos habent, et non videbunt.

Aures habent, et non audient, neque enim est spiritus in ore ipsorum.

Similes illis fiant qui faciunt ea, et omnes qui confidunt in eis.

Domus Israel, benedicite Domino : Domus Aaron, benedicite Domino : Domus Levi, benedicite Domino : qui timetis Dominum, benedicite Domino.

Benedictus Dominus ex Sion, qui habitat in Jerusalem.

Pseaume 135.

CONFITEMINI Domino, quoniam bonus, quoniam in æternum misericordia ejus.

Confitemini Deo Deorum, quoniam in æternum misericordia ejus.

Confitemini Domino Dominorum, quoniam in æternum misericordia ejus.

Qui fecit mirabilia magna solus, quoniam in æternum misericordia ejus.

Qui firmavit terram super aquas, quoniam in æternum misericordia ejus.

Qui fecit luminaria magna, quoniam in æternum misericordia ejus.

Solem in potestatem diei, quoniam in æternum misericordia ejus.

Lunam et stellas in potestatem noctis, quoniam in æternum misericordia ejus.

(CONFITEMINI Domino, quoniam bonus, quoniam in æternum misericordia ejus.)

Qui percussit Ægyptum cum primogenitis eorum, quoniam in æternum misericordia ejus.

Qui eduxit Israel de medio eorum, quoniam in æternum misericordia ejus.

In manu potenti et brachio excelso, quoniam in æternum misericordia ejus.

Qui divisit mare Rubrum in divisiones, quoniam in æternum misericordia ejus.

Et eduxit Israel per medium ejus, quoniam in æternum misericordia ejus.

Et excussit Pharaonem et virtutem ejus in mari Rubro, quoniam in æternum misericordia ejus.

Qui traduxit populum suum per desertum, quoniam in æternum misericordia ejus.

Qui percussit reges magnos, quoniam in æternum misericordia ejus.

Et occidit reges fortes, quoniam in æternum misericordia ejus.

Sehon regem Amorrhæorum, quoniam in æternum misericordia ejus.

Et Og regem Basan, quoniam in æternum misericordia ejus.

Et dedit terram eorum hæreditatem, quoniam in æternum misericordia ejus.

Hæreditatem Israël servo suo, quoniam in æternum misericordia ejus.

Quia in humilitate nostrâ memor fuit nostrî, quoniam in æternum misericordia ejus.

Et redemit nos ab inimicis nostris, quoniam in æternum misericordia ejus.

Qui dat escam omni carni, quoniam in æternum misericordia ejus.

Confitemini Deo cœli, quoniam in æternum misericordia ejus.

Confitemini Domino Dominorum, quoniam in æternum misericordia ejus.

Psaume 136.

SUPER flumina Babylonis, illîc sedimus et flevimus, cùm recordaremur Sion.

In salicibus, in medio ejus, suspendimus organa nostra.

Quia illîc interrogaverunt nos, qui captivos duxerunt nos, verba cantionum.

Et qui abduxerunt nos: hymnum cantate nobis de canticis Sion.

Quomodò cantabimus canticum Domini in terrâ alienâ?

Si oblitus fuero tuî, Jerusalem, oblivioni detur dextera mea.

Adhærent lingua mea faucibus meis, si non meminero tuî.

Si non proposuero Jerusalem in principio lætitiæ meæ.

Memor esto, Domine, filiorum Edom, in die Jerusalem.

Qui dicunt: Exinanite, exinanite usque ad fundamentum in eâ.

Filia Babylonis misera: beatus qui retribubuet tibi retributionem tuam quam retribuisti nobis.

Beatus qui tenebit, et allidet parvulos tuos ad petram.

LE VENDREDI A VÊPRES.

Psaume 137.

CONFITEBOR tibi, Domine, in toto corde meo: quoniam audisti verba oris mei.

In conspectu angelorum psallam tibi: adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo.

Super misericordiâ tuâ et veritate tuâ, quoniam magnificâsti super omne, nomen sanctum tuum.

In quâcumque die invocavero te, exaudi me: multiplicabis in animâ meâ virtutem.

Confiteantur tibi, Domine, omnes reges terræ; quia audierunt omnia verba oris tui.

Et cantent in viis Domini, quoniam magna est gloria Domini.

Quoniam excelsus Dominus, et humilia respicit, et alta à longè cognoscit.

Si ambulavero in medio tribulationis, vivificabis me : et super iram inimicorum meorum extendisti manum tuam, et salvum me fecit dextera tua.

Dominus retribuet pro me, Domine, misericordia tua in seculum : opera manuum tuarum ne despicias.

Psaume 138.

DOMINE, probâsti me, et cognovisti me : tu cognovisti sessionem meam et resurrectionem meam.

Intellexisti cogitationes meas de longè ; semitam meam et funiculum meum investigasti.

Et omnes vias meas prævidisti, quia non est sermo in linguâ meâ.

Ecce, Domine, tu cognovisti omnia novissima et antiqua : tu formâsti me, et posuisti super me manum tuam.

Mirabilis facta est scientia tua ex me : confortata est, et non potero ad eam.

Quò ibo à spiritu tuo? et quò à facie tuâ fugiam ?

Si ascendero in cœlum, tu illic est : si descendero in infernum, ades.

Si sumpsero pennas meas diluculo, et habitavero in extremis maris.

Etenim illùc manus tua deducet me, et tenebit me dextera tua.

Et dixi : Forsitan tenebræ conculcabunt me : et nox illuminatio mea in deliciis meis.

Quia tenebræ non obscurabuntur à te, et nox sicut dies illuminabitur : sicut tenebræ ejus, ita et lumen ejus,

Quia tu possedisti renes meos : suscepisti me de utero matris meæ.

CONFTEBOR tibi (Domine) quia terribiliter magnificatus es : mirabilia opera tua, et anima mea cognoscit nimis

Non est occultatum os meum à te, quod fecisti in occulto : et substantia mea in inferioribus terræ.

Imperfectum meum viderunt oculi tui, et in libro tuo omnes scribentur, dies formabuntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificati sunt amici tui, Deus : nimis confortatus est principatus eorum.

Dinumerabo eos, et super arenam multiplicabuntur : exsurrexit, et adhuc sum tecum.

Si occideris, Deus, peccatores ; viri sanguinum, declinate à me.

Quia dicitis in cogitatione : accipient in vanitate civitates tuas.

Nonne qui oderunt te, Domine, oderam ? et super inimicos tuos tabescebam ?

Perfecto odio oderam illos, et inimici facti sunt mihi

Proba me, Deus, et scito cor meum : interroga me, et cognosce semitas meas.

Et vide si via iniquitatis in me est : et deduc me in viâ æternâ.

Psaume 139.

ERIPE me, Domine, ab homine malo : à viro iniquo eripe me.

Qui cogitaverunt iniquitates in corde, totâ die constituebant prælia

Acuerunt linguas suas sicut serpentis ; venenum aspidum sub labiis eorum.

Custodi me, Domine, de manu peccatoris, et ab hominibus iniquis eripe me.

Qui cogitaverunt supplantare gressus meos, absconderunt superbi laqueum mihi.

Et funes extenderunt in laqueum : juxtà iter scandalum posuerunt mihi.

Dixi Domino : Deus meus es tu ; exaudi, Domine, vocem deprecationis meæ.

DOMINE, Domine, virtus salutis meæ ; obumbrâsti super caput meum in die belli.

Ne tradas me, Domine, à desiderio meo peccatori : cogitaverunt contrà me : ne derelinquas me, ne fortè exaltentur.

Caput circuitus eorum, labor labiorum ipsorum operiet eos.

Cadent super eos carbones, in ignem dejicies eos : in misereriis non subsistent.

Vir lingosus non dirigetur in terrâ : virum injustum mala capient in interitu.

Cognovi quia faciet Dominus judicium inopis, et vindictam pauperum.

Verùmtamen justi confitebuntur nomini tuo; et habitabunt recti cum vultu tuo.

Psaume 140.

DOMINE, clamavi ad te, exaudi me : intende voci meæ, clamavero ad te.

Dirigitur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo : elevatio manuum mearum sacrificium vespertinum.

Pone, Domine, custodiam ori meo, et ostium circumstantiæ labiis meis.

Non declines cor meum in verba militiæ, ad excusandas excusationes in peccatis

Cum hominibus operantibus iniquitatem, et non communicabo cum electis eorum.

Corripiet me justus in misericordiâ et increpabit in me : oleum autem peccatoris non impinguet caput meum.

Quoniam adhuc et oratio mea in beneplacitis eorum : absorpti sunt juncti petræ judices eorum.

Audient verba mea, quoniam potuerunt ; sicut crassitudo terræ erupta est super terram.

Dissipata sunt ossa nostra secùs infernum ; quia ad te, Domine, Domine, oculi mei : in te speravi ; non auferas animam meam.

Custodi me à laqueo quem statuerunt mihi, et à scandalis operantium iniquitatem.

Cadent in reticulo ejus peccatores : singulariter sum ego, donec transeam.

Psaume 141.

VOCE meâ ad Dominum clamavi : voce meâ ad Dominum deprecatus sum.

Effundo in conspectu ejus orationem meam, et tribulationem meam antè ipsum pronuntio.

In deficiendo ex me spiritum meum : et tu cognovisti semitas meas.

In viâ hâc quâ ambulabam, absconderunt laqueum mihi.

Considerabam ad dexteram, et videbam : et non erat qui cognosceret me.

Periit fuga à me ; et non est qui requirat animam meam.

Clamavi ad te, Domine : dixi : Tu es spes mea, portio mea in terrâ viventium.

Intende ad deprecationem meam ; quia humiliatus sum nimis.

Libera me à persequentibus me, quia confortati sunt super me.

Educ de custodiâ animam meam ad confitendum nomini tuo : me expectant justi, donec retribuas mihi.

Psaume 142.

DOMINE, exaudi orationem meam : auribus percipe obsecrationem meam in veritate tuâ ; exaudi me in tuâ justitiâ.

Et non intres in judicium cum servo tuo : quia non justficabitur in conspectu tuo omnis vivens.

Quia persecutus est inimicus animam meam, humiliavit in terrâ vitam meam.

Collocavit me in obscuris sicut mortuos seculi ; et anxiatus est super me spiritus meus : in me turbatum est cor meum.

Memor fui dierum antiquorum, meditatus sum in omnibus operibus tuis : in factis manuum tuarum meditabar.

Expandi manus meas ad te : anima mea sicut terra sine aquâ tibi.

Velociter exaudi me, Domine ; defecit spiritus meus.

Non avertas faciem tuam à me : et similis ero descendentibus in lacum.

Auditam fac mihi manè misericordiam tuam, quia in te speravi.

Notam fac mihi viam in quâ ambulem, quia ad te levavi animam meam.

ERIPE me de inimicis meis, Domine, ad te confugi : doce me facere voluntatem tuam, quia Deus es tu.

Spiritus tuus bonus deducet me in terram rectam : propter nomen tuum, Domine, vivificabis me in æquitate tuâ.

Educes de tribulatione animam meam, et in misericordiâ tuâ disperdes inimicos meos.

Et perdes omnes qui tribulant animam meam, quoniam ego servus tuus sum.

LE SAMEDI A VEPRES.

Psaume 143.

BENEDICTUS Dominus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, et digitos meos ad bellum.

Misericordia mea et refugium meum, susceptor meus et liberator meus.

Protector meus, et in ipso speravi ; qui subdit populum meum sub me.

Domine, quid est homo, quia innotuisti ei? aut filius hominis, quia reputas eum?

Homo vanitati similis factus est: dies ejus sicut umbra prætereunt.

Domine, inclina cœlos tuos, et descende: tange montes, et fumigabunt.

Fulgura coruscationem, et dissipabis eos: emitte sagittas tuas, et conturbabis eos.

Emitte manum tuam de alto: eripe me, et libera me de aquis multis, de manu filiorum alienorum.

Quorum os locutum est vanitatem; et dextera eorum, dextera iniquitatis.

DEUS, canticum novum cantabo tibi; in psalterio decachordo psallam tibi.

Qui das salutem regibus, qui redemisti David servum tuum de gladio maligno, eripe me.

Et erue me de manu filiorum alienorum, quorum os locutum est vanitatem: et dextera eorum, dextera iniquitatis.

Quorum filii sicut novellæ plantationes in juventute suâ.

Filiæ eorum compositæ, circumornatæ ut similitudo templi.

Promptuaria eorum plena, eructantia ex hoc in illud.

Oves eorum fœtosæ, abundantes in egressibus suis: boves eorum crassæ.

Non est ruina maceriæ, neque transitus, neque clamor in plateis eorum.

Beatum dixerunt populnm cui hæc sunt: beatus populus cujus Dominus Deus ejus.

Psaume 144.

EXALTABO te, Deus meus Rex; et benedicam nomini tuo in seculum, et in seculum seculi.

Per singulos dies benedicam tibi; et laudabo nomen tuum in seculum et in seculum seculi.

Magnus Dominus, et laudabilis nimis; et magnitudinis ejus non est finis.

Generatio et generatio laudabit opera tua; et potentiam tuam pronuntiabunt.

Magnificentiam gloriæ sanctitatis tuæ loquentur, et mirabilia tua narrabunt.

Et virtutem terribilium tuorum dicent, et magnitudinem tuam narrabunt.

Memoriam abundantiæ suavitatis tuæ eructabunt, et justitiâ tuâ exultabunt.

MISERATOR et misericors Dominus; patiens, et multùm misericors.

Suavis Dominus universis, et miserationes ejus super omnia opera ejus.

Confiteantur tibi, Domine, omnia opera tua; et sancti tui benedicant tibi.

Gloriam regni tui dicent, et potentiam tuam loquentur.

Ut notam faciant filiis hominum potentiam tuam, gloriam magnificentiæ regni tui.

Regnum tuum, regnum omnium seculorum, et dominatio tua, in omni generatione et generationem.

Fidelis Dominus in omnibus verbis suis, et sanctus in omnibus operibus suis.

Allevat Dominus omnes qui corruunt, et erigit omnes elisos.

Oculi omnium in te sperant, Domine, et tu das escam illorum in tempore opportuno.

Aperis tu manum tuam, et imples omne animal benedictione.

JUSTUS Dominus in omnibus viis suis, et sanctus in omnibus operibus suis.

Propè est Dominus omnibus invocantibus eum, omnibus invocantibus eum in veritate.

Voluntatem timentium se faciet, et deprecationem eorum exaudiet, et salvos faciet eos.

Custodit Dominus omnes diligentes se, et omnes peccatores disperdet.

Laudationem Domini loquetur os meum, et benedicat omnis caro nomini sancto ejus in seculum, et in seculum seculi.

Psaume 145.

LAUDA, anima mea, Dominum; laudabo Dominum in vitâ meâ, et psallam Deo meo, quandiù fuero.

Nolite confidere in principibus, in filiis hominum, in quibus non est salus.

Exibit spiritus ejus, et revertetur in terram suam: in illâ die peribunt omnes cogitationes eorum.

Beatus cujus Deus Jacob adjutor ejus, spes ejus in Domino Deo ipsius, qui fecit cœlum et terram, mare et omnia quæ in eis sunt.

Qui custodit veritatem in seculum, facit judicium injuriam patientibus, dat escam esurientibus.

Dominus solvit compeditos, Dominus illuminat cæcos.

Dominus erigit elisos, Dominus diligit justos.

Dominus custodit advenas: pupillum et viduam suscipiet, et vias peccatorum disperdet.

Regnabit Dominus in secula, Deus tuus Sion, generationem et generationem.

Psalmus 146.

LAUDATE Dominum, quoniam bonus est psalmus: Deo nostro sit jucunda decoraque laudatio.

Ædificans Jerusalem Dominus, dispersiones Israëlis congregabit.

Qui sanat contritos, et alligat contritiones eorum.

Qui numerat multitudinem stellarum, et omnibus eis nomina vocat.

Magnus Dominus noster, et magna virtus ejus, et sapientiæ ejus non est numerus.

Suscipiens mansuetos Dominus: humilians autem peccatores usque ad terram.

Præcinite Domino in confessione, psallite Deo nostro in citharâ.

Qui operit cœlum nubibus, et parat terræ pluviam.

Qui producit in montibus fœnum ; et herbam servituti hominum.

Qui dat jumentis escam ipsorum, et pullis corvorum invocantibus eum.

Non in fortitudine equi voluntatem habebit, nec in tibiis viri beneplacitum erit ei.

Beneplacitum est Domino super timentes eum, et in eis qui sperant super misericordiâ ejus.

Psaume 147.

LAUDA, Jerusalem, Dominum; lauda Deum tuum, Sion.

Quoniam confortavit seras portarum tuarum, benedixit filiis tuis in te.

Qui posuit fines tuos pacem, et adipe frumenti satiat te.

Qui emittit eloquium suum terræ : velociter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam, nebulam sicut cinerem spargit.

Mittit crystallum suum sicut buccellas : antè faciem frigoris ejus quis sustinebit ?

Emittet verbum suum, et liquefaciet ea : flabit spiritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annuntiat verbum suum Jacob, justitias et judicia sua Israël.

Non fecit taliter omni nationi, et judicia sua non manifestavit eis.

Psaume 148.

LAUDATE Dominum de cœlis : laudate eum in excelsis.

Laudate eum, omnes Angeli ejus; laudate eum omnes virtutes ejus.

Laudate eum, sol et luna, laudate eum stellæ et lumen.

Laudate eum, cœli cœlorum; et aquæ omnes quæ super cœlos sunt laudent nomen Domini,

Quia ipse dixit, et facta sunt : ipse mandavit et creata sunt.

Statuit ea in æternum, et in seculum seculi : præceptum posuit, et non præteribit.

Laudate Dominum de terrâ, dracones et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glacies, spiritus procellarum, quæ faciunt verbum ejus.

Montes et omnes colles, ligna fructifera, et omnes cedri.

Bestiæ et universa pecora, serpentes et volucres pennatæ.

Reges terræ et omnes populi, principes et omnes judices terræ.

Juvenes et virgines, senes cum junioribus, laudent nomen Domini, quia exaltatum est nomen ejus soliûs.

Confessio ejus super cœlum et terram : et exaltavit cornu populi sui.

Hymnus omnibus Sanctis ejus, filiis Israël, populo appropinquanti sibi.

Psaume 149.

CANTATE Domino canticum novum : laus ejus in ecclesiâ sanctorum

Lætetur Israël in eo qui fecit eum, et filii Sion exultent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro : in tympano et psalterio psallant ei.

Quia beneplacitum est Domino in populo suo, et exaltabit mansuetos in salutem.

Exultabunt sancti in gloria ; lætabuntur in cubilius suis.

Exaltationes Dei in gutture eorum, et gladii ancipites in manibus eorum.

Ad faciendam vindictam in nationibus, increpationes in populis.

Ad alligandos reges eorum in compedibus, et nobiles eorum in manicis ferreis.

Ut faciant in eis judicium conscriptum ; gloria hæc est omnibus Sanctis ejus.

Psaume 150.

LAUDATE Dominum in Sanctis ejus ; laudate eum in firmamento virtutis ejus.

Laudate eum in virtutibus ejus ; laudate eum secundùm multitudinem magnitudinis ejus.

Laudate eum in sono tubæ : laudate eum in psalteriro et citharâ.

Laudate eum in tympano et choro : laudate eum in chordis et organo.

Laudate eum in cymbalis benè sonantibus : laudate eum in symbalis jubilationis : omnis spiritus laudet Dominum.

CANTIQUES

POUR LES LAUDES.

Cantique d'Isaïe, pour le lundi.

CONFITEBOR tibi, Domine, quoniam iratus es mihi; conversus est furor tuus, et consolatus es me.

Ecce Deus Salvator meus; fiducialiter agam, et non timebo.

Quia fortitudo mea, et laus mea Dominus, et factus est mihi in salutem.

Haurietis aquas in gaudio de fontibus Salvatoris: et dicetis in die illâ:

Confitemini Domino, et invocate nomen ejus.

Notas facite in populis adinventiones ejus, mementote quoniam excelsum est nomen ejus.

Cantate Domino, quoniam excelsum est nomen ejus.

Cantate Domino, quoniam magnificè fecit, annuntiate hoc in universâ terrâ.

Exulta et lauda, habitatio Sion, quia magnus in medio tuî Sanctus Israël.

Cantique d'Ezéchias, pour le mardi.

EGO dixi: in dimidio dierum meorum, vadam ad portas inferi.

Quæsivi residuum annorum meorum et dixi: Non videbo Dominum Deum in terrâ viventium.

Non aspiciam hominem ultrà, et habitatorem quietis.

Generatio mea ablata est, et convoluta est à me, quasi tabernaculum pastorum.

Præcisa est, velut à texente, vita mea; dùm adhuc ordirer, succidit me: de manè usque ad vesperam finies me.

Sperabam usque ad manè, quasi leo sic contrivit omnia ossa mea.

De manè usque ad vesperam finies me: sicut pullus hirundinis sic clamabo: meditator ut columba.

Attenuati sunt oculi mei, suspicientes in excelsum.

Domine, vim patior, responde pro me: quid dicam, aut quid respondebit mihi, cùm ipse fecerit?

Recogitabo tibi omnes annos meos, in amaritudine animæ meæ.

Domine, si sic vivitur, et in talibus vita spiritûs mei, corripies me et vivificabis me: ecce in pace amaritudo mea amarissima.

Tu autem eruisti animan meam ut non periret: projecisti post tergum tuum omnia peccata mea.

Quia non infernus confitebitur tibi: neque mors laudabit te: non expectabunt, qui descendunt in lacum, veritatem tuam.

Vivens, ipse confitebitur tibi, sicut et ego hodiè: pater filiis notam faciet veritatem tuam.

Domine, salvum me fac : et psalmos nostros cantabimus cunctis diebus vitæ nostræ, in domo Domini.

Cantique d'Anne, pour le mercredi.

EXULTAVIT cor meum in Domino, et exaltatum est cornu meum in Deo meo.

Dilatatum est os meum super inimicos meos ; quia lætata sum in salutari tuo.

Non est Sanctus, ut est Dominus, neque enim est alius extrà te : et non est fortis sicut Deus noster.

Nolite multiplicare loqui sublimia, gloriantes.

Recedant vetera de ore vestro, quia Deus scientiarum Dominus est, et ipsi præparantur cogitationes.

Arcus fortium superatus est, et infirmi accincti sunt robore.

Repleti priùs pro panibus se locaverunt, et famelici saturati sunt.

Donec sterilis peperit plurimos, et quæ multos habebat filios, infirmata est.

Dominus mortificat, et vivificat ; deducit ad inferos et reducit.

Dominus pauperem facit, et ditat ; humiliat et sublevat.

Suscitat de pulvere egenum, et de stercore elevat pauperem.

Ut sedeat cum principibus, et solium gloriæ teneat.

Domini enim sunt cardines terræ : et posuit super eos orbem.

Pedes Sanctorum suorum servabit, et impii in tenebris conticescent : quia non in fortitudine suâ roborabitur vir.

Dominum formidabunt adversarii ejus ; et super ipsos in cœlis tonabit.

Dominus judicabit fines terræ, et dabit imperium regi suo, et sublimabit cornu Christi sui.

Cantique de Moïse, pour le jeudi.

CANTEMUS Domino, gloriosè enim magnificatus est : equum et assensorem dejecit in mare.

Fortitudo mea et laus mea Dominus, et factus est mihi in salutem.

Iste Deus meus, et glorificabo eum : Deus patris mei, et exaltabo eum.

Dominus quasi vir pugnator, Omnipotens nomen ejus : currus Pharaonis et exercitum ejus projecit in mare.

Electi principes ejus submersi sunt in mari Rubro ; abyssi operuerunt eos : descenderunt in profundum quasi lapis.

Dextera tua, Domine, magnificata est in fortitudine, ; dextera tua, Domine, percussit inimicum : et in multitudine gloriæ tuæ deposuisti adversarios tuos.

Misisti iram tuam, quæ devoravit eos sicut stipulam, et in spiritu furoris tui congregatæ sunt aquæ.

Stetit unda fluens: congregati sunt abyssi in medio mari.

Dixit inimicus: Persequar, et conprehendam; dividam spolia, implebitur anima mea. Evaginabo gladium meum: interficiet eos manus mea.

Flavit spiritus tuus, et operuit eos mare: submersi sunt quasi plumbum in aquis vehementibus.

Quis similis tuî in fortibus, Domine? quis similis tuî? magnificus in sanctitate, terribilis faciens mirabilia.

Extendisti manum tuam; et devoravit eos terra: dux fuisti in misercordiâ tuâ populo quem redemisti.

Et portâsti eum in fortitudine tuâ, ad habitaculum sanctum tuum.

Ascenderunt populi, et irati sunt: dolores obtinuerunt habitatores Philisthiim.

Tunc conturbati sunt principes Edom, robustos Moab obtinuit tremor: obriguerunt omnes habitatores Chanaan.

Irruat super eos formido et pavor, in magnitudine brachii tui.

Fiant immobiles quasi lapis, donec pertranseat populus tuus, Domine, donec pertranseat populus tuus iste quem possedisti.

Introduces eos et plantabis in monte hæreditatis tuæ, firmissimo habitaculo tuo, quod operatus est, Domine.

Sanctuarium tuum, Domine, quod firmaverunt manus tuæ : Dominus regnabit in æternum, et ultrà.

Ingressus est enim eques Pharao cum curribus et equitibus ejus in mare : et reduxit super eos Dominus aquam maris.

Filii autem Israel ambulaverunt per siccum, in medio ejus.

Cantique d'Habacuc, pour le vendredi.

DOMINE audivi auditionem tuam : et timui.

Domine, opus tuum ; in medio annorum vivifica illud.

In medio annorum notum facies : cùm iratùs fueris, misericordiæ recordaberis.

Deus ab Austro veniet, et Sanctus de monte Pharan.

Operuit cœlos gloria ejus, et laudis ejùs plena est terra.

Splendor ejus ut lux erit, cornua in manibus ejus.

Ibi abscondita est fortitudo ejus : antè faciem ejus ibit mors.

Et egredietur diabolus antè pedes ejus : stetit et mensus est terram.

Aspexit, et dissolvit gentes, et contriti sunt montes seculi.

Incurvati sunt colles mundi, ab itineribus æternitatis ejus.

Pro iniquitate vidi tentoria Æthiopiæ : turbabuntur pelles terræ Madian.

Numquid in fluminibus iratus es, Domine? aut fluminibus furor tuus, vel mari indignatio tua?

Quia ascendes super equos, et quadrigæ tuæ salvatio.

Suscitans suscitabis arcum tuum; juramenta tribubus, quæ locutus es.

Fluvios scindes terræ, viderunt te et doluerunt montes, gurges aquarum transiit.

Dedit abyssus vocem suam; altitudo manus suas levavit.

Sol et luna steterunt in habitaculo suo: in luce sagittarum tuarum, ibunt in splendore fulgurantis hastæ tuæ.

In fremitu conculcabis terram; et in furore obstupefacies gentes.

Egressus es in salutem populi tui in salutem cum Christo tuo,

Percussisti caput de domo impii: denudâsti fundamentum ejus usque ad collum.

Maledixisti sceptris ejus, capiti bellatorum ejus, venientibus ut turbo ad dispergendum me.

Exultatio eorum, sicut ejus qui devorat pauperem in abscondito.

Viam fecisti in mari equis tuis, in luto aquarum multarum.

Audivi, et conturbatus est venter meus: à voce contremuerunt labia mea.

Ingrediatur putredo in ossibus meis, et subter me scateat.

Ut requiescam in die tribulationis, ut ascendam ad populum accinctum nostrum.

Ficus enim non florebit, et non erit germen in vineis.

Mentietur opus olivæ, et arva non afferent cibum.

Abscindetur de ovili pecus, et non erit armentum in præsepibus.

Ego autem in Domino gaudebo, et exultabo in Deo Jesu meo.

Deus Dominus fortitudo mea, et ponet pedes meos quasi cervorum.

Et super Excelsa mea deducet me victor, in psalmis canentem.

Cantique de Moïse, pour le samedi.

AUDITE, cœli, quæ loquor : audiat terra verba oris mei.

Concrescat ut pluvia doctrina mea : fluat ut ros eloquium meum.

Quasi imber super herbam, et quasi stilla super gramina, quia nomen Domini invocabo.

Date magnificentiam Deo nostro : Dei perfecta sunt opera, et omnes viæ ejus judicia.

Deus fidelis, et absque ullâ iniquitate, justus et rectus : peccaverunt ei, et non filii ejus in sordibus.

Generatio prava atque perversa, hæccine reddis Domino, popule stulte et insipiens ?

Numquid non ipse est pater tuus, qui possedit te, et fecit, et creavit te ?

Memento dierum antiquorum, cogita generationes singulas.

Interroga patrem tuum, et annuntiabit tibi; majores tuos, et dicent tibi.

Quandò dividebat Altissimus gentes, quando separabat filios Adam.

Constituit terminos populorum, juxta numerum filiorum Israel.

Pars autem Domini populus ejus: Jacob funiculus hæreditatis ejus.

Invenit eum in terrâ desertâ, in loco horroris et vastæ solitudinis.

Circumduxit eum, et docuit, et custodivit quasi pupillam oculi sui.

Sicut aquila provocans ad volandum pullos suos, et super eos volitans.

Expandit alas suas, et assumpsit eum, atque portavit in humeris suis.

Dominus solus dux ejus fuit, et non erat cum eo Deus alienus.

Constituit eum super excelsam terram, ut comederet fructus agrorum.

Ut surgeret mel de petrâ, oleumque de saxo durissimo.

Butyrum de armento, et lac de ovibus, cum adipe agnorum et arietum filiorum Basan.

Et hircos cum medullâ tritici, et sanguinem uvæ biberet meracissimum.

Incrassatus est dilectus, et recalcitravit: incrassatus, impinguatus, dilatatus.

Dereliquit Deum factorem suum, et recessit à Deo salutari suo.

Provocaverunt eum in diis alienis, et in abominationibus ad iracundiam concitaverunt.

Immolaverunt dæmoniis, et non Deo, Diis quos ignorabant.

Novi recentesque venerunt, quos non coluerunt patres eorum.

Deum qui te genuit, dereliquisti : et oblitus es Domini creatoris tui.

Vidit Dominus ; et ad iracundiam concitatus est, quia provocaverunt eum filii sui et filiæ.

Et ait : Abscondam faciem meam ab eis, et considerabo novissima eorum.

Generatio enim perversa est, et infideles filii.

Ipsi me provocaverunt in eo qui non erat Deus, et irritaverunt in vanitatibus suis.

Et ego provocabo eos in eo qui non est populus, et in gente stultâ irritabo illos.

Ignis succensus est in furore meo, et ardebit usque ad inferni novissima.

Devorabitque terram cum germine suo, et montium fundamenta comburet.

Congregabo super eos mala, et sagittas meas complebo in eis.

Consumentur fame ; et devorabunt eos aves morsu amarissimo.

Dentes bestiarum immittam in eos, cum furore trahentium super terram atque serpentium.

Foris vastabit eos gladius, et intùs pavor, juvenem simul ac virginem, lactentem cum homine sene.

Dixit : Ubinam sunt ? cessare faciam ex hominibus memoriam eorum.

Sed propter iram inimicorum distuli, ne fortè superbirent hostes eorum.

Et dicerent : manus nostra excelsa, et non Dominus, fecit hæc omnia.

Gens absque consilio et sine prudentiâ : utinam saperent et intelligerent, ac novissma providerent !

Quomodò persequatur unus mille ; et duo fugent decem millia ?

Nonne ideò quia Deus suus vendidit eos, et dominus conclusit illos ?

Non enim est Deus noster ut dii eorum, et inimici nostri sunt judices.

De vineâ Sodomorum vinea eorum, et de suburbanis Gomorrhæ.

Uva eorum, uva fellis ; et botri amarissimi.

Fel draconum, vinum eorum : et venenum aspidum insanabile.

Nonne hæc condita sunt apud me, et signata in thesauris meis ?

Mea est ultio, ego retribuam in tempore, ut labatur pes eorum.

Juxtà est dies perditionis, et adesse festinant tempora.

Judicabit Dominus populum suum, et in servis suis miserebitur.

Videbit quòd infirmata sit manus ; et clausi quoque defecerunt, residuique consumpti sunt.

Et dicet : Ubi sunt dii eorum, inquibus habebant fiduciam ?

De quorum victimis comedebant adipes, et bibebant vinum libaminum.

Surgant, et opitulentur vobis, et in necessitate vos protegant.

Videte quòd ego sim solus, et non sit alius Deus præter me.

Ego occidam, et ego vivere faciam, percutiam, et ego sanabo, et non est qui de manu meâ possit eruere.

Levabo ad cœlum manum meam ; et dicam : Vivo ego in æternum.

Si acuero ut fulgur gladium meum, et arripuerit judicium manus mea.

Reddam ultionem hostibus meis ; et his qui oderunt me retribuam.

Inebriabo sagittas meas sanguine, et gladius meus devorabit carnes.

De cruore occisorum, et de captivitate nudati inimicorum capitis.

Laudate, gentes, populum ejus ; quia sanguinem servorum suorum ulciscetur.

Et vindictam retribuet in hostes eorum, et propitius erit terræ populi sui.

Cantique des trois jeunes hommes dans la fournaise de Babylone. Dan. 3.

POUR LE DIMANCHE.

BENEDICITE, omnia opera Domini, Domino : laudate et superexaltate eum in sæcula.

Benedicite, Angeli Domini, Domino : benedicite, cœli, Domino.

Benedicite, aquæ omnes quæ super cœlos sunt, Domino : benedicite, omnes virtutes Domini, Domino.

Benedicite, sol et luna, Domino : benedicite, stellæ cœli, Domino.

Benedicite, omnis imber et ros, Domino : benedicite, omnes spiritus Dei, Domino.

Benedicite, ignis et æstus, Domino : benedicite, frigus et æstus, Domino.

Benedicite, rores et pruina, Domino, benedicite, gelu et frigus, Domino.

Benedicite, glacies et nives, Domino, Benedicie, noctes et dies, Domino.

Benedicite, lux et tenebræ, Domino : benedicite, fulgura et nubes, Domino.

Benediuat terra Dominum : laudet et superexaltet eum in secula.

Benedicite, montes et colles, Domino : benedicite universa germinantia in terrâ, Domino.

Benedicite, fontes, Domino : benedicite, maria et flumina, Domino.

Benedicite, cetæ et omnia quæ moventur in aquis, Domino : benedicite, omnes volucres cœli, Domino.

Benedicite, omnes bestiæ et pecora, Domino : benedicite, filii hominum, Domino.

Benedicat Israël Dominum : laudet et superexaltet eum in secula.

Benedicite, sacerdotes Domini, Domino : benedicite, servi Domini, Domino.

Benedicite, spiritus et animæ justorum, Domino : benedicite, sancti et humiles corde, Domino.

Benedicite, Anania, Azaria, Misaël, Domino : laudate et superexaltate eum in secula.

Au lieu du Gloria Patri, etc. *on dit les deux versets suivans.*

Benedicamus Patrem et Filium, cum sancto spiritu : laudemus et superexaltemus eum in secula.

Benedictus es, Domine, in firmamento cœli : et laudabilis, et gloriosus, et superexaltatus in secula.

Cantique de Zacharie. Luc, 1.

BENEDICTUS Dominus Deus Iraë'; quia visitavit et fecit redemptionem plebis suæ.

Et erexit cornu salutis nobis, in domo David pueri sui.

Sicut locutus est per os sanctorum, qui à seculo sunt, Prophetarum ejus.

Salutem ex inimicis nostris, et de manu omnium qui oderunt nos.

Ad faciendam misericordiam cum patribus nostris, et memorari testamenti sui sancti.

Jusjurandum quod juravit ad Abraham patrem nostrum, daturum se nobis.

Ut sinè timore de manu inimicorum nostrorum liberati, serviamus illi.

In sanctitate et justitiâ coram ipso, omnibus diebus nostris.

Et tu, puer, Propheta Altissimi vocaberis : præibis enim ante faciem Domini, parare vias ejus.

Ad dandam scientiam salutis plebi ejus ; in remissionem peccatorum eorum.

Per viscera misericordiæ Dei nostri, in quibus visitavit nos oriens ex alto.

Illuminare his qui in tenebris et in umbrâ mortis sedent, ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

Cantique de la Vierge. Luc, 1. v. 46.

MAGNIFICAT, anima mea, Dominum :

Et exultavit spiritus meus, in Deo salutari meo.

Quia respexit humilitatem ancillæ suæ ; ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.

Quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus.

Et misericordia ejus à progenie in progenies, ti m entibus eum.

Fecit potentiam in brachio suo, dispersit superbos mente cordis sui.

Deposuit potentes de sede, et exaltavit humiles.

Esurientes implevit bonis, et divites dimisit inanes.

Suscepit Israël puerum suum, recordatus misericordiæ suæ.

Sicut locutus est ad patres nostros, Abraham et semini ejus in secula.

Cantique de S. Siméon Luc. 2. v. 19.

NUNC dimittis servum tuum, Domine, secundùm verbum tuum in pace.

Quia viderunt oculi mei, salutare tuum.

Quod parasti, antè faciem omnium populorum.

Lumen ad revelationem gentium, et gloriam plebis tuæ Israël.

Cantique de l'Eglise.

TE Deum laudamus, te Dominum confitemur.

Te æternum Patrem, omnis terra veneratur.

Tibi omnes Angeli, tibi Cœli et universæ Potestates,

Tibi Cherubim et Seraphim, incessabili voce proclamant :

Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Deus Sabaoth.

Pleni sunt cœli et terra, majestatis gloriæ tuæ.

Te gloriosus Apostolorum chorus ;
Te Prophetarum laudabilis numerus ;
Te Martyrum candidatus laudat exercitus.
Te per orbem terrarum, sancta confitetur Ecclesia.
Patrem, immensæ majestatis :
Venerandum tuum verum, et unicum Filium.
Sanctum quoque, paracletum Spiritum.
Tu Rex gloriæ, Christe.
Tu Patris, sempiternus es Filius,

Tu ad liberandum suscepturus hominem, non horruisti Virginis uterum.

Tu devicto mortis aculeo, aperuisti credentibus regna cœlorum.

Tu ad dexteram Dei sedes, in gloriâ Patris.

Judex crederis esse venturus.

Te ergo quæsumus, famulis tuis subveni, quos pretioso sanguine redemisti.

Æternâ fac cum Sanctis tuis in gloriâ numerari.

Salvum fac populum tuum, Domine, et benedic hæreditati tuæ.

Et rege eos, et extolle illos usque in æternum.

Per singulos dies, benedicimus te.

Et laudamus nomen tuum in seculum, et in seculum seculi.

Dignare, Domine, die isto, sine peccato nos custodire.

Miserere nostrî, Domine, miserere nostrî.

Fiat misericordia tua, Domine, super nos; quemadmodùm speravimus in te.

In te, Domine, speravi; non confundar in æternum.

PSAUMES DE LA PENITENCE.

PSAUME 6. Domine, ne in furore. *Ps.* 31. Beati quorum. *Ps.* 37. Domine, ne in furore. *Ps.* 50. Miserere. *Ps.* 101. Domine, exaudi. *Ps.* 129. De profundis. *Ps.* 142. Domine, exaudi.

LITANIES DES SAINTS.

KYRIE, eleïson, Christe, eleïson.
Kyrie, eleïson.
Christe, audi nos, Christe, exaudi nos.
Pater de cœlis, Deus, Miserere nobis.
Fili Redemptor mundi, Deus. mis.
Spiritus sancte, Deus, mis.
Sancta Trinitas, unus Deus, mis.
Sancta Maria, ora pro nobis.
Sancta Dei Genitrix. ora.
Sancta Virgo Virginum, ora.
Sancte Michaël, ora.
Sancte Gabriel, ora.
Sancte Raphaël, ora.
Omnes sancti Angeli et Archangeli, orate pro nobis.
Omnes sancti beatorum Spirituum ordines, orate pro nobis.
Sancte Joannes Baptista, ora.
Omnes sancti Patriarchæ et Prophetæ, orate pro nobis.
Sancte Petre, ora pro nobis.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andrea, ora.
Sancte Jacobe, ora.
Sancte Joannes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Philippe, ora.
Sancte Bartholomæe, ora.
Sancte Matthæe, ora.
Sancte Simon, ora.

Sancte Thaddæe, ora pro nobis.
Sancte Matthia, ora.
Sancte Barnaba, ora.
Sancte Luca, ora.
Sancte Marce, ora.
Omnes sancti Apostoli et Evangelistæ, orate pro nobis.
Omnes sancti Discipuli Domini, orate.
Omnes Sancti Innocentes, orate.
Sancte Stephane, ora.
Sancte Clemens, ora.
Sancte Laurenti, ora.
Sancte Vincenti, ora.
Sancte Dyonisi cum Sociis tuis, orate.
Sancti Cosma et Damiane, orate.
Sancti Gervasi et Protasi, orate.
Sancte Sebastiane, ora.
Omnes Sancti Martyres, orate.
Sancte Sylvester, ora.
Sancte Gregori, ora.
Sancte Ambrosi, ora.
Sancte Augustine, ora.
Sancte Hieronyme, ora.
Sancte Hilari, ora.
Sancte Martine, ora.
Sancte Remigi, ora.
Sancte Nicolae, ora.
Sancte Marcelle, ora.
Sancte Germane, ora.
Sancte Landerice, ora.

Omnes Sancti Pontifices et Confessores, orate pro nobis.
Omnes Sancti Doctores, orate.
Sancte Antoni, ora.
Sancte Benedicte, ora.
Sancte Bernarde, ora.
Sancte Dominice, ora.
Sancte Francisce, ora.
Sancte Ludovice, ora.
Sancte Roche, ora.
Omnes sancti Sacerdotes et Levitæ, orate pro nobis.
Omnes Sancti Monachi et Eremitæ, orate pro nobis.
Sancta Anna, ora.
Sancta Maria Magdalena, ora.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Lucia, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Cæcilia, ora.
Sancta Catharina, ora.
Sancta Anastasia, ora.
Sancta Genovefa, ora.
Sancta Clotildis, ora.
Sancta Batildis, ora.
Omnes sanctæ Virgines et Viduæ, orate.
Omnes Sancti et Sanctæ Dei, intercedite pro nobis.

Propitius esto, parce nobis, Domine.
Propitius esto, exaudi nos, Domine.
Ab omni malo, libera nos, Domine.

Ab omni peccato, libera.

Ab irâ tuâ, libera nos, Domine.
A subitaneâ et improvisâ morte, libera.
Ab insidiis diaboli, libera.
Ab immundis cogitationibus, libera.
Ab irâ, et odio, et omni malâ voluntate, libera nos, Domine.
A fulgure et tempestate, libera.
A morte perpetuâ, libera.
Per mysterium sanctæ Incarnationis tuæ, libera nos, Domine.
Per adventum tuum, libera.
Per Nativitatem tuam, libera.
Per Baptismum et sanctum jejunium tuum, libera nos Domine.
Per crucem et Passionem tuam, libera.
Per mortem et Sepulturam tuam, libera.
Per Sanctam Resurrectionem tuam, libera nos, Domine.
Per admirabilem Ascensionem tuam, libera nos, Domine.
Per adventum Spiritûs Sancti Paracleti, libera nos, Domine.
In die judicii, libera nos, Domine.
Peccatores, te rogamus, audi nos.
Ut ad veram pœnitentiam nos perducere digneris, te rogamus.
Ut remissionem peccatorum nostrorum nobis dones, te rogamus.
Ut compunctionem cordis, fontemque lacrymarum nobis dones, te rogamus.
Ut fidem, spem, et charitatem nobis dones, te rogamus.

Ut Ecclesiam tuam sanctum regere et conservare digneris, te rogamus.
Ut Domum Apostolicum et omnes gradus Ecclesiæ in sanctâ religione conservare digneris, te rogamus.
Ut Antistitem nostrum, et omnes congregationes illi commissas, in tuo sancto obsequio conservare digneris, te rogamus.
Ut regem nostrum custodire digneris, te roga.
Ut inimicos sanctæ Ecclesiæ humiliare digneris, te rogâmus.
Ut Regibus et Principibus Christianis pacem et veram concordiam donare digneris, te rogamus.
Ut cuncto populo Christiano pacem et unitatem largiri digneris, te rogamus.
Ut nosmetipsos in tuo sancto servitio confortare et conservare digneris, te rogamus.
Ut mentes nostras ad cœlestia desideria erigas, te rogamus.
Ut omnibus benefactoribus nostris sempiterna bona retribuas, te rogamus.
Ut animas nostras, fratrum, propinquarum, et benefactorum nostrorum, ab æternâ damnatione eripias, te rogamus.
Ut fructus terræ dare et conservare digneris, te rogamus, audi nos.
Ut omnibus fidelibus defunctis requiem æternam donare digneris, te rogamus.
Ut nos exaudire digneris, te rogamus.
Fili Dei, te rogamus.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, parce nobis, Domine.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, exaudi nos, Domine.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, miserere nobis.

Kyrie, eleïson. Christe, eleïson. Kyrie eleïson.

Pater noster, *tout bas jusqu'au V.*

Et ne nos inducas in tentationem

R. Sed libera nos à malo.

V. Domine, non secundùm peccata nostra;

R. Neque secundùm iniquitates nostras retribuas nobis.

V. Esto nobis, Domine, turris fortitudinis;

R. A facie inimici.

Memor esto congregationis tuæ.

V. Quam possedisti ab initio.

Ps. 69. Deus in adjutorium. *Ps.* 109.

Oremus.

DEUS, cui proprium est misereri semper et parcere, suscipe deprecationem nostram, ut nos et omnes famulos tuos, quos delictorum catena constringit, miseratio tuæ pietatis clementer absolvat.

OMNIPOTENS sempiterne Deus, qui vivorum dominaris simul et mortuorum, omniumque misereris quos tuos fide et opere futeros esse prænoscis; te supplices exoramus, ut pro quibus effundere preces decrevimus, quosque vel præsens seculum adhuc in carne

retinet, vel futurum jam exutos corpore suscepit, intercedentibus omnibus Sanctis tuis, pietatis tuæ clementiâ, omnium delictorum suorum veniam consequantur. Per Christum Dominum nostrum.

R. Amen.

HYMNES

POUR LES DIFFÉRENS TEMPS DE L'ANNÉE.

A VÊPRES.

Pendant l'Avent.

STATUTA decreto Dei
Tandem propinquant tempora !
Emptus tot annorum morâ
Affulget è cœlo dies.

Patris nefando crimine
Proles jacebat saucia ;
In mortis umbrâ conditum
Sedebat humanum genus.

Morti secundæ debitos
Et sempiternis ignibus
Horrenda justi Judicis
Manebat expectatio.

Heu! quis ruinæ tàm gravis
Sarcire damna; quæ manus
Afferre tam grandi queat
Parem medelam vulneri?
Tu, Christe; tu solus tuo,
Delapsus è throno Deus,
Imagini potes tuæ
Formam decusque reddere.
Rorate, cœli desuper;
Justumque fœcundo sinu
Complexa tellus, perdito
Orbi salutem germinet.
Sit sempiterna laus tibi;
Verbum Patris factum caro.
Cum Patre, cumque Spiritu,
Nunc et per omne seculum. Amen.

Pendant le Carême.

AUDI, benigne Conditor,
Nostras preces cum fletibus,
In hoc sacro jejunio
Fusas quadragenario.
Scrutator alme cordium,
Infirma tu scis virium:
Ad te reversis exhibe
Remissionis gratiam.
Multum quidem peccavimus,
Sed parce confitentibus:
Ad nominis laudem tui,
Confer medelam languidis.

Sic corpus extrà conteri
Dona per abstinentiam ;
Jejunet ut mens sobria
A labe prorsùs criminum.
Præsta, beata Trinitas,
Concede, simplex Unitas
Ut fructuosa sint tuis
Jejuniorum munera. Amen.

Pour les fêtes de la Sainte Vierge.

AVE, maris Stella,
Dei mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cœli porta.
Sumens illud ave
Gabrielis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Evæ nomen.
Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis :
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.
Monstra te esse matrem :
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus.
Tulit esse tuus.
Virgo singularis,
Inter omnis mitis,
Nos culpis solutos,
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum ;
Ut videntes Jesum,
Semper collætemur.

Sit laus Deo Patri,
Summum Christo decus,
Spiritui sancto ;
Tribus honor unus. Amen.

A COMPLIES.

Pendant l'Avent.

IN noctis umbrâ desides
Dùm somnus artus occupat,
Ad te, Deus, fidelibus
Mens excubas suspiriis.

Desiderate gentibus :
Verbum Patris, mundi salus,
Audi preces gementium,
Tandemque lapsos excita.

Adsis Redemptor ; et tuæ
Plebis relaxans crimina,
Adæ scelus quas clauserat,
Reclude cælestes domos.

Qui liberator advenis,
Fili, tibi laus maxima,
Cum Patre, cumque Spiritu,
In sempiterna Secula. Amen.

Depuis la veille de Noël jusqu'à la Présentation de Notre-Seigneur inclusivement.

MUNDI salus qui nasceris,
Jesu puer, nos respice :
Da moribus castis tuam
Referre nos infantiam.

Fessos diurno dùm levat
Labores nocturnus sopor,
Defende, Pastor, bestiis
Tuas ab infestis oves.

O Virgo, quæ paris Deum
Fovesque lactentem sinu ;
Hunc flecte nobis quâ vales,
Benigna Mater, gratiâ.

Qui natus es de Virgine,
Jesu, tibi sit gloria,
Cum Patre, cumque Spiritu,
In sempiterna secula Amen.

Depuis le lendemain de la présentation de Notre-Seigneur, jusqu'au mercredi des cendres inclusivement.

GRATES peracto jam die,
Deus, tibi persolvimus ;
Pronoque, dùm nox incipit,
Prosternimus vultu preces.

Quod longa peccavit dies
Amarus expiet dolor ;
Somno gravatis ne nova
Infligat hostis vulnera.

Infestus usque circuit,
Quærens leo quem devoret :
Umbrâ sub alarum tuos
Defende filios, Pater.

O quandò lucescat tuus
Qui nescit occasum dies !
O quandò sancta se dabit
Quæ nescit hostem patria !

Deo Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio,
Sancto simul cum Spiritu,
Nunc et per omne seculum. Amen.

Pendant le Carême.

O SPLENDOR æterni Patris,
Tu, Christe, qui verus dies,
Et vera lux de lumine,
Mentis fugas caliginem.

En solis abscessit jubar,
Noctisque succedunt vices ;
Qui prosperum donas diem
Da tuta noctis otia

Si clausa torpent lumina,
Suspiret ad te mens vigil :
Potente, qui te diligunt,
Servos tuêre dexterâ.

Tu, quos molesti corporis
Gravis retardat sarcina ;
Fac mentis alis libero
Sursùm volatu tendere.

O spes salutis unica,
Votis adesto supplicum,
Defende quos mercatus es
Mercede fusi sanguinis.

Deo Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio,
Sancto simul cum Spiritu
Nunc, et per omne seculum. Amen.

Au temps de Pâques.

JESU Redemptor seculi,
Qui tertio post funera
Redux ab inferis die,
Mortem resurgendo necas.

Nox atra jàm terras premet,
Mergetque somno lumina:
Hostis furorem perfidi
Artesque cœcas disjice;

Ut justa dùm curas levat,
Et corpus instaurat quies,
Sic membra somnus occupet,
Ne corda torpor opprimat.

Da, Christe, nos tecum mori;
Tecum simul da surgere;
Terrena da contemnere;
Amare da cœlestia.

Sit laus Patri, laus Filio,
Qui nos, triumphatâ nece,
Ad astra secum dux vocat:
Compar tibi laus, Spiritus. Amen.

Pour les Fêtes de la Ste. Vierge.

VIRGO Dei genitrix, quem totus non capit orbis.
In tua se clausit viscera factus homo.
HINC meritò dicent te secula cuncta beatem :
HINC populi matrem te dominamque colunt.
SUSPICE quos pia plebs tibi pendere certat honores :
Annue sollicitâ quam prece poscit opem.
GLORIA magna Patri ; compar sit gloria Nato.
Amborum tibi par, Spiritus alme, decus. Amen.

ANTIENNES A LA Ste. VIERGE.

Depuis la veille du premier dimanche de l'Avent, jusques et compris le jour de la Présentation de Notre Seigneur.

ALMA Redemptoris Mater, quæ pervia cœli,
Porta manes, et stella maris, succurre cadenti.
Surgere qui curat populo : tu quæ genuisti ;
Naturâ mirante, tuum sanctum Genitorem ;
Virgo priùs ac posteriùs, Gabrielis ab ore,
Sumens illud Ave, peccatorum miserere.
V. Deus in medio ejus.
R. Non commovebitur.

Depuis Noël jusqu'à la Présentation.

V. Homo natus est in eâ.
R. Et ipse fundavit eam altissimus.

Depuis le lendemain de la Présentation de Notre-Seigneur, jusqu'au Mardi-Saint, inclusivement.

AVE, Regina cœlorum,
Ave, Domina Angelorum :
Salve, radix, salve, porta,
Ex quâ mundo lux est orta.
Gaude, Virgo gloriosa,
Super omnes speciosa :
Vale, ô valde decora,
Et pro nobis Christum exora.
V. Elegit eam Dominus ;
R. In habitationem sibi.

Depuis la veille de Pâques, jusques et compris le Vendredi de la Pentecôte.

REGINA cœli, lætare, alleluia,
Quia quem meruisti portare, alleluia,
Resurrexit sicut dixit, alleluia,
Ora pro nobis Deum, alleluia.
V. Circumdedisti me lætitiâ, Domine,
R. Ut cantet tibi gloria mea *Ps.* 29.

Depuis la veille de la Trinité, jusqu'au Vendredi, surveille du premier Dimanche de l'Avent.

SALVE, Regina, mater misericordiæ ;
Vita, dulcedo et spes nostra, salve ;
Ad te clamamus, exules filii Evæ :
Ad te suspiramus, gementes et flentes in hâc lacrymarum valle.

Eia ergo, advocata nostra, illos tuos misericordes oculos ad nos converte;

Et Jesum, benedictum ventris tui, nobis post hoc exilium ostende;

O clemens !

O pia !

O dulcis Virgo Maria !

V. Vultum tuum deprecabuntur ;

R. Omnes divites plebis. *Ps.* 44.

Heureux à qui JESUS-CHRIST dit au fond du cœur, comme à la Magdeleine : Vos péchés vous sont remis.

PRIÈRES

POUR SE PRÉPARER A LA CONFESSION.

ECOUTEZ ma prière, Seigneur, qui êtes le Dieu grand et terrible, qui gardez votre alliance et votre miséricorde envers ceux qui vous aiment et qui observent vos commandemens. J'ai péché, j'ai fait des actions impies, je me suis retiré de vous et de la voie de vos commandemens. La justice est à vous, Seigneur, la miséricorde et la grâce de la réconciliation vous appartiennent, ô mon Dieu : je n'ai point écouté votre voix qui m'invitait à marcher dans les sentiers de votre loi. Daignez détourner de dessus moi les effets de votre juste colère, et laissez-vous fléchir par mes larmes. Je vous offre mes prières, et je me prosterne devant vous, dans la vue de la multitude de vos miséricordes. Exaucez-moi, Seigneur ; appaisez votre colère, jetez les yeux sur moi, allumez dans mon cœur le feu de votre amour. Je désire vous aimer beaucoup, ô mon Dieu, afin que vous me pardonniez mes péchés.

Prière avant l'examen de Conscience.

J'AI marché dans les ténèbres, ô mon Dieu, parce que je n'ai point suivi Jésus-Christ qui est la véritable lumière. Ma propre malice m'a tellement aveuglé, que je ne connais point le fond de mon cœur, ni quelle est ma corruption. Que deviendrai-je, Seigneur, si vous m'abandonnez? Hâtez-vous de me secourir; faites briller la lumière de votre visage sur votre serviteur, éclairez les yeux de mon esprit, afin que je me connaisse tel que je suis devant vous, et que je découvre toutes les plaies de mon âme au Médecin auquel vous m'adressez pour recevoir ma guérison. Faites par votre divine lumière que je connaisse la grandeur et l'énormité de mes offenses. Montrez-moi toutes les ingratitudes dont je suis coupable envers votre infinie bonté, par l'abus que j'ai fait de votre grâce. Mais que votre ineffable lumière n'éclaire pas seulement mon esprit pour connaître mes fautes; qu'elle échauffe encore mon cœur pour les détester.

Donnez-moi, mon Dieu, l'esprit de pénitence; brisez la dureté de mon cœur, et faites-en sortir des larmes de conponction. Mais afin que ces larmes deviennent un bain salutaire, qui rende la vie et la santé à mon âme, allumez dans mon cœur le feu de votre amour. Je désire vous aimer beaucoup, ô mon Dieu, afin que vous me remettiez beaucoup de péchés.

FORMULE DE CONFESSION,

OU EXAMEN DE CONSCIENCE.

Contre Dieu.

J'AI omis par négligence dans ma Confession, j'ai accompli ma pénitence avec tiédeur ; j'ai rougi de l'Evangile ; j'ai chancelé en article de foi ; j'ai profané les termes sacrés de l'écriture, en m'en servant par vanité dans la conversation. J'ai juré par colère : j'ai vendu et travaillé les Dimanches et les Fêtes, les ai destinés aux plaisirs, en négligeant les Offices et me contentant d'entendre une Messe basse. J'ai eu des distractions volontaires dans l'Eglise, ou j'ai parlé inutilement. Je me suis dispensé du jeûne sous de légers prétextes.

Contre le prochain.

J'ai eu du mépris pour mes parens et mes supérieurs, et leur ai désobéi en des choses justes. Je n'ai pas entretenu l'union dans ma famille : j'ai scandalisé mes enfans par des actions et des discours trop libres : je ne les ai pas repris et châtiés, lorsqu'ils le méritaient, ou l'ai fait trop sévèrement. J'ai agi par caprice, et ma famille a souffert de mes emportemens. Je n'ai pas étouffé les sentimens de haine et d'envie. J'ai médi, écouté médire avec plaisir, et l'ai souffert pouvant l'empêcher. J'ai soupçonné et jugé témérairement. J'ai menti par crainte ou par complaisance. J'ai fait tort à mon prochain et ne l'ai point réparé.

Contre soi-même.

J'ai eu de la vaine gloire et de l'orgueil : j'ai désiré et recherché passionnément les richesses ; je n'ai pas rejetté assez vite des pensées deshonnêtes ; j'ai regardé avec trop d'attache les personnes d'un autre sexe ; j'ai bu et mangé avec excès ; j'ai consommé le tems à jouer ; enfin je m'accuse de tous les péchés que j'ai commis, dont je ne me souviens pas.

Prière après l'examen.

JE vous rends grâces, ô mon Dieu, de ce que vous m'avez fait connaître mes péchés. Mais de quoi me servira d'avoir connu mon iniquité, si je ne m'en relève pas ? Et comment m'en releverai-je sans un nouveau secours de votre grâce ! Donnez-moi ce secours, ô mon Dieu; et achevez en moi ce que vous avez commencé. Pardonnez-moi les péchés, dont je connais que je suis coupable : pardonnez-moi les à cause de votre miséricorde, et en vue des mérites de Jésus-Christ votre fils.

PRIERES AVANT LA CONFESSION.

Acte de Foi.

O MON Dieu, je crois que vous êtes de toute éternité ; que vous récompensez ceux qui vous cherchent, que vous ne rejetez point le pécheur qui revient à vous, et que vous lui faites miséricorde. Tout ce que vous avez révélé est véritable, tout ce que vous avez promis est assuré. Vous avez révéle que vore grâce justifie l'impie, et que le pécheur,

qui ne peut se convertir lui-même, est converti et sanctifié par votre grâce, et par la rédemption de Jésus-Christ votre Fils. Vous avez promis de faire miséricorde au pécheur qui vous le demanderait ; et vous nous assurez que vous ne voulez pas la mort, mais la conversion et la vie du pécheur. Je crois toutes ces vérités, et je vous demande cette Foi vive qui nous justifie et qui nous fait avoir la paix avec vous ; par Jésus-Christ notre Seigneur.

Actes d'Amour de Dieu.

SOURCE de toute justice, Dieu saint, auteur de la sainteté, et qui êtes la sainteté même, je ne puis sortir du péché qu'en me tournant vers vous, qu'en m'approchant de vous par votre amour. Je vous aime, ô mon Dieu, qui m'avez créé pour vous, qui m'avez racheté par Jésus-Christ votre Fils, qui m'avez conservé la vie durant le temps même que je m'en servais pour vous offenser ; qui ne vous êtes point lassé de mes retardemens et de mes ingratitudes; qui m'avez appelé tant de fois, qui m'avez prévenu par votre grâce, qui me donnez présentement la volonté de retourner à vous, qui êtes prêt à me remettre au nombre de vos enfans, et qui me pardonnant mes péchés, vous disposez à me donner la couronne de justice, et êtes vous-même ma récompense et mon bonheur pendant l'éternité.

FIN.

DE

E Etc.

l. in-12.
ns, in-18.
Testament ;

figures.

res.
res.

igures.
in-18.

le Pâques ;

18.
-12.

in-18.
-12.
ère ; in-18.
eph ; in-12.

et fêtes de

vier ; in-32.
née ; 1 fort

images saintes

de ce pays.—